

Møteinnkalling

Utvalg: Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested: Storjord
Dato: 05.03.2018
Tidspunkt: 10:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 400 35630. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Orienteringer:

Samarbeidsprosjekter mellom nasjonalparkstyret og Nordland nasjonalparksenter v/ Kari Nystad
Russånes, daglig leder Nordland nasjonalparksenter

SAP – Bruk av elektronisk møtegodtgjørelse- og reiseregningsskjema v/ sekretariatet

Presentasjon av våre verneområder v/ sekretariatet

Orienteringssak om kommende og eksisterende reingjerde på Saltfjellet v/ sekretariatet

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
ST 1/2018	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 2/2018	Delegerte saker		2003/577
DS 1/2018	Dispensasjon fra motorferdselforbudet. Bruk sv snøskuter til nedtaking av gammel telekabel. - Motorferdsel - Saltfjellet landskapsvernområde - Eitel Networks AS		2016/3057
DS 2/2018	Dispensasjon motorferdsel i utmark - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Beiarn Beitelag - Frøydis Forsmo		2017/7036
DS 3/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Rana Turistforening - Krukkistua		2012/1172
DS 4/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for frakt av ved til privat hytte		2006/1894
DS 5/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark og Saltfjelletlandskapsvernområde - Rana Turistforening - Saltfjellstua		2012/1172
DS 6/2018	Låhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Gildeskål jeger- og fiskeforening		2014/2181
DS 7/2018	Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Stor-Rosna - Junkerdal nasjonalpark - Stein Erik Hansen		2012/1173
DS 8/2018	Dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-landskapsvernomrpde - Saltdal jeger- og fiskerforening		2012/9011
DS 9/2018	Dispensasjon fra motorferdslesforbudet . - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Rana Turistforening - Blakkådalshytta		2012/1172
DS 10/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Gåsvatnan landskapsvernområde - Astrid Marie Nilsen		2016/544
DS 11/2018	Sjunkhatten, Rago, Låhko, Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon til kjøring med snøscooter for hjelpekorps i Salten		2012/214
DS 12/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for frakt av ved ned fra jarbrufjell ned til Tømmerdal - Gåsvatnan landskapsvernområde - Arild Rånes		2013/753

DS 13/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet Saltfjell - Svartisen nasjonalpark - Bodø og Omegns Turistforening	2012/1336
DS 14/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde. 23-25/2 Terje Berg	2016/1290
DS 15/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet . Helikoptertransport til Midtistus, Bjøllåvasstus og Tpkheimen - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Bodø og Omegns Turistforening	2015/7970
DS 16/2018	Dispensasjon for preparering av løypetrase og for gjennomføring av Reinhornrennet 2018 - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - IL Stormfjell - Beiarn	2012/1346
DS 17/2018	Dispensasjon fra motorferdselsforbudet. Transport til Jordbruhytta og Tverrbrennstua. - Bodø & Omegn Turistforening	2013/1427
DS 18/2018	Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Kjetil Bjørnback	2017/7487
ST 3/2018	Referatsaker	2003/577
RS 1/2018	Vedr anmodning om omgjøring av vedtak - Utvidelse av hytte og bygging av platting - Gåsvatnan landskapsvernområde - Bodø	2015/1258
RS 2/2018	Orientering - Reingjerde som må forhøyes på enkelte områder grunnet snø - Semska - Sørrelva - Bane Nor	2017/7548
RS 3/2018	Referat fra prosjektgruppemøte den 22. januar	2012/6862
RS 4/2018	Avgjørelse i klagesak - Tillatelse til jakttraining med hund - Semska-Stødi naturreservat	2015/7191
RS 5/2018	Svar fra NVE - Konkret forespørsel - Kryssing av elv ved Hola ifb. uttak / hogst av gran i Sjunkhatten nasjonalpark - Valnesfjorden - Fauske kommune. NVEs referanse: 201800499-2	2014/5230
RS 6/2018	Miljødirektoratets tilrådning om utvidelse og revisjon av Saltfjellet-Svartisen	2013/3772
RS 7/2018	Utsetting av viltkamera med åte og utlegging av kunstige reir	2016/2178
RS 8/2018	Invitasjon til deltagelse i referansegruppe ved arbeidet med Besøksstrategi for Rago nasjonalpark	2017/984
RS 9/2018	Uttak av gran fra Jarbrudalen Gåsvatnan landskapsvernområde	2016/8586
RS 10/2018	Vedtak i klagesak - Hogst av gran - Tollådalen - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	2016/8585

ST 4/2018	Valg av nestleder og medlem av arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2018-2019	2016/312
ST 5/2018	Midtre Nordland nasjonalparkstyre økonomi 2018	2017/7531
ST 6/2018	Sjunkhatten nasjonalpark - søknad om dispensasjon for tilrettelegging av løype Røsvik-Færøy - Trond Nyquist	2013/2267
ST 7/2018	Sjunkhatten nasjonalpark - Fylkesdelplan Sjunkan-Misten - Veien videre	2012/6862
ST 8/2018	Låhko nasjonalpark - klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til utvidelse av uthus og etablering av gangvei/platt - Glomfjord jeger- og fiskeforening	2017/6510
ST 9/2018	Junkerdalsura naturreservat - Søknad om dispensasjon for oppsetting av varselskilt om rasfare - Statens Vegvesen	2018/779
ST 10/2018	Junkerdalsura naturreservat - Turmål og fare for steinras	2017/7481
ST 11/2018	Råd / Innspill fra Rådgivende Utvalg angående medvirkning ved revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark	2017/1256
ST 12/2018	Status for arbeid med besøksstrategier i Midtre Nordland	2015/4072
ST 13/2018	Oppfølging av rådgivende utvalgssak 18.12.2017	2015/4072
ST 14/2018	Dispensasjon for motorisert ferdsel i Saltfjellet landskapsvernområde. - Helegelandskraft	2018/888
ST 15/2018	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og utvikling av randsone/innfallsport	2018/1177
ST 16/2018	Avslag på søknad om å bygge elementlavo (plankelavo) ved Hessihompvatnet,- Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Jon -Anders Kuhmunen	2017/7621
ST 17/2018	Gjenopptatt sak ST 91/2012 - Søknad om utvidelse av eksisterende uthus ved hytte - Saltfjellet reinbeitedistrikt	2012/3621
ST 18/2018	Spørsmål/Svar	2003/577

ST 2/2018 Delegerte saker

DS 1/2018 Dispensasjon fra motorferdselforbudet. Bruk sv snøskuter til nedtaking av gammel telekabel. - Motorferdsel - Saltfjellet landskapsvernområde - Eltel Networks AS

DS 2/2018 Dispensasjon motorferdsel i utmark - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark - Beiarn Beitelag - Frøydis Forsmo

DS 3/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Rana Turistforening - Krukkistua

DS 4/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for frakt av ved til privat hytte

DS 5/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark og Saltfjelletlandskapsvernområde - Rana Turistforening - Saltfjellstua

DS 6/2018 Låhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat - Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Gildeskål jeger - og fiskeforening

DS 7/2018 Dispensasjon for motorisert transport til hytte ved Stor-Rosna - Junkerdal nasjonalpark - Stein Erik Hansen

DS 8/2018 Dispensasjon fra verneforskriften - Saltfjellet-landskapsvernomrpdde - Saltdal jeger- og fiskerforening

DS 9/2018 Dispensasjon fra motorferdslesforbudet . - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Rana Turistforening - Blakkådalshytta

DS 10/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Gåsvatnan landskapsvernområde - Astrid Marie Nilsen

DS 11/2018 Sjunkhatten, Rago, Låhko, Saltfjellet-Svartisen og Junkerdal nasjonalpark - Dispensasjon til kjøring med snøscooter for hjelpekorps i Salten

DS 12/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet for frakt av ved ned fra jarbrufjell ned til Tømmerdal - Gåsvatnan landskapsvernområde - Arild Rånes

DS 13/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet Saltfjell - Svartisen nasjonalpark - Bodø og Omegns Turistforening

DS 14/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde. 23-25/2 Terje Berg

DS 15/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet . Helikoptertransport til Midtistus, Bjøllåvasstus og Tpkheimen - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Bodø og Omegns Turistforening

DS 16/2018 Dispensasjon for preparering av løypetrase og for gjennomføring av Reinhornrennet 2018 - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - IL Stormfjell - Beiarn

DS 17/2018 Dispensasjon fra motorferdselsforbudet. Transport til Jordbruhytta og Tverrbrennstua. - Bodø & Omegn Turistforening

DS 18/2018 Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Kjetil Bjørnback

ST 3/2018 Referatsaker

Angell advokatfirma v/adv. Nordby
Postboks 163
N-8001 Bodø

Trondheim, 15.12.2017

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/9127

Saksbehandler:
Marit Doseth

Anmodning om omgjøring av vedtak i klagesak – utvidelse av hytte og bygging av platting i Gåsvatnan landskapsvernområde

Det vises til brev datert 22. februar 2017 hvor Miljødirektoratet bes om å foreta en ny vurdering av vårt vedtak datert 15. januar 2016. Det faktiske grunnlaget for vår avgjørelse hevdes å ha vært mangelfullt. Det opplyses at andre hytter har fått etablert ulike former for utbygg/tilbygg etter at vernet for Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl.res 8. september 1989. Viggo Skogmo mener derfor at han har blitt utsatt for usaklig forskjellsbehandling.

Det vises også til brev datert 17. november 2017 hvor advokat Nordby blant annet ber om at Skogmos sak stilles i bero inntil lovlighetskontroll av andre eiendommer i området er foretatt.

Miljødirektoratet beklager at vi ikke har behandlet denne forespørselen tidligere. Vi har hatt stor saksmengde i perioden og svaret på vår henvendelse til Midtre Nordland nasjonalparkstyre ble i første omgang ikke registrert mottatt.

Miljødirektoratet tar ikke advokat Nordbys anmodning om omgjøring av vårt eget vedtak til følge. Det vises til vår avgjørelse datert 10. november 2016. Direktoratet finner ikke at det er grunnlag for å hevde at Skogmo er utsatt for en usaklig forskjellsbehandling som gjør vedtaket ugyldig.

Kort om sakens bakgrunn

Viggo Skogmos søknad om et mindre tilbygg på hytte (8 m²) og en platting (48 m²) ble avslått av Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 16. juni 2015 da tiltaket ifølge styret ville være i strid med formålsbestemmelsen og kunne skape uheldig presedens. Tilbygget og plattingen var allerede oppført på søknadstidspunktet og Fylkesmannen i Nordland hadde varslet krav om mulig retting. Miljødirektoratet stadfestet styrets vedtak etter klage og vår avgjørelse ble anmodet omgjort i mai 2016. Miljødirektoratet fant ikke grunnlag for å ta anmodningen om omgjøring til følge. Det ble vist til Klima- og miljødepartementets retningslinjer fra 15. juni 2015 hvor det heter at klagemyndigheten skal legge vekt på nasjonalpark- eller verneområdestyrets skjønnsmessige vurdering ved behandling av klagesaker. Direktoratet hadde heller ikke opplysninger som tilsa at tiltakshaver hadde vært utsatt for usaklig forskjellsbehandling eller at avgjørelsen var sterkt

urimelig. Det vises til nærmere redegjørelse for sakens bakgrunn og begrunnelse i vårt vedtak av 10. november 2016.

Ny anmodning om omgjøring

I brev datert 22. februar 2017 anmoder advokat Nordby på nytt Miljødirektoratet om å omgjøre vårt tidligere vedtak. Det hevdes at vedtaket bygger på feilaktige opplysninger fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre da det er gitt tillatelser til flere liknende byggearbeid på hytter i området. Det lå vedlagt en liste over hva som er gitt av tillatelser eller eventuelt hvor det manglet tillatelser på byggearbeid på eiendommer i området.

Miljødirektoratet forela opplysningene i advokat Nordbys brev for Midtre Nordland nasjonalparkstyre, jf. vår brev datert 9. mars 2017.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet vår henvendelse den 2. juni 2017. Det ble fattet følgende vedtak:

"Midtre Nordland nasjonalparkstyre har tatt de mottatte dokumenter til orientering. Når det gjelder den konkrete saken med hytta til Viggo Skogmo så har ordinære saksbehandlingsregler vært fulgt og vi mener at ordinære saksbehandlingsregler må følges til saken blir avslutta."

Det synes av saksutredningen som at byggevirkosomhet har funnet sted dels på grunnlag av tillatelser gitt av forvaltningsmyndigheten, dels på tillatelser gitt av andre og enkelte mangler noen form for tillatelser. Miljødirektoratet oppfatter styret dithen at de pr i dag ikke har oversikt over eventuelle ulovligheter, men ønsker midler slik at byggearbeider uten eller med mangelfulle tillatelser kan avdekkes og følges opp.

I brev datert 17. november 2017 fra advokat Nordby hevdes det blant annet at Skogmos avslag på byggesøknaden innebærer en usaklig forskjellsbehandling. Det bes om at Skogmos sak stilles i bero inntil lovlighetskontroll av andre eiendommer i området er foretatt.

Det finnes visse ulovfestede skranker for forvaltningens skjønnsutøvelse. Det er sikker rettspraksis for at forvaltningen ikke har adgang til forskjellsbehandling som ikke er saklig begrunnet. Dersom forvaltningen ikke gir noen begrunnelse for hvorfor to like søknader har blitt behandlet ulikt, kan vedtak bli å anse som ugyldige.

Miljødirektoratet oppfatter styret dithen at det legges opp til en praksis hvor det ikke gis tillatelse til tiltak som omsøkt/bebygd i foreliggende sak. Styret viser til at de har fulgt saksbehandlingsreglene og at det må gjøres til saken er avsluttet.

De tillatelser etter verneforskriften som advokat Nordby viser til i brev av 22. februar 1917, ble gitt av Fylkesmannen i Nordland, den seneste i 2005. I 2010 ble forvaltningen av verneområdet delegert fra Fylkesmannen til Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Styret har nå ansvaret for forvaltningen av Gåsvatnan landskapsvernområde sammen med de tilstøtende verneområdene i Saltfjellet-Svartisen og kan forvalte området innenfor de rammene som verneforskriftene fastsetter i tråd med nasjonale retningslinjer for forvaltningen. Miljødirektoratet legger til grunn at selv om det ble gitt

dispensasjon til liknende utbygg og tiltak som i foreliggende sak da Fylkesmannen var forvaltningsmyndighet, hadde styret adgang til å endre Fylkesmannens praksis på dette området. Under enhver omstendighet er det klart at forvaltningen har rett til å foreta en generell endring av praksis med virkning for fremtiden uten at det resulterer i ugyldighet som følge av usaklig forskjellsbehandling.

På bakgrunn av ovennevnte finner Miljødirektoratet ikke å omgjøre sitt tidligere vedtak i denne sak.

Anmodningen om å stille Skogmos sak i bero må rettes til Fylkesmannen i Nordland som har ansvaret for den videre oppfølging av denne saken.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Olav Nord-Varhaug
seksjonsleder

Marit Doseth
seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	Bodø
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 64, Sentrum	7801	NAMSOS

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Dato: 16.02.2018
Saksref: 201717671-5
Deres ref.:
Side: 1 / 1

Vår saksbehandler: Bente Kalbakk
Telefon:
Mobil: +47 95747013
E-post: Bente.Kalbakk@banenor.no

Orientering vedr reingjerde Semska-Sørelva som må forhøyes på enkelte områder pga snø

Bane NOR har et reingjerde mellom Semska og Sørelva ved Nordlandsbanen. Vinterforholdene hittil i år har vært noe mer krevende enn tidligere vintre, noe som har medført at reingjerde flere plasser er helt nedsnødd. Dette har igjen medført at funksjonen til gjerdet faller bort. Tamrein går over og oppholder seg i jernbanesporet. Dette fører igjen til at vi har større risiko for at tamrein blir påkjørt. Vi har mottatt flere meldinger fra lokførere om at tamreinen befinner seg innenfor gjerde.

Bane NOR har i vinter hatt god dialog med reieneierne og det gjøres strakstiltak for å hindre reinpåkjørsler ved melding om at det er tamrein i eller ved jernbanesporet. Dessverre har det vært store hendelser hvor mange dyr har gått tapt. Derfor gjør vi nå tiltak på områder som er nedsnødd og forhøyer eksisterende gjerde slik at det fungerer som tiltenkt. Gjerdet går mellom km 592,1 – 595,9. Total lengde som forhøyes er ca 400 m og fordeler seg langs hele strekningen. Problematikken oppstår da gjerdet følger terrenget.

Tidligere vilkår for etablering av gjerde følges med tanke på montering av fugleavvisere. Disse vil bli montert på toppstrengen av forhøyet gjerdet. Dette til orientering.

Med vennlig hilsen

Bente Kalbakk

Nordlandsbanen Nord

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes uten signatur

Mottakere:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Kopi:

Nordlandsbanen Nord, Tom Petter Høgset

Referat fra prosjektgruppemøte for oppfølging av fylkesdelplan Sjunkan-Misten

Møte ble avholdt 22. januar på møterom 3 i Fauske kommune fra kl 09.-11.

Tilstede: Aviåja Kleist, Gunnar Myrstad, Gerd Bente Jakobsen og Mari Hulleberg

Styremøte

Prosjektleder informerte om styremøte som ble avholdt 11. januar.

Kort oppsummert var det ønskelig å skifte fokus mot næringsutvikling, ettersom arbeidet med servicebyggene fremdeles ikke hadde kommet lengre, og i påvente av besøkstrategien for å kunne benytte merkevaren. Det var et ønske at prosjektgruppa så på om det er andre tiltak som kan fremme næringsutvikling. Styret ønsket å videreføre prosjektstillinga.

Prosjektets mål og fylkesdelplanen

Prosjektleder trakk fram effekt- og resultatmålene som ble satt for prosjektet i juni. Effektmålene går ut på å gi de besøkende informasjon om verneområdet og mulighetene for friluftsliv, bedre adkomsten, og stimulerer til økt friluftslivsaktivitet. Denne tilretteleggingen skal igjen legge til rette for etablering av natur- og kulturbasert reiseliv som vil øke lokal verdiskaping.

Prosjektleder har sett på hvordan fylkesdelplanen ser på næringsutvikling. Den har retningslinjer knyttet til havbruk, reindrift og kultur- og naturbasert reiseliv. Retningslinjene om reindrift går ut på å ta hensyn til viktige reindriftsområder. Retningslinjene om havbruk går på arealavklaringer. Retningslinjene knyttet til natur- og kulturbasert reiseliv legger vekt på at det skal tilrettelegges for dette i arealplanleggingen og ved planlegging av innfallsporter, men at friluftslivsinteressenes behov skal tillegges størst vekt. I planen legges det vekt på at den skal stimulere til økt aktivitet gjennom tilretteleggingstiltak, og at tiltakene som bidrar til å fremme friluftsliv, samtidig vil bedre forutsetningene for en videre utvikling av reiselivet, og at det bør legges opp til synergieffekter av tiltakene.

I tiltaksprogrammet er de fleste tiltakene rettet mot bedret infrastruktur, informasjon og tilrettelegging for friluftsliv.

Prosjektgruppas synspunkter om den nye retningen

Prosjektgruppa mener at det er lite gjennomtenkt av styre å endre fokus nå, og at den retninga som allerede er lagt med tanke på tilrettelegging for friluftsliv bør følges opp videre. Dette med tanke på at det er gjort et arbeid med nytt handlingsprogram og arbeidet med hovedinnfallsportene. Ettersom tiltakene skal bidra til å realisere visjonen om barnas nasjonalpark bør tilrettelegging for denne gruppen vektlegges. Prosjektgruppa mente at fylkesdelplanens tilnærming og prosjektets effektmål om at tilrettelegging for friluftsliv også legger til rette for næringsutvikling i form av natur- og kulturbasert reiseliv bør følges i en videreføring av prosjektet. Det var også enighet om at grunnleggende infrastruktur må være på plass for å kunne stimulere til næringsutvikling. Prosjektgruppa mener at arbeidet med besøksstrategien bør starte opp, og at styringsgruppa bør oppfordre nasjonalparkstyret til å

prioritere dette arbeidet. Prosjektgruppa ønsker å delta på styremøte 30. januar for å diskutere den videre retningen til prosjektet.

Prosjektgruppa ønsker at det følgende blir diskutert på styregruppemøte

- Ansvar for økonomien
- Ansvar for stillingen
 - en dedikert ressurs til å ha ansvar for videreføring av stillinga
 - Utlysning og intervju

Innen ansvar for stillingen kan det diskuteres rundt følgende forslag:

- Halv stilling i Fauske evt Bodø
- Regionrådet
- Fylkeskommunen

Ref: Mari Hulleberg 22. januar

Naturvernforbundet i Nordland
Løftfjellveien 7
8614 MO I RANA

Trondheim, 6.2.2018

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2017/3546

Saksbehandler:
Helene Mokkelbost

Avgjørelse i klagesak – klage på tillatelse til jakttrening med hund i Semska-Stødi naturreservat

Miljødirektoratet opprettholder Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak om å gi tillatelse til avholdelse av jaktprøve i Semska-Stødi naturreservat. Klager gis ikke medhold.

Vi viser til klage av 29.3.2017 på Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak 8.3.2017. Klagesaken ble oversendt direktoratet fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre i brev 16.6.2017. Ved en feil har klagen blitt forvekslet med en annen klage på samme vedtak, og har blitt liggende. Dette beklages.

Sakens bakgrunn

Fuglehundutvalget i Bodø jeger- og fiskeforening søkte om tillatelse til å gjennomføre jaktprøve for fuglehunder i Dypen naturreservat, Stor-Graddis naturreservat og Semska-Stødi naturreservat i tiden 25.-26. mars 2017. Prøven gjennomføres på ski hvor man går ut i parti på maksimalt 14 hunder med førere og en dommer. To hunder slippes om gangen i om lag 15 min., og de går ut i søk for å finne rype å ta stand på. Totalt er man ute i ca 5-10 timer, avhengig av om det er fugl og om hundene fungerer. Dersom en hund finner fugl, vil det bli skutt med en 9 mm startpistol.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avsto søknaden for Dypen naturreservat og Stor-Graddis naturreservat i vedtak 8.3.2017 med hjemmel i naturmangfoldloven (nml) § 48. Det ble i begrunnelsen for avslaget vist til at det i begge naturreservatene er spillplasser for storfugl. Videre er det i begge områdene kjente eller antatte hekkelokaliteter for tidlighekkende dagrovfugler. Søknaden ble i samme vedtak innvilget for Semska-Stødi naturreservat, jfr nml § 48. I begrunnelsen viser nasjonalparkstyret til at det er ingen kjente, tilsvarende sårbare forekomster i Semska-Stødi naturreservat. Det er denne delen av vedtaket klagen gjelder. Tillatelsen ble gitt på vilkår av at Salten reinbeitedistrikt kontaktes i forkant av prøven, samt at en kortfattet rapport sendes Midtre Nordland nasjonalparkstyre i etterkant. Jaktprøvene er allerede avholdt i tråd med vedtaket.

Klagers anførsler

I klagen vises til at begrunnelsen for avslag i Dypen naturreservat og Stor-Graddis naturreservat, var frykt for at aktiviteten skal forstyrre storfugl og rovfugl som hekker tidlig. Klager mener at søknaden også for Semska-Stødi naturreservat burde vært avslått med samme begrunnelse. I klagen fremheves at det i vedtaket vises til at det ikke er noen "*...kjente tilsvarende sårbare forekomster i Semska-Stødi naturreservat. Våtmarksfugl som er en del av verneformålet, har vanligvis ikke ankommet i mars*". Klager viser til at dette ikke stemmer med informasjonsplakaten om naturreservatet utgitt av Fylkesmannen. Også andre sjeldne arter som lappspurv, fossekall og rype,

som nå er rødlistet, har tilhold i reservatet og er sammen med flere andre en del av fredningen. Disse bør ifølge klager ha et like strengt vern som spillende storfugl og hekkende dagrovfugler. Klager oppfatter dispensasjonen som et klart brudd med intensjonen i fredningsforskriften og naturmangfoldloven § 48. All den tid det finnes nok ikke-vernet natur, er det for klager uforståelig at jaktprøver for fuglehunder må legges til et verneområde. Klager vet jaktprøvene allerede er gjennomført, men ønsker en prinsipiell vurdering av saken for fremtidige avgjørelser.

Midtre Nordland nasjonalparkstyres vurderinger

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har foretatt forberedende saksbehandling i tråd med forvaltningsloven § 33. De har ikke funnet grunn til å oppheve eller endre vedtaket.

I tillegg til den begrunnelse som fremgår av vedtaket, mener styret det ikke er riktig å legge like stor vekt på forekomst av fossekall, lappspurv og rype, som tidlighekkende rovfugl og spillende storfugl. Sistnevnte er i slutten av mars i en kritisk periode for årets yngling. *Lappspurv* er ikke ankommet området i mars. *Rype* er klassifisert som nær truet på den norske rødlisten, men i verneområdet er det åpnet for jakt på bla rype fra 10.september til ut februar etter viltlovens bestemmelser. *Fossekall* kan forekomme i elver, men vil etter styrets vurdering tåle belastningen om de blir skremt. For øvrig viser styret til at det ikke er forbudt med ferdsel i området på omsøkte tidspunkt, dette inntreer først i mai.

Nasjonalparkstyret mener verneforskriftene ikke skal fortolkes strengere enn det som er påkrevd for å ivareta verneverdier/verneformål, og at deres handlingsrom til å gi dispensasjon nettopp ligger i den tidsperioden de viktigste verneverdiene ikke er til stede.

Lovgrunnlaget

Etter forvaltningsloven § 28 kan parter og andre med rettslig klageinteresse påklage enkeltvedtak. Klagefristen er etter § 39 tre uker fra dagen vedtaket kom frem til parten.

Regelverket for Semska-Stødi naturreservat finnes i verneforskriften for området (forskrift av 20.august 1976 nr 12). Forskriften må suppleres med regler i naturmangfoldloven (lov av 19.juni 2009 nr 100). Formålet med vernet er etter punkt III bla. å ta vare på et verdifullt våtmarksområde som levested for tilhørende dyre- og planteliv.

Etter verneforskriften punkt IV nr 2 er alle dyr og fugler, herunder deres hi, reir og egg, fredet hele året mot skade og ødeleggelse av enhver art. Jakt på rype, hare, rødrev, mink og kråke, kan utøves etter viltlovens bestemmelser fom 10.september til utgangen av februar. Jakt på elg kan utøves etter viltlovens bestemmelser. Av verneforskriften punkt IV nr 4 fremgår at all ferdsel i reservatet er forbudt i tiden 1.mai tom 31.juli, av hensyn til fuglelivet.

Verneforskriften punkt V gir forvaltningsmyndigheten en generell adgang til å gi dispensasjoner. Bestemmelsen er erstattet av bestemmelsen i naturmangfoldloven § 48. Etter denne kan forvaltningsmyndigheten gi dispensasjon fra forbudene i en verneforskrift bl.a. dersom det ikke er i strid med verneformålet eller ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. For å kunne gi dispensasjon kreves at begge vilkårene er oppfylt. Selv om vilkårene er oppfylt, har imidlertid ikke søker krav på tillatelse. Forvaltningsmyndigheten avgjør i slike tilfeller om dispensasjon skal gis ut fra en avveining av rettslig relevante hensyn. I forarbeidene til bestemmelsen er det særlig vist til at dersom det vil stride mot verneverdiene at tilsvarende dispensasjonssøknader innvilges i fremtiden, er det et viktig argument mot å gi en dispensasjon.

Miljødirektoratets vurdering

Klagen er fremsatt rettidig og klager er klageberettiget. Miljødirektoratet tar derfor saken til behandling som klagesak. Vi finner videre at saken er tilstrekkelig opplyst til at vedtak kan fattes.

Tiltaket det søkes om er avholdelse av jaktprøve for fuglehunder i tiden 25.-26.mars 2017. Prøven innebærer at hunder og ledsagere beveger seg ute i terrenget på jakt etter fugl, samt skyting med

en 9 mm startpistol ved funn av fugl. Miljødirektoratet vurderer at denne aktiviteten i gitte situasjoner medfører skade/ødeleggelser for dyr/fugler, i strid med verneforskriftens pkt IV nr 2, og dermed krever dispensasjon. Det er ingen spesifisert dispensasjonsbestemmelse i forskriften, og søknaden må dermed behandles opp mot den generelle dispensasjonsbestemmelsen i nml § 48.

Aktuelle jaktprøve ble søkt avholdt i tiden 25.-26.mars 2017, noe som er utenfor ferdselsforbudstiden. Alle dyr og fugler er imidlertid fredet mot skade og ødeleggelser, og formålet med vernet er særlig knyttet til dyr som har våtmark som levested. Forbudsbestemmelsen i forskriftens punkt IV nr 2 gir dyr og fugler beskyttelse mot skade og ødeleggelse, men ikke mot enhver *forstyrrelse*. Verneforskriftens bestemmelser medfører mao ikke noen totalfredning av fuglene, men gir dem en beskyttelse mot skade/ødeleggelse. Utenfor ferdselsforbudstiden kan man fritt ferdes i reservatet, også med hund. I deler av året kan det også gjennomføres jakt her.

Miljødirektoratet legger til grunn Midtre Nordland nasjonalparkstyres opplysninger om at ingen av våtmarksfuglene er ankommet området på omsøkte tidspunkt, og at vann og myrer er dekket med snø og is. Det er videre heller ikke kjente forekomster av øvrige fugler i særlige sårbare situasjoner, hvor skade/ødeleggelse lettere kan skje, som ved spill eller hekking. I dette ligger at vi også tiltrer den vurdering som er gjort i forhold til artene lappspurv, fossekall og rype som er fremhevet av klager. Miljødirektoratet er derfor enig med Midtre Nordland nasjonalparkstyres vurdering av at jaktprøven hverken påvirker verneverdiene nevneverdig, eller er i strid med verneformålet. Dette er imidlertid forhold som vil kunne variere noe fra år til år. Neste år vil dermed situasjonen kunne være annerledes, og dermed tilsa at tillatelse ikke gis. På bakgrunn av årets situasjon, er vilkårene for å kunne gi dispensasjon oppfylt. Vi finner videre i likhet med nasjonalparkstyret at det heller ikke er andre forhold som tilsier at tillatelse ikke bør gis. Miljødirektoratet stadfester derfor Midtre Nordland nasjonalparkstyres avgjørelse, og fatter følgende vedtak:

Vedtak

Miljødirektoratet opprettholder Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak om å gi tillatelse til avholdelse av jaktprøve i tiden 25.-26. mars 2017, jf. forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Direktoratets vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Olav Nord-Varhaug
seksjonsleder

Helene Mokkelbost
seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre

Fylkesmannen i Nordland

NOHA - for dyrs rettigheter

Statens naturoppsyn

Moloveien 10

Dronningens gt 13

Postboks 5672 Sluppen

8002 Bodø

0152 OSLO

7485 TRONDHEIM

Fylkesmannen i Nordland
Statens Hus
8002 BODØ

Ronny Skansen

Vår dato: 15.02.2018
Vår ref.: 201800499-2
Arkiv: 323
Deres dato: 09.01.2018
Deres ref.:

Saksbehandler:
Anita Andreassen
22959612/anand@nve.no

Kryssing av elv ved Hola i Sjunkehatten nasjonalpark - Fauske kommune

Vi viser til e-post datert 09.01.2018 og telefonsamtaler med nasjonalparkforvalter Ronny Skansen den 09.01. og 12.02.2018.

Bakgrunn

I forbindelse med uttak av gran fra Sjunkehatten nasjonalpark søkes det om etablering av midlertidig kryssing av elv ved Hola i Valnesfjordvassdraget.

Tømret planlegges hogd med hogstmaskin og skal fraktes ut med lassbærer. Eksisterende bru ved Hola er kun dimensjonert for 3,5 tonns aksellast og vil ikke tåle lastene det i dette tilfellet er snakk om. I den forbindelse ønsker Midtre Nordland Nasjonalparkstyre å fylle opp elvebunnen med grove steinmasser i en bredde på 4 – 4,5 meter like oppstrøms eksisterende bru. Maskinene/lassbærene opplyses å tåle å kjøre på mellom 60-80 cm vannstand og det vil ikke bli fylt opp mer i elveløpet enn nødvendig for å kjøre over. Vannet i elva vil derfor kunne renne fritt i den tiden oppdraget pågår. Oppdraget med hogst og utfrakt av virke vil vare ca 4 uker.

NVEs vurdering

NVE skal i saker som berører vassdrag vurdere faren for flom og erosjon, samt vurdere om tiltak i vassdrag kan medføre skader eller ulemper for allmenne interesser på en slik måte at det oppstår konsesjonsplikt etter vannressursloven §§ 8 og 18.

Omsøkte tiltak ligger i nedslagsfeltet til det varig verna Valnesfjordvassdraget og NVE mener at det i utgangspunktet ikke bør tillates tiltak i eller i strandsonen av et vernet vassdrag.

NVE mener at elver og bekker i prinsippet bør være åpne og at det ved kryssing av vassdrag fortrinnsvis bør etableres bruer fremfor kulverter og andre tiltak i selve vassdraget. Brukonstruksjoner er mindre ømfintlige for flomskader, både fordi de normalt har større kapasitet og fordi det er lettere å ha oversikt over avrenningsforholdene i ekstreme vær-situasjoner. I tillegg medfører disse ofte mindre inngrep i selve vassdragsmiljøet.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 09575, Internett: www.nve.no

Org.nr.: NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor
Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge
Abels gate 9
7030 TRONDHEIM

Region Nord
Kongens gate 14-18
8514 NARVIK

Region Sør
Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest
Naustdalsvegen. 1B
6800 FØRDE

Region Øst
Vangsvæien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

NVE har imidlertid forståelse for at det i dette tilfellet ikke vil være hensiktsmessig å etablere ny eller forsterke eksisterende bru grunnet uforholdsmessig store kostnader for et avgrenset oppdrag. Vi har ikke spesiell informasjon eller lokalkunnskap i denne delen av vassdraget, men gjør oppmerksom på at det må tas hensyn til flomsituasjoner og eventuelt is- og erosjonsproblematikk. Det opplyses at tiltaket vil bli gjennomført i februar/mars. NVE mener dette er en fornuftig tid på året å gjennomføre tiltaket, både med tanke på å skåne naturverdiene mest mulig og ikke minst at vannføringen ofte da er på det laveste. Vi forutsetter at opprydding og tilbakeføring må være utført i god tid før vårflommen forventes.

NVE vurderer at omsøkte tiltak ikke vil forringe allmenn ferdsel i området da tiltaket søkes plassert like inntil eksisterende bru, at det gjelder for en begrenset tidsperiode og at tiltaket vil bli ryddet opp og området tilbakeført etter endt oppdrag. Ut fra dette vurderer vi at tiltaket ikke utløser konsesjonsplikt etter vannressursloven §§ 8 og 18.

Oppsummering

- Dersom overfornevnte ivaretas har ikke NVE merknader til etablering av midlertidig kryssing av elv ved Hola i Valnesfjordvassdraget. Vi forutsetter at tilkjørte steinmasser fjernes og området tilbakeføres umiddelbart etter endt oppdrag.
- NVE vurderer at omsøkte tiltak ikke utløser konsesjonsplikt etter vannressursloven §§ 8 og 18.

Med hilsen

Knut Aune Hoseth
regionsjef

Anita Andreassen
senioringeniør

Dokumentet sendes uten underskrift. Det er godkjent i henhold til interne rutiner.

Kopi til:

Fauske kommune
Fylkesmannen i Nordland

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Saksb.: Kjell Eivind Madsen
e-post: fmnokma@fylkesmannen.no
Tlf: 75531585
Vår ref: 2011/9453
Deres ref:
Vår dato: 29.01.2018
Deres dato:
Arkivkode: 432.3

Informasjon om Miljødirektoratets tilrådning om utvidelse og revisjon av Saltfjellet-Svartisen

Vi vil med dette brevet informere om at Miljødirektoratet nå har sendt sin tilrådning om utvidelse og revisjon av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og omkringliggende verneområder til Klima- og miljødepartementet.

Fylkesmannen avsluttet sin del av prosessen og oversendte tilrådning om vern til Miljødirektoratet 10. oktober 2016. Miljødirektoratet har som fagdirektorat gått gjennom tilrådingen og gjort sin vurdering. Videre saksgang er at saken skal behandles av Klima- og miljødepartementet før framleggelse for Kongen i statsråd. Vi har ikke noen indikasjoner på hvor lang tid dette vil ta. Miljødirektoratets tilrådning finner dere i sin helhet på Fylkesmannen i Nordlands nettsider: <https://www.fylkesmannen.no/Nordland/Miljo-og-klima/Verneomrader/Verneplanprosesser/Utvidelse-og-revisjon-av-Saltfjellet-Svartisen-nasjonalpark/Saltfjellet-Svartisen-nasjonalpark-til-departementet/>

Om Miljødirektoratets tilrådning

Direktoratet har foretatt noen endringer fra Fylkesmannens tilrådning. Den største endringen knytter seg til grensedragning langs Melfjordens nordside i Rødøy kommune. Her tilrår direktoratet at nasjonalparken utvides til kraftlinja gjennom området, og at hele området sør for kraftlinja vernes som landskapsvernområde. Dette innebærer dermed også vern av Stelåga-vassdragene og stopp for framtidige planer om kraftutbygging.

Ellers følger Miljødirektoratets tilrådning de grenseforslag som Fylkesmannen også tilrådte, med unntak av en mindre endring i Tømmerdalen i Saltdal der noe privat grunn tas ut av verneområdet.

Direktoratet tilrår også at Saltfjellet landskapsvernområde kompletteres med biotopvern for fjellrev. Dette for å styrke vernet av fjellreven og gi en mulighet for å regulere aktivitet som er egnet til å skade eller forstyrre fjellrev. Fylkesmannen tilrådte også biotopvern i to områder i Gåsvatnan landskapsvernområde, dette ut fra hensyn til vegetasjon og fugleliv. Miljødirektoratet tilrår ikke opprettelsen av biotopvern innenfor Gåsvatnan landskapsvernområde.

Alle forskrifter er oppdatert etter nye maler som er utarbeidet etter at vi sendte vår tilrådning til direktoratet. Det innebærer at struktur og ordlyd i forskriften er noe ulik det som har vært sendt ut tidligere. Innholdet er imidlertid det samme.

Avslutning

Vi gjør oppmerksom på at dette altså ikke betyr at vernet er endret i Saltfjellet-Svartisen, men at de foreslåtte endringer og justeringer er et hakk nærmere vedtak. Inntil nytt vedtak foreligger fra Kongen i statsråd gjelder eksisterende verneforskrifter. Gjeldende verneforskrifter vil dere alltid kunne finne ved å gå inn på www.lovdata.no. Her oppdateres forskrifter fortløpende.

Med hilsen

Christian Brun-Jenssen (e.f.)
seksjonsleder

Kjell Eivind Madsen
seniorrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Mottakerliste:

NORGES MILJØVERNFORBUND Kåre Joakim Johansen Hilde Lee Liseth Hansen Kjell-Linas Solhaug Astrid Jørgine Grytangen Vigdis Bjellånes Rita-Lynn Bjellånes Svein-Gunnar Albrigtsen Anders Westlund Gøran Andreassen NORSK ORNITOLOGISK FORENING, SØR-SALTEN LOKALLAG Stig Engelsjord Ragnhild M Stoltenberg Kristine Edvarda Nordvik Alv Oddvar Bikset STATNETT SF Anne Tømmerdal Fred Richard Thoresen Trond Gøran Sivertsen Statskog SF Bjørge Hermod Brattli Jim Roger Aronsen	Postboks 593 Gimleveien 26 Kobbskjærveien 7 Nylaengveien 41 Louise Engens Vei 44 F Skolegata 9 B Rekmoveien 4, 8218 Fauske Haugstuveien 7 Drageid Øvre c/o Marianne Hegge Skogsholm Jenslund 18 Engveien 8 Olav Duuns Vei 19 B Granittveien 14 Bjørndalslia 73 Postboks 4904 Nydalen Postboks 76, Farskveien, 8298 Hamarøy Nylaengveien 35 Tollådal Øvre Postboks 63 Sentrum Dagaliveien 14 B Tjørnfjellet	5806 5052 8178 8630 8073 8624 8255 8010 8250 8170 8613 8021 8072 8029 0423 8294 8630 8114 7801 0776 8255	BERGEN Bergen Halsa Storforshei Bodø Mo I Rana Røkland Bodø Rognan ENGAVÅGEN Mo I Rana Bodø Bodø Bodø OSLO Hamarøy Storforshei Tollå NAMSOS Oslo Røkland
---	--	--	--

Birgit Lyngstad Nyaas	Hellbørsveien 8	8100	Misvær
Ingrid Nikolaisen	Egedes Gate 39	8656	Mosjøen
Terje Mosti	Langånes	8255	Røklund
Eva R Mikkelborg Kilvik	Kaiveien 4	8170	Engavågen
Rolv Erling Iversen	Sankthanshágen 8	8215	Valnesfjord
Luftfartstilsynet	Postboks 243	8001	BODØ
BODØ OG OMEGNS	Postboks 751	8001	BODØ
TURISTFORENING			
Bane NOR SF	Postboks 4350	2308	HAMAR
Ole-John Pedersen	Hellmyrbruddet 49	8011	Bodø
Helge Osbak		8110	Moldjord
Arild Per Ingvaldsen		8110	Moldjord
Sture Alvsaker	Maurrudløkka 19	3409	Tranby
Odd Johan Abelsen	Kvæle	8255	Røklund
Lindvar Osvald Flatum	Røvassdalveien 530	8615	Skonseng
Odd Hilmar Eliassen	Seljeveien 16	8622	Mo I Rana
Hilmar Torstein Eliassen	Bergveien 12	8150	Ørnes
Joar Dagfinn Lillerødvann	Engveien 3 C	8613	Mo I Rana
NORDLAND REISELIV AS	Postboks 434	8001	BODØ
Beiarn kommune		8110	Moldjord
Billy Paul Solhaug	Rebbåsen Gård	8178	Halsa
Bodil Nordal	Fleischer Brygge 324	1531	Moss
Hanne Stoltenberg Myhre	Rundhaugen 1	8023	Bodø
Egil Roar Karlsen	Runden 19	8250	Rognan
NORSK ORNITOLOGISK	Atle Ivar Olsen Skogsøy	8700	NESNA
FORENING AVD. NORDLAND			
BEIARN JEGER OG		8110	MOLDJORD
FISKERFORENING			
Arnold Svartisdal	Svartisdalveien 250	8615	Skonseng
Lina Beate Støre			
Torill Olaug Berghulnes	Ankerveien 21	8013	Bodø
Tore Ytterdahl	Åsveien 7	8890	Leirfjord
Bjørnar Lillerødvann	Røvassdalveien 560	8615	Skonseng
Petter Johannes Sandvoll	Ole Rølvaags Vei 58	8021	Bodø
Rune Ramberg	Bamseveien 46	8029	Bodø
Hardis Jorun O E Nilsen	Revelmyra 11 A	8626	Mo I Rana
Vidar Holm	Teiebærveien 5	8026	Bodø
Tora Hulda Johansen	Kveldsolgata 7	8618	Mo I Rana
Statens vegvesen Region nord	Postboks 1403	8002	Bodø
Harald Haave	Rådhusgata 13 B	8005	Bodø
Kristin Moum Gulbransen	Jonsvannsveien 23	7052	Trondheim
Jan Harald Forsmo	Åvegen 9	4360	Varhaug
Liv Oddrun Paulsen	Strandlandsvegen 1	8700	Nesna
Ann-Helen Svartisdal	Midtre Gate 3	8624	Mo I Rana
Jan Gunnar Sande		8646	Korgen
RANA UTVIKLINGSSKAP	Postboks 343	8601	MO I RANA
A/S			
Rana Museum	Postboks 98	8601	MO I RANA
Sigrunn Louise Eliassen	Eliasmarken 2 F	5164	Laksevåg
Lars Erik Dyrnes	Tømmerdal	8255	Røklund

Arvid M Stifjell		8110	Moldjord
Viggo Skogmo	Skogmoen, 8100 Misvær	8100	Misvær
SALTFJELLET EIENDOM AS	v/Ole E Sør Dahl Postboks 184	1378	NESBRU
Karl Emil Remlo	Bjørnhaugen 28	8050	Tverlandet
Anneli Raadim	Hoslekroken 11	1362	Hosle
Arvid Norbergesen	Junkerdal	8255	Røklund
Asbjørn Johan Lande	Røvasdalveien 563	8615	Skonseng
SALTDAL JEGER OG FISKERFORENING	Postboks 45	8251	ROGNAN
NORSK ORNITOLOGISK FORENING	Sandgata 30B	7012	TRONDHEIM
FRILUFTSRÅDENES LANDSFORBUND	Eyvind Lyches vei 23B	1338	SANDVIKA
DEN NORSKE TURISTFORENING	Youngstorget 1	0181	OSLO
BODØ KLATREKLUBB	Postboks 1226	8001	BODØ
Turid Synnøve Henriksen	Krokveien 5 C	8613	Mo I Rana
Malvin Olsen	Nylaengveien 47	8630	Storforshei
Daniel Fagerdal	Svartisdalveien 184	8615	Skonseng
Mats Albinus Engen	Hamnhaugveien 60	8150	Ørnes
Jann Arild Edvardsen	Lillealmenningvegen 84	8255	Røklund
Åse Marian E Bøckmann	Østensenveien 11	8009	Bodø
Karin Berntsen	Leilighet 103	8250	Rognan
Terje Berg	Storalmenningen	8255	Røklund
Lena Veronika Andreassen	Langånes	8255	Røklund
Forsvaret	Postboks 800, Postmottak	2617	LILLEHAMMER
Marthe Hoff Nilsen	Svartisdalveien 184	8615	Skonseng
Eva Adele Hagen	Bjørnlia 23	8100	Misvær
AGRO SALTDAL	Drageid	8250	ROGNAN
NORGES JEGER- OG FISKERFORBUND - NORDLAND	Folkets Hus Prinsens gate 115	8005	BODØ
KS - kommunenesektorens organisasjon	postboks 1378 Vika	0114	OSLO
Trond Moum Gulbransen	Kvartsvegen 11 B	2008	Fjerdingsby
Jan Steinar Olsen	Høgdaveien 12	8226	Straumen
Egil Jomar Aronsen	Junkerdal	8255	Røklund
Ørjan Fredrik Eliassen	Buen 15	8250	Rognan
RANA TURISTFORENING	Postboks 1254	8602	MO I RANA
Johnny Larsen	Bjellånesveien 21	8630	Storforshei
Stig Ottar Trones	Ole Reistads Vei 33 C	8008	Bodø
Turid Marie Tronsen	Trollbjørnveien 6	8028	Bodø
Gerd Slåttholm Stolpen	Leilighet 6 B	8250	Rognan
Alfhild Regine Lesjø	Lahelldammen 1	3427	Gullaug
NORGES IDRETTSFORBUND OG OLYMPISKE OG PARALYMPISKE KOMITÉ	Postboks 5000	0840	OSLO
FORENINGEN VÅRE ROVDYR	Postboks 195	2151	ÅRNES
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen

Landbruksdirektoratet	Postboks 8140 Dep	0033	OSLO
Tove Anne Engan	Sundby	8250	Rognan
Elias Halvor Dreyer	Røvassdalveien 500	8615	Skonseng
Ragnhild Christoffersen		8110	Moldjord
Anne Kim Liseth Berge	Grimseidåsen 55	5239	Rådal
Magne Tor Ingvald Aga	Overlege Wingses Vei 4 A	8613	Mo I Rana
FORSVARSBYGG	Postboks 405 Sentrum	0103	OSLO
Direktoratet for mineralforvaltning	Postboks 3021 Lade	7441	TRONDHEIM
Hjalmar Johan Johansen	Langånes	8255	Røklund
Halvdan Johannessen		8110	Moldjord
Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	KARASJOK
RIKSANTIKVAREN	Postboks 8196 DEP	0034	OSLO
Marius Moum Gulbransen	Skipperveien 5 B	8070	Bodø
Steinar Stolpen	Stolpen	8255	Røklund
Fiskeridirektoratet region nord	Postboks 185 Sentrum	5804	Bergen
Sverre Knutsønn Seeberg	Vettalveien 12 A	0781	Oslo
Aksel Skoglund		8114	Tollå
John Egil Johansen	Kjemågvatnet	8255	Røklund
Rolf Arent Greve	Lauvåsveien 27 B	8079	Bodø
STALL ELVERHØY	Nystadveien 18	8215	VALNESFJORD
V/HAMMERNES			
RANA ZOOLOGISK	Postboks 1301	8602	MO I RANA
FORENING			
NORSK SAU OG GEIT	Postboks 104	1431	ÅS
NORSK BONDE- OG	Akersgata 41	0158	OSLO
SMÅBRUKARLAG			
NORSK BIOLOGFORENING (BIO)	Postboks 1066 Blindern	0316	OSLO
Frode Forsmo	Pallveien 4 E	8616	Mo I Rana
Nordland Bondelag	postboks 383	8001	BODØ
Eilif Stormdalshei	Hauabakken 36	8614	Mo I Rana
Unni Raadim	Bestumveien 46	0281	Oslo
Berit Hommelstad Raadim	Gråkamveien 10 F	0779	Oslo
Irene Beate Larsen	Soppaugen 2	8015	Bodø
STADSSALG eiendom AS	Postboks 395	8001	BODØ
SABIMA	Postboks 6784 St. Olavs plass	0130	OSLO
NORGES JEGER OG	Postboks 94	1378	NESBRU
FISKERFORBUND			
NORGES BONDELAG	Postboks 9354 Grønland	0135	OSLO
NORSK FRILUFTSLIV	Nedre Slottsgate 25	0157	OSLO
FORUM FOR NATUR OG	Eiaveien 5	8208	FAUSKE
FRILUFTSLIV I NORDLAND			
Geir Otto Zakariassen	Bukken Bruse 4	8028	Bodø
Knut Sivertsen		8114	Tollå
Stein Birger Berntsen	Leilighet 103	8250	Rognan
Gunnar Kjell Andersen	Lillealmenningvegen 106	8255	Røklund
Unni Brit Arnesen Moen	Tømmerdal	8255	Røklund
FORTIDSMINNEFORENINGE N	Dronningens gate 11	0152	OSLO

BEIARN	Hemminghytt	8114	TOLLÅ
SNØSCOOTERKLUBB			
NORDNORSK BOTANISK FORENING	c/o Botanisk Avd. Tromsø Museum	9037	TROMSØ
NORDLAND SAU OG GEIT Sametinget stedsnavnkonsulent for lulesamiske stedsnavn	v/ Glenn Knædal Åknes	8484	RISØYHAMN
Tore Oddvar Grytangen	Ávjovárgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Norges vassdrags- og energidirektorat	Nylaengveien 41	8630	Storforshei
Miljødirektoratet	Postboks 5091 Majorstua	0301	Oslo
Roger Sverre Johansen	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Gunnar Eriksen Johansen	Tømmerdal	8255	Røklund
Svein Ingvaldsen	Tømmerdal	8255	Røklund
Bjørn Eivind Eliassen		8110	Moldjord
UTMARKSKOMMUNENES SAMMENSLUTNING		8182	Melfjordbotn
STALL HOLAND Rebecca Krogh Strøm	Postboks 1148 Sentrum	0104	OSLO
Knut Harry Sivertsen - Pitesamisk forening	Holandsveien 62	8050	TVERLANDET
NORSK GROTTFORBUND		8114	Tollå
Baard Ellingsen	Postboks 1301	8602	MO I RANA
NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON	Saltstraumveien 1475	8056	Saltstraumen
NORDLAND	Postboks 5250 Majorstuen	0305	OSLO
Tom Harald Stormo	Lillealmenningvegen 92	8255	Røklund
Elisabeth Seeberg	Vettalveien 12 E	0781	Oslo
Arild Magne Rånes	Storalmeningen	8255	Røklund
Sissel E Pettersen	Movegen 14	8250	Rognan
SALTFJELLET	Lønsdal	8255	RØKLAND
REINBEITEDISTRIKT			
Lisa Dillan - høringsgruppa	Anton Tschudis Vei 18 B	0583	Oslo
Terje Øiesvold	Rensåsgata 8	8005	Bodø
Sten Jerry Stormo	Vesterliveien 68	8100	Misvær
Midtre Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Nasjonalparkstyre			
Lars Kristian Bjellånes	Engevollen 18	8616	Mo I Rana
Kåre Ludvig Alm	Lillealmenningvegen 93	8255	Røklund
Ruth-Elin Nilsen	C/O Trond G.Sivertsen, 8114	8114	Tollå
Harald Sæterhaug	Tollå		
Tor Schjelderup	Pynten 18	8250	Rognan
Frank Harry Hansen	Pothus	8255	Røklund
Meløy kommune	Bamseveien 62	8029	Bodø
Gull Karina H Pedersen	Gammelveien 5	8150	Ørnes
NORGES KULTURVERNFORBUND	Høgåsen 7 B	8050	Tverlandet
NATUR OG UNGDOM	Øvre Slottsgate 2B	0157	OSLO
Bjørn Karlsen	Postboks 4783 Sofienberg	0506	OSLO
	Junkerdal	8255	Røklund

Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Nordland fylkeskommune	Postmottak Fylkeshuset	8048	Bodø
Ken-Roger Olsen	Nylaengveien 44	8630	Storforshei
Steinar Arild Moldjord		8110	Moldjord
Harald Magne Glomdal	Vekterveien 83	0681	Oslo
Magnus Øijord Leding	Bergmannsveien 8	8616	Mo I Rana
Berit Brattli	Fredtunvegen 16 A	4050	Sola
Rune Alm	Lillealmenningvegen 89	8255	Røklånd
Sture Pettersen	Postb 1200, 8001 Bodø	8003	Bodø
RØDØY-LURØY KRAFTVERK AS	Postboks 606	8205	FAUSKE
NOROGGA SÁMIID	Postboks 173	9521	KAUTOKEINO
RIIKKASEARVI - NORSKE SAMERS RIKSFORBUND NSR			
NORSK ZOOLOGISK FORENING	Postboks 6731 Etterstad	0609	OSLO
BODØ JEGER- OG FISKERFORENING	Postboks 535	8001	BODØ
FORUM FOR NATUR OG FRILUFTSLIV (FNF)	Nedre Slottsgate 25	0157	OSLO
Audgar Roald Carlsen		8110	Moldjord
Jan Steinar Brattli	Dbø V/Advokathuset Helgeland, Postboks 203, 8651 Mosjøen		
NATURVERNFORBUNDET RANA OG OMEGN	c/o Frode Solbakken	8646	KORGEN
Per Stoltenberg	Baklandsveien 152		
Øyvind Stolpen	Storvika 2 A	8014	Bodø
Torleif J Skotheimsvik	Stolpen	8255	Røklånd
Cathrine K H Seeberg	Postboks 218, 8151 Ørnes	8170	Engavågen
Jon Eilif Ramskjell	Grimstadgata 23 C	0464	Oslo
LARS MONSEN AS	Ramskjell	8110	Moldjord
Per Harald Lind	Nordre Liverudvei 131	1816	SKIPTVET
SALTEN REGIONRÅD	Teigen 12	8021	Bodø
SALTDAL RØDE KORS	Postboks 915	8001	BODØ
HJELPEKORPS	c/o Kenneth Roger Karlsen Lien	8250	ROGNAN
Vidar Falk Solheim		8186	Tjongsfjorden
NORSKE REINDRIFTSAMERS LANDSFORBUND	Postboks 508	9255	TROMSØ
NORSK ORGANISASJON FOR TERRENGSYKLING	c/o Sigurd Vestrheim Postboks 1665 Vika	0120	OSLO
Kristin Edel L Alvsaker	Maurrudløkka 19	3409	Tranby
Trond Wiggo Abelsen	Fairbanksveien 14	8610	Mo I Rana
Knut Even Ruså	Rusånes	8255	Røklånd
Finn Edgar Rusaanes	Tømmerdal	8255	Røklånd
Jan Ivar Iversen	Langfjellveien 68	8615	Skonseng
Marit Jensen Haugen	Tømmerdal	8255	Røklånd
NATURVERNFORBUNDET I NORDLAND	Nordmarkvegen 4	8642	FINNEIDFJORD
Ivar Tomas S Høgset	Røvassdalveien 460	8615	Skonseng
Gunn Kristin Heatta	Ajonjarga 3	9520	Kautokeino

Astrid Marie Nilsen	Nordnes	8255	Røkland
Jenny Otelie Moan	Kvitblikveien 20 B	8218	Fauske
Siri Misvær	Bodøsjøveien 12	8070	Bodø
Sture Alfred Johansen	Innstrandveien 30	8020	Bodø
Steinar Johansen	Engen	8178	Halsa
Finn Jarle Borkamo	Storjord	8255	Røkland
Kristianna N D Berghulnes	Berghulnes	8255	Røkland
Merete Larsen	Ånesveien 41	8616	Mo I Rana
SALTEN NATURLAG	c/o Torgny Segerstedts vei 21	8003	BODØ
	Salten Naturlag		
NORDLAND RØDE KORS	Postboks 63	8001	BODØ
BEIARN RØDE KORS		8114	TOLLÅ
RANA RØDE KORS	Damveien 5	8610	MO I RANA
OSBAKK GRUNNEIERLAG BA	Osbakk	8110	MOLDJORD
NORSK BOTANISK	Postboks 1172 Blindern	0318	OSLO
FORENING	Naturhistorisk museum		
NORGES RØDE KORS	Postboks 1 Grønland	0133	OSLO
hjelpekorps			
Geir Eliassen	Løvbergveien 31	8616	Mo I Rana
Konrad Lillerødvann	Røvasssdalveien 450 A	8615	Skonseng
Eirin Lillerødvann	Engveien 3 C	8613	Mo I Rana
Brynhild Anette Larsen	Laukstø 14	8614	Mo I Rana
Kjellaug M Kåsmo	Svartflågveien 2 B	8614	Mo I Rana
NHO REISELIV	Postboks 5465 Majorstuen	0305	OSLO
NORGES	Mariboës gate 8	0183	OSLO
NATURVERNFORBUND			
Ronald Arnt Vesterli	Humleveien 4	8027	Bodø
Martin Andreas Mikalsen	Alstadtunet 2	8071	Bodø
NORGES	Postboks 9217 Grønland	0134	OSLO
HANDIKAPFORBUND			
FORTIDSMINNEFORENINGE	Postboks 502	8001	BODØ
N, NORDLAND AVDELING			
Arve Kjetil Albrigtsen	Sørgrenda 8	8250	Rognan
Randi Emilie Berghulnes	Naustveien 20	8206	Fauske
Arne Oddbjørn Arnesen	Tømmerdal	8255	Røkland
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Liv Kristensen	Langvad	8250	Rognan
Mattilsynet - Region Nord	Felles postmottak, Postboks 383	2381	Brumunddal
Kurt Jørgen Gaup - Hestmannen/Strandtindene reinbeitedistrikt	Nesnaveien 1020	8725	Utskarpen

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Fylkesmannen i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Storjord
8255 Røklund

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47 75 53 15 65
fmnopost@fylkesmannen.no
www.nasjonalparkstyre.no/midtre-nordland

NINA ved Lars Rød-Eriksen

Saksbehandler Gunnar Rofstad

Vår ref. 2016/2178

Deres ref.

Dato 07.02.2018

Utsetting av viltkamera med åte og utlegging av kunstige reir

Deres brev av 01.02.2018.

Ut fra vår vurdering er det ikke behov for dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for omsøkte aktiviteten.

Dette ut fra at der ikke skal skje noen aktivitet i hverken Semska-Stødi naturreservat eller i Dypen naturreservat og der skal her ikke brukes noen motoriserte kjøretøy.

Det er ønskelig at dere kontakter Saltfjellet reinbeitedistrikt før feltarbeidet igangsettes.

Lykke til med arbeidet.

Med hilsen

Gunnar Rofstad
nasjonalparkforvalter

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Naturvernforbundet i Nordland			
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan

Nasjonalpark Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal, Låhko, Sjunkehatten og Rago
Naturreservat Blakkådalen, Storlia, Dypen, Semska-Stødi, Langvassdalen-Ruffedalen, Stor-Graddis og Junkerdalsura
Landskapsvernområde Saltfjellet og Gåsvatnan

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Fylkesmannen i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Storjord
8255 Røkland

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47 75 54 79 80
fmnopost@fylkesmannen.no
www.nasjonalparkstyre.no/midtre-nordland

Adresseliste

Saksbehandler Hanne Etnestad

Vår ref. 2017/984

Deres ref.

Dato 09.02.2018

Invitasjon til deltagelse i referansegruppe ved arbeidet med Besøksstrategi for Rago nasjonalpark

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har startet opp arbeidet med å utarbeide en besøksstrategi for Rago nasjonalpark. Sekretariatet for nasjonalparkstyret ved undertegnede er leder og sekretær for arbeidet.

På møtet i nasjonalparkstyret den 02.03.2017 vedtok styret en framdriftsplan for arbeidet, framdriftsplanen tar bl.a. for seg organisering av arbeidet. I henhold til denne skal det opprettes ei referansegruppe som skal gi innspill og bidra til faglig og lokal forankring i dette arbeidet. Planen gir følgende forslag til sammensetning av ei referansegruppe:

- Sørfold kommune – 2 representanter
- Forum for natur og friluftsliv – 1 representant
- Doukta reinbeitedistrikt – 1 representant
- Private grunneiere – 1 representant
- Statskog Salten – 1 representant
- Reiselivet – 1 representant

Den 5.februar i år ble det invitert til et møte med berørte interessenter og grunneiere i og rundt nasjonalparken. Formålet med møtet var å informere om arbeidet med en besøksstrategi og ha en gjensidig orientering, se vedlagt referat fra møtet. På møtet ble referansegruppa tatt opp, viktigheten av å ha representanter i gruppa med tilknytning lokalt og kunnskap om området. Se adresseliste nedenfor med inviterte representanter til referansegruppa.

Første møtet i referansegruppa vil bli avholdt i uke 12. Dato og agenda for møtet blir sendt ut når tilbakemeldinger på invitasjonen til deltagelse i referansegruppa kommer inn.

Ber om svar på denne invitasjonen innen 1.mars 2018.

Sommeren 2017 ble det utført en spørreundersøkelse blant besøkende i Rago og rapport fra denne undersøkelsen er forventet å foreligge 1.mars. Resultatet fra denne undersøkelsen vil bli presentert på første møtet i referansegruppa.

Nasjonalpark Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal, Låhko, Sjunkehatten og Rago
Naturreservat Blakkådalen, Storlia, Dypen, Semska-Stødi, Langvassdalen-Ruffedalen, Stor-Graddis og Junkerdalsura
Landskapsvernområde Saltfjellet og Gåsvatnan

I henhold til framdriftsplanen for arbeidet skal forslag til besøksstrategi for nasjonalparken legges fram for godkjenning i Midtre Nordland nasjonalparkstyre høsten 2018. Etter godkjenning skal besøksstrategien ut til offentlig høring og endelig godkjennes av Klima og Miljødirektoratet.

Med hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Adresseliste:

Forum for Natur og Friluftsliv i Nordland	Eiavveien 5	8208	FAUSKE
Fauske og Sørfold JFF Nordfjord grunneierlag		8232	STRAUMEN
Øyra camping	Nordfjord	8226	STRAUMEN
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Pavall	Holtanveien 620	8219	FAUSKE

**Midtre Nordland
nasjonalparkstyre**

Postadresse
c/o Fylkesmannen i Nordland
Postboks 1405
8002 Bodø

Besøksadresse
Storjord
8255 Røklund

Kontakt
Sentralbord: +47 75 53 15 00
Direkte: +47 75 53 15 65
fmnopost@fylkesmannen.no
www.nasjonalparkstyre.no/midtre-nordland

Øyvind Stolpen
Stolpen Gård
8255 RØKLUND

Saksbehandler Gunnar Rofstad

Vår ref. 2016/8586

Deres ref.

Dato 11.01.2018

Uttak av gran fra Jarbrudalen, Gåsvatnan landskapsvernområde

Viser til deres tilbud av 30.11.2017 og til møte her på Storjord 21.11.2017.

Problemstillingen med uttak av gran fra verneområdene som forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre ble behandlet på styremøte 19.12.2017.

Det ble da fattet følgende vedtak om plantefeltet i Jarbrudalen:

«Dersom dette feltet skal avvirkes må enten skogen legges ned på stedet eller at tømmerstokkene må fraktes ut med helikopter».

Jarbrudalen i Gåsvatnan landskapsvernområde ble prioritert sist av de 18 forskjellige prosjektene.

Det er for 2018 søkt om midler for uttak av gran for 12 forskjellige prosjekter. For Jarbrudalen er det søkt om kr 30.000,- . Dette er vurdert som kostnadene med kun å hogge feltet og la grana ligge.

Dette til deres orientering.

Med hilsen

Gunnar Rofstad
nasjonalparkforvalter

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Halvdan Johannessen Osbakk 8110 MOLDJORD

Nasjonalpark Saltfjellet-Svartisen, Junkerdal, Låhko, Sjunkehatten og Rago
Naturreservat Blakkådalen, Storlia, Dypen, Semska-Stødi, Langvassdalen-Ruffedalen, Stor-Graddis og Junkerdalsura
Landskapsvernområde Saltfjellet og Gåsvatnan

Salten Pitesamiske forening v/Rudolf Ingvaldsen

8110 MOLDJORD

Trondheim, 18.12.2017

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2017/6553

Saksbehandler:
Helene Mokkelbost

Avgjørelse i klagesak – klage på beslutning fattet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre vedr. utsettelse av granuttak i Tollådalen, Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Det er klaget over Midtre Nordland nasjonalparkstyres beslutning i styremøte 2.3.2017, om ikke å utsette uttak av granfeltet i Tollådalen. Denne beslutningen er ikke et enkeltvedtak etter forvaltningslovens § 2, 1.ledd bokstav b) som kan påklages etter forvaltningsloven § 28. Klagen må derfor avvises.

Vi viser til klage av 16.3.2017 fra Salten Pitesamiske forening over Midtre Nordland nasjonalparkstyres vedtak av 2.3.2017. Klagesaken ble oversendt til direktoratet fra nasjonalparkstyret i brev av 16.6.2017.

Sakens bakgrunn

For om lag 100 år siden ble det plantet et granfelt i Tollådalen i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dette ønsket Midtre Nordland nasjonalparkstyre å ta ut i skjøtselsøyemed, og arbeidet ble påstartet i 2016. Plan for uttaket ble utarbeidet, og det ble etter søknad gitt midler til utførelse av planen i 2017.

Rett sør for aktuelle plantefelt etablerte Trones skole i 1989/90 to gapahuker. Disse har vært brukt av skolen som overnattingssted og turformål, men i mindre grad de senere årene. Trones skole har imidlertid inngått et samarbeid med Alberthaugen skole og man ser for seg økt bruk av gapahukene i årene som kommer. I den forbindelse ble det søkt om dispensasjon fra motorferdselforbudet til å frakte inn noen sekker ved til gapahukene. Tillatelse ble gitt av forvalter på delegert myndighet, og påklaget av Naturvernforbundet i Nordland. Midtre Nordland nasjonalparkstyre mottok videre "protestbrev" på avvirkingen av plantefeltet fra Alberthaugen skole, Salten pitesamiske forening og Beiarn kommune. På styremøtet den 2.3.2017 ble klagen fra Naturvernforbundet behandlet, og det ble orientert om "protestbrevene". Styremedlem Audgar Carlsen fremmet deretter følgende forslag til vedtak:

"Uttak av granfelt i Tollådalen settes på vent. Feltet er ca 100 år og ligger over 450 meter over havet. Det undersøkes om det er spredning. Er spredningen så utbredt at det er et problem? Setter grana modne frø så høyt? Det undersøkes hvilke dyr, fugler og insekter som etter alle år har tilpasset seg i denne oasen i et ellers goldt landskap.

Flere skoler har i ca 30 år brukt bål plass og gapahuker til dag og overnattingssteder. Ved eventuell hogging av feltet vil denne oasen bli ødelagt og vil i årtider bli en botanisk ørken.

Andre uttak av gran i verneområdene må tas ut over en lengre tidsperiode og bydes fra for grunneiere og andre som er interessert".

Det ble stemt over forslaget om å sette uttaket på vent, men dette fikk ikke flertall. Uttaket av granfeltet ble etter dette utført våren 2017.

I brev av 16.3.2017 ble avgjørelsen om ikke å sette uttak av plantefeltet på vent, påklaget av Salten Pitesamiske forening. I klagen vises til at arbeidet med registrering av kulturminner ikke er fullført, og at man frykter at eventuelle kulturminner i området kan bli ødelagt ifm uttak av granfeltet. Klagen ble behandlet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre i møte 2.6.2017. Styret fattet deretter følgende enstemmige vedtak:

"Klagen tas ikke til følge. Klagen videresendes til Miljødirektoratet for sluttbehandling".

Miljødirektoratets vurdering

Av forvaltningsloven § 28 følger at *"enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken ..."*. Enkeltvedtak er i lovens § 2, 1.ledd bokstav b), definert som *"...et vedtak som gjelder rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte personer"*. Av § 2, 3.ledd følger videre at *"som enkeltvedtak regnes også avgjørelser som gjelder avvisning av en sak..."*.

Midtre Nordland nasjonalparkstyres beslutning i styremøtet 2.3.2017 om ikke å utsette uttak av granfeltet i Tollådalen, omhandler skjøtselstiltak i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, og gjelder ikke rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte personer. Beslutningen er dermed ikke et enkeltvedtak etter forvaltningslovens § 2, 1.ledd bokstav b), og utløser ingen klageadgang etter forvaltningsloven § 28. Klagen må derfor avvises. Dette avvisningsvedtaket kan påklages etter forvaltningsloven § 2, 3.ledd.

Vedtak

Miljødirektoratet avviser klagen, da beslutningen det klages over ikke er et enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningsloven § 28 jf § 2, 1.ledd bokstav b).

Dette avvisningsvedtaket kan påklages videre til Klima- og miljødepartementet, jf forvaltningsloven § 28 jf § 2, 3.ledd.

Fristen for å klage er 3 uker fra dette brevet ble mottatt, jf forvaltningsloven § 29, 1.ledd. Klagen stiles til Klima- og miljødepartementet men sendes Miljødirektoratet.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Olav Nord-Varhaug
seksjonsleder

Helene Mokkelbost
seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Naturvernforbundet
Statskog SF

Moloveien 10	8002	BODØ
Mariboës gate 8	0183	OSLO
Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2016/312-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 17.02.2018

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	4/2018	05.03.2018

Valg av nestleder og medlem av arbeidsutvalget for Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2018-2019

Forslag til vedtak

Følgende samisk representant velges til arbeidsutvalget:

Nestleder.....

Følgende velges til vara for samisk representant:

1. Ingen innstilling
2. Ingen innstilling
3. Ingen innstilling

Bakgrunn og vurdering

Nasjonalparkstyret fattet følgende vedtak i styresak 51/2017 den 19.12.2017:

Arbeidsutvalget velges for to år, frem til Midtre Nordland nasjonalparkstyre konstituerer seg på nytt etter kommende kommunevalg i 2019.

Følgende velges til arbeidsutvalget:

- Leder Geir Waage
- Nestleder Eva-Stina Andersson
- Styremedlem Kjell Magne Johansen

Av disse tre skal minst én være oppnevnt av Sametinget.

Følgende velges til vara:

1. Astrid Olsen
2. Audgar Carlsen

3. Lars Evjenth

Følgende velges til vara for samisk representant:

1. Per Thomas Kuhmunen
2. Lisa Mari Blind
3. Anfinn Pavall

Arbeidsutvalget skal møtes oftere i 2018 med jevn fordeling utover året:

15. februar

21. mars

24. mai

30. august

4. oktober

22. november

Det vises til brev om oppnevning av nye Sametingsrepresentanter datert 12.02.2018.. Dette betyr at Eva-Stina Anderson er gått ut av styret. Det betyr at det må velges ny nestleder og medlem av arbeidsutvalget. Det må også oppnevnes nye vararepresentanter for den samiske representanten.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Duokta reinbeitedistrikt	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Hestmannen / Strandtindene reinbeitedistrikt	Heiryggen 40	8614	MO I RANA
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	RØKLAND
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Sametinget			

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Trondheim, 12.02.2018

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2016/1058

Saksbehandler:
Marte Eliasson

Oppnevning av medlemmer til nasjonalparkstyret for Midtre Nordland nasjonalpark

Miljødirektoratet fikk ved brev av 20. oktober 2015 fra Klima- og miljødepartementet delegert myndighet etter naturmangfoldloven § 62 andre ledd, tredje punktum til å bestemme at et særskilt oppnevnt organ er forvaltningsmyndighet for et område vernet etter naturmangfoldloven kapittel V. Myndigheten gjelder i tillegg oppnevning av eventuelle nye styrever og reoppnevning av styremedlemmer til eksisterende styrever, samt godkjenning av forvaltningsknutepunkt.

Sametinget har etter Sametingsvalget høsten 2017 innstilt nye og reoppnevnte representanter til nasjonalparkstyret.

Miljødirektoratet vil på bakgrunn av dette oppnevne følgende nye og reoppnevnte representanter fra Sametinget til nasjonalparkstyret for Midtre Nordland nasjonalpark:

For Sametinget:	Sara Elisabeth Pavall	Personlig vara:	Terje Krutådal
	Per Thomas Kuhmunen		Per Ole Oskal
	Kurt Gaup		Anfinn Pavall
	Inga Lill Sundset		Len Gaup

Oppnevningsperioden for medlemmene følger valgperioden til Sametinget.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Olav Nord-Varhaug

Marte Eliasson

seksjonsleder

seniorrådgiver

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Sametinget / Sámediggi	Ávjovárgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Beiarn kommune		8110	MOLDJORD
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Saltdal kommune	Kirkegaten 23	8250	Rognan
Bodø kommune	Boks 319	8001	Bodø
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	ØRNES
Rødøy kommune	Kommunehuset	8185	Vågaholmen
Nordland fylkeskommune	Fylkeshuset	8048	Bodø

Arkivsaksnr: 2017/7531-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 17.02.2018

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	5/2018	05.03.2018

Midtre Nordland nasjonalparkstyret økonomi 2018

Forslag til vedtak

Nasjonalparkstyret tar saken til orientering

Bakgrunn

I styresak 52/2017 søkte nasjonalparkstyret om 720 000 til drift av styret. Det ble i tillegg søkt om 640 000 til gjennomføring av besøksstrategi / forvaltningsplanarbeid i 2017:

100 000,- oppstart forvaltningsplan Junkerdal nasjonalpark. Midlene skal benyttes til medvirkningsprosesser.

100 000,- oppstart forvaltningsplan Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Midlene skal benyttes til medvirkningsprosesser.

100 000,- til besøksstrategiarbeid for Sjunkehatten, Rago, Junkerdal og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (25 000 pr park). Disse midlene skal benyttes til medvirkningsprosesser.

150 000,- til registrering og dokumentasjon av husvære i verneområdene i forbindelse med forvaltningsplanarbeid.

100 000,- til kartlegging av reindriftas sårbarhet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

60 000 til kartlegging av sopp og lav innenfor Dypen naturreservat som grunnlag for utarbeiding av besøksstrategi

30 000 til å dokumentere og utarbeide en oversikt over store furuer i Saltdal som kan innarbeides som turmål i besøksstrategier for de verneområdene.

I brev datert 14.02.2018 fra Miljødirektoratet ble nasjonalparkstyret innvilget 720 000 kroner til drift av styret som omsøkt og 200 000 kroner til forvaltningsplanarbeid/besøksstrategi for 2018.

I styresak 55/2017 søkte nasjonalparkstyret om 3 833 000 kroner til tiltak i verneområdene. I brev datert 15.02.2018 fra Miljødirektoratet ble nasjonalparkstyret innvilget 3 723 000 kroner til tiltak i verneområdene for 2018.

Fra: Marte Eliasson[marte.eliasson@miljodir.no]

Dato: 14.02.2018 08:08:25

Til: FMNO Postmottak Fylkesmannen i Nordland

Kopi: Lamo, Torhild; Wika, Jannike Elise; Ingvaldsen, Inge Sollund; Rofstad, Gunnar; Grønmyr, Brit; Etnestad, Hanne; Skansen, Ronny

Tittel: Tildeling av midler til nasjonalpark- og verneområdestyrer i Nordland fylke.

Nordland fylke har til sammen fått tildelt 1 795 000,- i midler for styrene for 2018.

Dette fordeler seg slik:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har fått 720 000,- til drift, og 200 000,- til forvaltningsplan/besøksstrategi mm.

Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre har fått 300 000,- til drift og 100 000,- til forvaltningsplan/besøksstrategi mm.

Møysalen nasjonalparkstyre har fått 135 000,- til drift og 30 000,- til forvaltningsplan/besøksstrategi mm.

Vega verneområdestyre har fått 110 000,- til drift og 200 000,- til forvaltningsplan/besøksstrategi mm.

Med hilsen

Marte Eliasson

juridisk seniorrådgiver, nasjonalparkseksjonen

Miljødirektoratet

Telefon: 03400 / 73 58 05 00

Mobil: 909 19 646

E-post: Marte.Eliasson@miljodir.no

www.miljodirektoratet.no - www.miljostatus.no

Fra: Sørensen, Torfinn[fmnotsn@fylkesmannen.no] Dato: 15.02.2018 15:27:34 Til: FMNO Postmottak
Fylkesmannen i Nordland Kopi: Råheim, Sveinung Tittel: VS: Tildeling av midler 31 post for Nordland
Fint om dere legger denne inn i ephorte.

—
Med hilsen

Torfinn Sørensen

fylkesmiljøvernssjef || miljøvernavdelinga

Fylkesmannen i Nordland

|| tlf: 75 53 16 88

fmnotsn@fylkesmannen.no

www.fmno.no

[twitter](#) || [facebook](#)

Fra: Line-Kristin Larsen [mailto:Line-Kristin.Larsen@miljodir.no]

Sendt: torsdag 15. februar 2018 13:33

Til: Sørensen, Torfinn <fmnotsn@fylkesmannen.no>

Emne: Tildeling av midler 31 post for Nordland

[Tiltaksmidler for verneområdestyrene, 2018.](#)

Med vennlig hilsen Line

Fra: Line-Kristin Larsen

Sendt: torsdag 15. februar 2018 13:10

Til: 'fmnotla@fylkesmannen.no' <fmnotla@fylkesmannen.no>; 'fmnoiin@fylkesmannen.no' <fmnoiin@fylkesmannen.no>; 'fmnorsk@fylkesmannen.no' <fmnorsk@fylkesmannen.no>; 'Wika, Jannike Elise' <fmnojwi@fylkesmannen.no>; 'fmnobgr@fylkesmannen.no' <fmnobgr@fylkesmannen.no>; 'fmnohet@fylkesmannen.no' <fmnohet@fylkesmannen.no>

Emne: Tildeling av midler 31 post for Nordland

Hei!

Vi er nå ferdig med fordelingen av tiltaksmidler over post 1420.31 for 2018, og informerer om tildelte beløp i forkant av tildelingsbrevet som sendes fra KMD.

Kommentarer for enkelte tiltak er kommentert i ESS. Klikk på tiltaket for å se utfyllende kommentarer på tiltak som er merket med "annet", "avvent" eller "utenfor postformål".

Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre er tildelt 395 000 NOK

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er tildelt 3 723 000 NOK

Møysalen nasjonalparkstyre er tildelt 850 000 NOK. I tillegg 150 000 til lokalt SNO

Vega verneområdestyre er tildelt 733 500 NOK

Fylkesmannen har i tillegg fått tildelt 100 000 NOK som er tiltenkt Møysalen nasjonalparkstyre og kan utbetales når besøksstrategien er godkjent.

Med vennlig hilsen,

Line-Kristin Larsen

Seniorrådgiver, nasjonalparkseksjon

Miljødirektoratet

Mobil: 97643455

E-post: line-kristin.larsen@miljodir.no

Nett: www.miljodirektoratet.no - www.miljostatus.no

Midler til tiltak i verneområder (kap 1420 post 31) - 2018

Pri.	Navn	Status	Innvilget beløp	Øk. ansvarlig	Kommentar
1	Skjøtsel slåttemarker Bredek - Inner Bredek			Statskog Fjelltjenesten	
2	Restaurering av naturreservat			Forvaltningsmyndighet	
3	Uttak av gran i Langvassdalen			Forvaltningsmyndighet	
4	Uttak av gran Hola - Sætervatnet			Forvaltningsmyndighet	
5	Uttak av gran Ølkona			Forvaltningsmyndighet	
6	Uttak av gran Nordskardet/ Sætervatnet			Forvaltningsmyndighet	
7	Uttak av gran Sørfjorden			Forvaltningsmyndighet	
8	Uttak av gran Vassbotndalen			Forvaltningsmyndighet	
9	Uttak av gran Halsvatnet / Sætervatnet			Forvaltningsmyndighet	
10	Uttak av gran Erlingbu-Rundvatnet			Forvaltningsmyndighet	
11	Uttak av sitkagran Nordfjorden			Forvaltningsmyndighet	
12	Avvirking av gran			Forvaltningsmyndighet	
Antall: 29			3 723 000		

Midler til tiltak i verneområder (kap 1420 post 31) - 2018

Pri.	Navn	Status	Innvilget beløp	Øk. ansvarlig	Kommentar
13	Vedlikehold av steinstuene på Krukki og Bjellåvatn	Annet		Statskog Fjelltjenesten	Dekkes primært ikke av tiltaksposten. Det blir opp til styret å avgjøre om tiltaket skal dekkes av midler fra de andre tiltakene.
14	Vedlikehold og drift av anlegg og åpne husvæ	Annet		Statskog Fjelltjenesten	Dekkes primært ikke av tiltaksposten. Det blir opp til styret å avgjøre om tiltaket skal dekkes av midler fra de andre tiltakene.
15	Vedlikehold og drift av anlegg og åpne husvær	Utenfor postformål		Statskog Fjelltjenesten	
16	Transport av ved og gass til turistforeningshytter	Utenfor postformål		Statskog Fjelltjenesten	Utenfor postformål. Det er det turistforeningens ansvar å dekke denne transporten. Det kan heller settes vilkår i dispensasjon om denne transporten for å begrense antall turer..
17	Info.rom Balvatnet			Statskog Fjelltjenesten	
18	Brøyting av parkeringsplass Stolpen	Annet		Forvaltningsmyndighet	Dekkes primært ikke av tiltaksposten. Det blir opp til styret å avgjøre om tiltaket skal dekkes av midler fra de andre
Antall: 29			3 723 000		

Midler til tiltak i verneområder (kap 1420 post 31) - 2018

Pri.	Navn	Status	Innvilget beløp	Øk. ansvarlig	Kommentar
					tiltakene.
19	Brøyting og vedlikehold av p-plass Ner Skaiti.	Annet		Forvaltningsmyndighet	Dekkes primært ikke av tiltaksposten. Det blir opp til styret å avgjøre om tiltaket skal dekkes av midler fra de andre tiltakene.
20	Drift av toalett i Lakshola	Annet		Forvaltningsmyndighet	ok, men viktig at dere får en skriftlig vedlikeholdsavtale.
21	Opprydding av søppel			Statskog Fjelltjenesten	
22	Digitalisering av papirarkiv over hytter			Statskog Fjelltjenesten	
23	Vedlikehold og rydding av sti			Statskog Fjelltjenesten	
24	Kloppelegging Storjordfjell			Statskog Fjelltjenesten	
25	Kloppelegging Skulneset			Statskog Fjelltjenesten	
26	Uttransport av ulovlig bygd bu			Forvaltningsmyndighet	
27	Løveskilt			Forvaltningsmyndighet	
28	Ferdsestellere			Forvaltningsmyndighet	
29	Pott	OK	3 723 000	Forvaltningsmyndighet	
Antall: 29			3 723 000		

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	6/2018	05.03.2018

Sjunkhatten nasjonalpark - søknad om dispensasjon for tilrettelegging av løype Røsvik-Færøy - Trond Nyquist

Forslag til vedtak

Trond Nyquist gis avslag på søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark for bruk av snøscooter til preparering av løype mellom Røsvik-Færøy i Sørfold kommune i henhold til § 3 pkt. 6.1 i verneforskriften.

Bakgrunn

Trond Nyquist søker om tillatelse til å opprettholde scooterløype fra Røsvik til Færøy. Det gis følgende begrunnelse i søknad:

På grunnlag av vår telefonsamtale i dag 03.01-18 sender jeg denne henvendelsen gjeldende produksjon og opprettholdelse av skutertrase fra Røsvik-Skyttvatn-Gunnelengvatnet-Korsvikvatnet-Færøyvatnet.

Det er stort sett undertegnede (fritidsbolig Korsvik) og Paal Eddie Pettersen (fritidsbolig Færøyvalen) som lager skutertrase til disse områdene. Det er utfordrende å trække og måke løyper med kjelke etter skuter, den er til hinder i vanskelige områder der man med stor sannsynlighet kjører seg fast før trase er etablert. Hva gjelder forurensing vil det være besparende for miljøet å slippe kjelke i dette arbeidet. Av sikkerhetsmessige årsaker er det ønskelig å være 2.

Det er ønskelig med godkjennelse fra Nasjonalparkstyret på 4 turer pr. skuter (utover de opprinnelige 6 turene vi har dispensasjon for) pr. sesong uten kjelke slik at denne traseen blir

oppretholdt på et forsvarlig vis. Med en slik beskaffenhet dette terrenget innehar vil det være en absolutt nødvendighet å lage løypestrase.

Det er ikke er rett at vi skal benytte mellom 40-60% av våre tilmålte turer (i antall 6) for å lage en forsvarlig løypestrase fra Røsvik-Skyttvatn-Gunnelengvatnet-Korsvikvatnet-Færøyvatnet som alle benytter seg av. Om det så ikke er ønskelig med en slik løsning, vil man at det skisseres en løsning der eventuelt fjelltjenesten eller andre offentlige instanser utfører dette arbeidet. Ser frem til å høre fra Dem

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep.

Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnet. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften.

Søknaden omfatter ingen av de spesifiserte dispensasjonshjemlene. Søknaden må derfor behandles etter § 4 i verneforskriften.

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkert hensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jfr. verneforskriftens § 4.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort,

sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy.

For at § 4 i verneforskriften, unntaksparagrafen (§48 i naturmangfoldloven), kan benyttes må to vilkår være oppfylt for at dispensasjon kan gis:

- 1) tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig, og
- 2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål

I Miljødirektoratets veileder M 106-2014 står det:

«Dispensasjonsbestemmelsen er i utgangspunktet ment for uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert ved opprettelsen av verneområdet, i første rekke bagatellmessige inngrep eller forbigående forstyrrelser. § 48 første alternativ dekker tilfeller hvor verneformålet og verneverdiene tåler enkeltstående avvik fra vernebestemmelsene.»

Unntaksbestemmelsen krever også at tiltaket ikke skal være i strid med verneformålet, og da heller ikke legge grunnlaget for en utvikling som på sikt kan skade verneinteressene.

«I vurderingen av om et tiltak eller en aktivitet er i strid med verneformålet må det gjøres en konkret vurdering av det omsøkte tiltakets eller aktivitetens art, plassering, varighet og omfang. Hvilken virkning har tiltaket eller aktiviteten på verneformålet?»

Mange små inngrep kan over tid få store konsekvenser for verneformålet. Dersom det er mange eksisterende inngrep i et verneområde, vil den samlede belastningen på verneverdiene lettere kunne medføre at et tiltak eller en aktivitet vurderes å være i strid med verneformålet.

Kravet om at tiltaket ikke skal påvirke nevneverdig innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Det kan bare dispenseres i de tilfeller tiltaket vil ha ubetydelig eller begrenset virkning for verneverdiene. Dette kan være ved midlertidig eller forbigående forstyrrelser, eller enkeltstående aktiviteter eller tiltak. Bestemmelsen gir også klar anvisning på at hensynet til verneverdiene skal være overordnet for eksempel næringsinteresser.

Ved usikkerhet om virkningene tiltaket eller aktiviteten kan ha for verneverdiene, bør føre-var-hensyn tillegges stor vekt i vurderingen.

Vurderingen av om et tiltak er i strid med verneformålet eller kan påvirke verneverdiene nevneverdig er en skjønnsmessig vurdering. Det kan være vanskelig å påvise om et tiltak eller en aktivitet har umiddelbar negativ virkning for verneverdiene på stedet isolert sett. Ofte vil vurderingen av om et tiltak er i strid med verneformålet og vurderingen av om tiltaket kan påvirke verneverdiene nevneverdig, være den samme. Tiltak eller aktiviteter som er i strid med verneformålet vil som regel også påvirke verneverdiene nevneverdig. Dersom et tiltak eller en aktivitet påvirker verneverdiene nevneverdig vil dette ofte også være i strid med verneformålet, enten direkte eller som grunnlag for en negativ utvikling av verneinteressene. Også her vil kunnskapsgrunnlaget være sentralt.»

Sekretariatet har forståelse for de utfordringene som møter de som skal kjøre fra Røsvik-Færøy. Da det er noen partier som krever preparering av løype i perioder. Hvis løypa er føket til med snø i bratte og skråland og en kommer med kjelke, vil det være vanskelig å komme frem. Et av de alternativene som sekretariatet har nevnt for søker er at en kobler av kjelken før en kommer til de vanskelige partiene, for så å kjøre at og frem med selve scooteren til en har fått ordnet løypa. Dette kan gjøres innenfor den dispensasjonen søkerne har til vanlig hyttekjøring. Det er klart preparering av selve løypa i disse partiene vil ta en god del ekstra tid og det er forståelse for at turen til Færøy eller Korsvik vil ta noe lengre tid disse gangene dette gjelder.

Men så er det sånn at dette tiltaket som omsøkes ikke ligger inn under de spesifiserte dispensasjonshjemlene i verneforskriften. Preparering av løype er heller ikke omtalt i forvaltningsplanen. Det er klart at isolert sett vil ikke dette tiltaket true verneformålet eller verneverdiene nevneverdig. Imidlertid vil faren for at andre kan søke i lignende saker vektlegges betydelig. Presedens kan fort skapes på sikt som igjen fører til at verneformålet og verneverdiene trues. Det må også nevnes at de som har hytter/fritidsboliger ved Færøy og Korsvik har også gode muligheter til å benytte båt på vinterstid. I tillegg til de 6 turene det gis til transport og bagasje og utstyr gjennom denne løypen fra 1. januar- 1. mai.

Sekretariatet anbefaler derfor at det gis avslag til omsøkte tiltak. Det foreslås at en går nærmere gjennom dette i forbindelse med revisjon av forvaltningsplan for Sjunghatten nasjonalpark.

Konklusjon

Søknaden vurderes til å være i strid med verneformålet. Det kan derfor ikke gis dispensasjon til omsøkt tiltak.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Pavall	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Statens Naturoppsyn	Postboks 3016	8086	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften Sjunghatten nasjonalpark
- Forvaltningsplan Sjunghatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Miljødirektoratets veileder M 106 – 2014, forvaltning av verneforskrifter

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	7/2018	05.03.2018

Sjunkhatten nasjonalpark - Fylkesdelplan Sjunkan-Misten - Veien videre

Forslag til vedtak

Nasjonalparkstyret tar saken til orientering

Bakgrunn

Nasjonalparkstyret er naturlig nok ikke med som eier av prosjektet fylkesdelplan Sjunkan-Misten. Dette gjelder randsonene rundt nasjonalparken der det ble opprettet en prosjektlederstilling for å gjennomføre tiltakene i fylkesdelplanen. Men nasjonalparkstyret har stor interesse med flere av prosjektene i fylkesdelplanen og er en naturlig samarbeidspartner. Fylkesdelplanen og forvaltningsplanen for Sjunkhatten har mange felles tiltak som er sett i sammenheng. Sekretariatet har siden oppstart i 2011 vært en viktig pådriver for å få til noe rundt fylkesdelplanen. Samarbeid rundt spesielt utvikling av innfallsporene til nasjonalparken er et viktig felles tiltak.

Det ble derfor satt som et hovedmål i første omgang at når prosjektleder ble ansatt i april 2017 skulle ha fokus rundt utvikling av hovedinnfallsporene i de tre kommunene.

Veistandard, servicebygg m/toalett og informasjon var det en skulle få på plass i første omgang det første året. Hvis prosjektet ble en suksess skulle en se på muligheten for forlengelse inntil tre år. Det ble fra den gang arbeidsgruppa som bestod av nasjonalparkforvalter, samt en fra hver av de tre kommunene tydelig signalisert at en skulle legge prosjektet rundt Saivu dødt.

Da prosjektstillingen ble opprettet i 2017 var dette med ny merkevare og besøksstrategi for nasjonalparkene kjent for prosjektet gjennom arbeidsgruppa. Det ble drøftet og diskutert. Det ble ikke sett på som noe problem å kunne starte opp med prosjektene i Fylkesdelplanen og da spesielt utvikling av hovedinnfallsporene. Det ble den gang sett på som en mulighet for å kunne

jobbe parallelt og kunne utvikle et godt samarbeid mellom Fylkesdelplanoppgaver og besøksstrategi for nasjonalparken.

Vurdering

Prosjektleder valgte å slutte i sin stilling og var ferdig i sin jobb i slutten av januar etter 10 måneder i prosjektet. Prosjektleder levert en sluttrapport i slutten av januar 2018 som ligger vedlagt.

Nasjonalparkstyret er ikke som nevnt eier av prosjektet og kan bestemme hva som skal skje videre. Men nasjonalparkstyret er en viktig samarbeidspartner i prosjektet og valgte som kjent å sitte i arbeidsgruppa. Styringsgruppa hadde et møte 30. januar der arbeidsgruppa også deltok for å gå gjennom hva som er blitt gjort og hvordan en skal jobbe videre med prosjektet. Nasjonalparkforvalter har brukt mye tid på prosjektet og det vil være naturlig for styret å vurdere hvilke resultater en får gjennom deltakelse i samarbeidet. Styret bør ta stilling til hvordan en skal engasjere seg eventuelt videre i prosjektet.

I forhold til rapporten som foreligger er det noen momenter som er nevnt i forhold til nasjonalparkstyret som sekretariatet ser som nødvendig å knytte noen kommentarer til. I innledningen kan en få inntrykk av at prosjektet ble opprettet for å følge opp arkitektkonkurransen. Det var tvert imot enighet i arbeidsgruppa før utlysning at arkitektkonkurransen og vinnerkonseptet Saivu skulle legges dødt. En skulle senke ambisjonsnivået og se på nytt lys med enkel tilrettelegging rundt disse tre hovedinnfallsporene. At en derfor har valgt å bruke så mye tid gjennom prosjektets tid og ressurser til å problematisere rundt Saivu er litt merkelig.

Når det gjelder i forhold til besøksstrategi som er nevnt i rapporten kommer det frem en del påstander som må kommenteres. Det første som må sies er at det er rart at prosjektet har valgt å bruke så mye tid og ressurser til å problematisere rundt dette, istedenfor å være løsningsorientert. Som det er nevnt innledningsvis var det aldri tenkt at utvikling av en besøksstrategi skulle legge hindringer for å etablere disse tre hovedinnfallsporene med vei, parkering, toalett og informasjon. Nasjonalparkstyret er klar over at de nye tavlene for nasjonalparkstyret ikke settes opp før strategien er ferdig. Innfallsporene kommer ikke til å bli lagt til noen annen plass, selv etter at besøksstrategien er ferdig. Nasjonalparkstyret i dag har stor kunnskap om parken i forhold mange ting som blant annet sårbarhet, verneverdier, ferdsel. Vi har en relativt ny forvaltningsplan for Sjunkehatten som sammen med fylkesdelplanen har avklart flere ting. Det kunne kanskje vært mer hensiktsmessig å se gjennom forvaltningsplan for nasjonalparken. For her ligger mange svar. Overraskende er det at ikke prosjektet ser det som mest hensiktsmessig å ha dialog med forvaltningen av verneområdet, men isteden velger å snakke direkte med Miljødirektoratet og forvalter sør i Nordland. Det er også feil at nasjonalparkstyret ikke har prioritert besøksstrategien for i slutten av perioden. Som nasjonalparkforvalter har gjentatt så vil det ta en del tid å utvikle en besøksstrategi, da den skal gjennom en relativt omfattende prosess med endelig godkjennelse av Miljødirektoratet. Sekretariatet har hele tiden ment at en burde kunne jobbe sammen med utvikling av besøksstrategien, samtidig som en jobbet med prosjekter i Fylkesdelplanen.

Når en ser resultatene en har oppnådd gjennom snart ti måneder i prosjektet, blir det litt rart at en velger å fokusere på besøksstrategien for nasjonalparken. Det registreres i rapporten at en har jobbet med et par andre prosjekter, blant annet jakt og fiskekart i Sjunkehatten området. For nasjonalparkstyret må en spørre seg om det er fornuftig å investere så mye ressurser i et prosjekt, hvis det er så lite fokus på resultatoppnåelse. Ellers burde forvaltningsmyndigheten vært informert om at en jobbet med et jakt- og fiskekart i nasjonalparken.

I rapporten er det nevnt at nasjonalparkforvalter har vært svært skeptisk til å offentliggjøre en skiltplan for nasjonalparken. Skiltplanen for nasjonalparken er gjort på oppdrag fra nasjonalparkstyret som er ført i pennen av Statskog fjelltjenesten. Nasjonalparkforvalter har gjennom god dialog og tett samarbeid med turistforening, lokale grunneierlag og alle tre kommunene fått utarbeidet en skiltplan for turskilt til innfallsportene. Skiltplanen ligger offentlig tilgjengelig for alle som ønsker å se den. Bakgrunnen for kommentaren fra prosjektleder må bygge på om at prosjektleder kom med kritikk på at skiltplanen skulle ha vært på en offentlig høring i kommunene. Men som det er sagt så har nasjonalparkforvalter hatt grundig gjennomgang med hver enkelt friluftsansvarlig i den enkelte kommune, der det er enighet i forhold til skilting ved innfallsportene.

I utgangspunktet hvis nasjonalparkstyret skal bruke mere tid på dette prosjektet må det helt klart være fokus på resultatoppnåelse. Å investere så mye tid for så lite fremdrift i forhold til hovedinnfallsportene vil være lite hensiktsmessig. Hvilken vei videre en velger vil måtte være avgjørende for nasjonalparkstyrets deltakelse.

Parter i saken:

Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fauske kommune	Postboks 93	8201	Fauske
Nordland Fylkeskommune	Fylkeshuset	8048	BODØ
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Vedlegg:

- 1 Rapport fra prosjektleder 30 januar 2018

Rapport prosjektstilling Sjunkan – Misten

Innhold

Innledning.....	1
Oppstart.....	2
Mål.....	2
Effektmål etablering av innfallsporter.....	2
Resultatmål.....	2
Organisering	2
Tiltak.....	3
Planavklaring.....	3
Arkitekttegninger.....	4
Nye skisser	5
Besøksstrategi.....	6
Handlingsprogram	7
Statlig sikring parkeringsplass i Fridalen og Kvalhornet.....	7
Jakt- og fiskekort for Sjunkhattenområde	8
Forlengelse av prosjektstilling	8
De største utfordringene.....	8
Videre anbefaling:.....	9

Innledning

Fylkesdelplan for Sjunkan-Misten ble vedtatt i fylkestinget i sak 119/07. Fylkesdelplanen fastlegger mål, strategier og retningslinjer for forvaltningen av randområdet rundt Sjunkhatten nasjonalpark. Planen skal stimulere til en tilgjengeliggjøring og aktiv bruk av området. Det skal være aktivitet som lar seg forene med verneverdiene i det tilgrensende verneområdet og balanserer hensynene mellom deltemaene havbruk, reindrift, reiseliv, friluftsliv og kulturhistorie. I forbindelse med planen er det utarbeidet en prioritert tiltaksliste rettet mot friluftsliv og natur- og kulturbasert reiseliv med særlig fokus på barn og unge, og personer med funksjonsnedsettelse.

Ett av tiltakene i fylkesdelplanen er etablering av innfallsporter i randsonen til nasjonalparken. I 2011 ble det gjennomført en arkitektkonkurranse for de planlagte hovedinnfallsportene i de tre kommunene. Gjennom arkitektkonkurransen ble det skapt forventninger om videre oppfølging og planlegging for etablering av innfallsportene. En gruppe bestående av en representant fra hver kommune og nasjonalparkforvalter kom derfor fram til at det var nødvendig å opprette ei prosjektstilling for å kunne følge opp tiltakene i fylkesdelplanen og i første omgang etablering av innfallsporter. Dette arbeidet har pågått i flere år, og det ble startet å søke midler til ei prosjektstilling i 2015.

Oppstart

Prosjektleder startet i stillingen i april 2017. De første månedene ble prosjektgruppa satt sammen og det ble diskutert hvilke tiltak det skulle jobbes med, det ble utarbeidet forslag til en prosjektbeskrivelse og framdriftsplan. Det ble arrangert en befaring på alle de tre hovedinnfallsportene med organisasjoner som har interesser i området. Prosjektleder arbeidet med å få på plass en styringsgruppe, bestående av representanter fra alle som har bidratt økonomisk til prosjektstillingen. Første styremøte ble holdt 21. juni, hvor det ble bestemt at det i førsteomgang var et ønske om etablering av hovedinnfallspporter. Hovedinnfallsportene skal bestå av skilt, toalett og en form for samlingspunkt. Disse elementene skal være universelt utformet.

Mål

Følgende effektmål ble satt for innfallsportene

Effektmål etablering av innfallspporter

- Ved terminering: Innfallsportene skal gi informasjon som gjør at de besøkende får økt kunnskap om verneområdet, og om mulighetene til friluftsliv i nærområdet (kart og informasjon).
- Målt ett til to år etter terminering: Innfallsportene skal gi de besøkende bedre adkomst til nasjonalparken og randsonen.
- Målt et til fem år etter terminering: Etablering og utvikling av hovedinnfallspporter skal føre til økt besøk og aktivitet ved innfallsportene, i nasjonalparken og i området rundt.
- Målt fem til ti år etter terminering: Tilrettelegging for økt friluftslivsaktivitet i og rundt nasjonalparken legger til rette for etablering av natur- og kulturbasert reiseliv som videre vil øke lokal verdiskaping.

Følgende resultatmål ble satt for prosjektet:

Resultatmål

Første prosjektår:

- En hovedinnfallspport i hver kommune med følgende tilrettelegging:
 - Utforme og sette opp skilt med informasjon om nasjonalparken, kart over området med anbefalte turstier og områdets jakt/fiske-muligheter.
 - Etablere toalett
 - Lage en form for samlingsplass.
- Lage handlingsprogram som del av fylkesdelplanen (nå regional plan).

Andre og tredje prosjektår:

- Videre følge opp tiltakene i handlingsprogrammet som er laget med bakgrunn i tiltakene i fylkesdelplanen.

Organisering

Prosjektet har vært ledet av ei styringsgruppe bestående av Arild Nohr (Bodø kommune, leder), Kjetil Sørbotten (Fauske kommune), Lars Evjenth (Sørfold kommune), Christian Brun-Jenssen (fylkesmannen) og Katrine Erikstad (Fylkeskommunen). Nordland fylkeskommune, fylkesmannen i Nordland, Bodø, Sørfold og Fauske kommuner har bidratt med finansiering av prosjektstillinga. Fauske kommune har hatt arbeidsgiveransvar og vært formell prosjekteier. Det ble opprettet en prosjektgruppe bestående av representanter fra administrasjonen i hver kommune og nasjonalparkforvalter. Aviåja Kleist (Bodø kommune), Gunnar Myrstad (Fauske kommune), Eirik

Stendal ble erstattet med Gerd Bente Jakobsen (Sørfold kommune) og nasjonalparkforvalter Ronny Skansen.

Tiltak

Videre følger en forklaring av de viktigste tiltakene/prosessene prosjektleder har arbeidet med.

Planavklaring

Hovedtiltaket i 2017 ble vedtatt å være etablering av servicebygg på hovedinnfallsportene. Det ble derfor tidlig sett på hvilke planer som var gjeldende for områdene.

Fauske:

Fauske kommune har en egen reguleringsplan fra 2007 som har satt av et eget område for etablering av servicebygg til innfallsport.

Bodø

Det ble i forkant av første styremøte diskutert muligheten for å endre hovedinnfallsport i Bodø kommune. I fylkesdelplanen og forvaltningsplan er Vatnlia valgt som hovedinnfallsport. Vatnlia består av en parkeringsplass med en informasjonstavle, ellers ingen annen tilrettelegging eller stier tilknyttet stedet. Parkeringsplassen er lite i bruk, fordi folk velger andre parkeringsplasser nærmere turmålene deres. Det var et ønske om å endre hovedinnfallsport til Heia, ettersom den er mest brukt i randsonen til nasjonalparken i kommunen. Det er parkeringsplass, skiløypa rundt Soløyvatnet passerer der, og det er mange stier og skogsveier i området. Vinterbruken har tradisjonelt sett dominert, men sommerbruken er økende. Områdene man har tilgang til fra Heia er svært barnevennlige, og på sikt er det aktuelt med mer tilrettelegging inn mot Erlingbu.

Endring av hovedinnfallsport ble tatt opp som egen sak i nasjonalparkstyre 2.juni, hvor det ble vurdert at Bodø kommune måtte foreta en slik endring. Forslag om endring ble diskutert med styringsgruppa på første møte, hvor styre støttet å fremme en politisk sak i Bodø kommune. Vedtak om endring av innfallsport ble vedtatt i formannskapet 12.10. På heia er det utarbeidet en reguleringsplan for parkeringen, men det må gjøres en endring for å kunne etablere servicebygget.

I forbindelse med at hovedinnfallsporten ble endret til Heia ble Nordlandsmuseet kontaktet angående vandringen.no – (en sti i Bodø fra Maskinisten til Bodøsjøen). Ettersom det er ønskelig å gjøre innfallsportene barnevennlige, og det ble diskutert mulighetene for å lage barneløyper i form av natursti/læreløype. Nordlandsmuseet har planer om å plassere ut 300 nye formidlingsposter rundt om i Bodø kommune. Prosjektleder ytret derfor ønske om at noen av disse postene kunne settes opp langs med turveien fra parkeringsplassen på Heia til Erlingbu. Før jul opplyste Nordlandsmuseet at prosjektet foreløpig var lagt på is, grunnet manglende penger til prosjektet og personalressurser. De vil tidligst ta tak i prosjektet igjen i slutten av 2018.

Sørfold

Røsvik båtforening tok tidlig kontakt angående innfallsporten i Røsvik. De planlegger en småbåthavn i området og ønsket derfor et samarbeid. Det har vært flere møter med båtforeninga, og det har blitt foreslått at servicebygget på dette området også kan inkludere båtforeningas behov for lager- og venterom. Prosjektleder så tidlig at ønsket område for etablering av innfallsport i Røsvik var et annet enn det opprinnelige forslaget, som er innarbeidet i reguleringsplan. Dette har i lang tid vært ønsket endret. Sørfold kommune behandlet derfor for noen år tilbake en dispensasjonssak knyttet til endring av etablering av småbåthavn og innfallsport. Dispensasjonen er ikke sendt ut til berørte myndigheter. Det ble tidlig tatt kontakt med Statens vegvesen som skisserte noen utfordringer og

bemerket behovet for samarbeid i den videre prosessen. Prosjektleder tok opp utfordringene med planene, for representanten fra Sørfold og ordfører. Utfordringene ble igjen diskutert på et møte med ny ansatt arealplanlegger og ordfører i november, hvor Sørfold skulle ta kontakt med Statens vegvesen for å diskutere situasjonen.

Arkitekttegninger

På jobbintervjuet til stillingen i 2016 ble prosjektleder presentert for arkitektkonkurransen fra 2011, og fikk inntrykk av at det var ønskelig å gå videre med vinnerne av denne. Vinnerne i konkurransen var *Saivu*, levert av Eriksen Skajaa arkitekter, Pushak arkitekter og Bjørbekk og Lindheim landskapsarkitekter. Med bakgrunn i inntrykket fra intervjuet og tiltaksprogrammets ønske om at hovedinnfallsportene skal ha et felles design, ble det tatt kontakt med vinnerarkitektene fra 2011 for å skaffe et tilbud basert på ønskede tiltak. Dette tilbudet ble presentert på første styringsgruppemøte. Styret ønsket å frigjøre seg fra arkitektforslaget, da dette ikke er i tråd med den nye merkevaren til miljødirektoratet, og av et stort kostnadsomfang. Vinnerarkitektene ble orientert om at styret ikke ønsket de som utførende arkitekter. Vinnerteamet mente at prosjektet var å anse som en videreføring basert på en avholdt konkurranse, og at vi dermed var forpliktet til å benytte dem ved utforming av innfallsporter.

Jurister i kommunen og norske arkitekters landsforening (NAL) ble kontaktet for å finne ut av hva som er realiteten. Det var noe uenighet blant de spurte, flere mente konkurransegrunnlaget er uklart og kan tolkes i ulikt. Videre mente jurist i Bodø og Fauske at styringsgruppa måtte avslutte konkurransen før en kunne gå videre. I styremøte den 12.juli ble det diskutert styret sin myndighet til å sende et avslutningsbrev, ettersom dette nye styret ikke startet konkurransen. Det ble diskutert hvem som egentlig kunne anses som eiere i prosjektet, og det ble antatt Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Nasjonalparkforvalter mente at dette ikke er tilfellet. Ettersom lite er arkivert i Fauske kommune, og dokumentasjonen er spredt mellom de involverte partene i prosjektet, har eierspørsmålet vært utfordrende å avklare. Det er spesielt lite dokumentasjon knyttet til hva som skjedde etter at vinner i konkurransen ble kåret. Vinnerarkitektene hadde sendt et tilbud på prosjektering og vært på en befaring i etterkant. Når det gjelder eierskap har fylkeskommunen, fylkesmannen, kommunene Bodø, Fauske og Sørfold bidratt med midler til konkurransen. Midtre Nordland nasjonalparkstyre besluttet å gjennomføre arkitektkonkurransen. Det var fylkeskommunen og Midtre Nordland nasjonalparkstyre som kunngjorde vinneren av prosjektet. I Doffin står Fauske kommune som eier av prosjektet.

Innkjøpskontoret i Bodø mente at ettersom det ikke var underskrevet noen kontrakt med vinnerne, kunne forholdet anses som foreldet. Med bakgrunn i dette ble det sendt en avslutningsmail til vinnerarkitektene. Vinnerarkitektene var uenige, og mente vi fremdeles var forpliktet. Det ble derfor tatt noen runder internt på om vi skulle bruke penger på å få hjelp av advokat som har sitt spesialfelt innen offentlige anskaffelser. Hun ble kontaktet, og vurderte saken.

Advokaten har følgende begrunnelse for å mene at vi ikke er forpliktet: Det er ikke underskrevet kontrakt, prosjektet har ikke blitt videreført slik det var planlagt og det avgjørende; at omfang og innhold er vesentlig endret og bygger ikke lenger på vinnerutkastet. Advokaten har imidlertid tatt forbehold om at det er mulig hun ikke har sett alle dokumenter i saken. Advokaten utformet et avslutningsbrev til vinnerarkitektene, hvor de ble bedt om å svare innen en frist. Arkitektene svarte at selv om prosjektet har endret innhold og omfang mister de ikke oppdraget. De mener at en eventuelt annen prosjekterende arkitekt for innfallsporter har varslingsplikt ved en overtagelse av oppdraget i henhold til NALs etiske regelverk. Arkitektene forbeholder seg også retten til å vurdere det som eventuelt blir prosjektert/ bygget opp mot sine rettigheter. Svaret endret ikke advokatens

syn på loven om offentlige anskaffelser, forholdet til etiske regler innen arkitektbransjen ble ikke vurdert.

Innkjøpskontoret i Fauske så med bakgrunn i svaret til vinnerarkitektene at prosjektet havnet i en situasjon som vil medføre en risiko for klage fra vinnerarkitektene. Ettersom prosjektet er endret, er vi i prinsippet bundet til å benytte rammeavtalen alle tre kommunene har med Norconsult, og vinnerarkitektene mente vi fremdeles var bundet til å benytte de. Prosjektleder ønsket å få en avklaring fra styret om det var ønskelig å gå videre med den risikoen at arkitektene potensielt kan gå til sak, eller å tilby de en sum på 50 000 for å frikjøpe oss fra arkitektkonkurransen. Bakgrunnen for å tilby de en sum for å avslutte forholdet var også at vi var usikre på om Norconsult ville bidra i prosjektet uten et avklart forhold til tidligere arkitekter. Styret ble forespurt om de kunne ta stilling til spørsmålet via mail, eller om det var ønskelig med et eget styremøte. Det var ingen respons fra styret på denne mailforespørselen. Det ble derfor avklart med styreleder at det burde være et nytt styremøte, og at prosjektleder i forkant burde spørre skissetegner og Norconsult om de kunne bidra i prosjektet på tross av et uavklart forhold til vinnerarkitektene.

Prosjektleder sendte også et oppfølgingsspørsmål til advokaten, som gjorde forholdet tydeligere avklart. Ettersom vinnerarkitektene var villige til å senke ambisjonsnivået, og bli med på de endrede forutsetningene og bevilgningene som nå gjelder, er det et argument for å fremdeles benytte de? Advokaten mente at det ikke er et argument hvis endringene er vesentlige. Da kan prosjektet i prinsippet ikke benytte de samme arkitektene uten å komme i strid med regelverket om offentlige anskaffelser. Hun mener at hvis endringene er å anse som vesentlige, må det konkurranseutsettes på nytt. Styret besluttet 11. januar å ikke tilby vinnerarkitektene en sum for å avslutte forholdet, men at det sende ut nok et brev om at vi ikke kan benytte de videre.

Nye skisser

Styret ønsket å frigjøre seg fra arkitektforslaget fra 2011. Likevel var det ønsket at hovedinnfallsportene skulle ha noen gjenkjennbare elementer på hver av de tre områdene. Prosjektgruppa ble bedt om å komme med en løsning på dette. Det ble foreslått fra Bodø kommunes representant at en arkitekt, ansatt i Bodø kommune på idrett og friluftsliv, kunne utforme noen enkle skisser som et utgangspunkt. Dette forslaget ønsket styret å gå videre med i styremøte 12.juli.

I august var det oppstartmøte i Bodø kommune mellom prosjektleder, skissetegner, Bodø kommunes representant i prosjektgruppa og deres leder. Det ble informert om styrets ønsker for innfallsportene, og ønsket fremdrift. Skissene ble tegnet og presentert for prosjektgruppa, som mente at de var et godt utgangspunkt for det videre arbeidet. I etterkant kom skissetegner med et forslag om å benytte en person hos et arkitektkontor han hadde kjennskap til for å tegne ut skissene. Prosjektleder mente det var greit å innhente pris, for å vurdere tilbudet. I ettertid kom innkjøpsansvarlig i Fauske på at de tre kommunene har inngått en rammeavtale med Norconsult, som gjelder arkitekttjenester.

Ettersom arkitektene ikke godkjente den første avslutningsmailen som ble sendt, ble det videre arbeidet med skissene og kontakt med Norconsult satt på vent. Dette for å først avklare forpliktelsene til tidligere arkitekter.

Etter at innkjøpsadvokaten i stor grad avklarte forholdet til vinnerarkitektene, ble det i samråd med styreleder valgt å ta opp igjen kontakten med skissetegner, for å spørre om vi kunne benytte skissene videre. I et møte med skissetegner og hans leder, kom skissetegner med et krav om at tegneren han tidligere hadde introdusert, skulle utarbeide skissene for at vi skulle kunne benytte de i prosjektet. Prosjektleder mente at dette var i strid med rammeavtalen med Norconsult. Dette var også

oppfatningen til innkjøpskontorene. Norconsult ble kontaktet for å forklare situasjonen. Norconsult mente dette var brudd på rammeavtalen de har med SIIS-kommunene på leveranse av arkitekttjenester. Skissetegneren ansatt i Bodø kommune trakk derfor tilbake skissene fra prosjektet. Prosjektleder hentet derfor inn et tilbud fra Norconsult. De ga et tilbud på hva de kan levere innenfor rammen på 300 000 kr.

Besøksstrategi

Det ble allerede på første styringsgruppemøte i juni diskutert at vinnerkonseptet fra tidligere avholdt arkitektkonkurranse, ikke samsvarer med ny merkevarestrategi fra Miljødirektoratet, MD.

Prosjektleder, PL, satte seg derfor tidlig inn i MDs strategi og veiledere for bruk og utvikling av nasjonalparker og innfallsporter. Dette for å se hvilke krav som måtte oppfylles for å kunne benytte merkevaren. Det innebar følgende veiledere/strategier:

- Veileder om besøksstrategi M-415
- Veileder om innfallsporter M-417
- Ny merkevare for nasjonalparker

Det er satt mål om at alle nasjonalparker skal ha en besøksstrategi før 2020. For Sjunghatten er dette prioritert fra 2019.

Besøksstrategien har som mål å kartlegge hvilke tiltak som er nødvendig for å balansere interesser for verneverdier, besøkende og lokal verdiskapning i verneområdet. Ved motsetninger mellom disse interessene, blir verneverdiene tillagt størst vekt. Et vesentlig grunnlag for strategien, er en sårbarhetsanalyse. Denne vil danne grunnlaget for hvor man av vernehensyn vil unngå aktivitet, og hvor det er akseptabelt. Den er derfor sentral i spørsmålet om hvor innfallsporter plasseres for å kanalisere folk inn i verneområdene. I tillegg kommer brukerundersøkelser og reiselivsanalyse, som gir et bilde på hvor og hva det er et behov for av tilrettelegging inn til verneområdene. Oppsummert så vil besøksstrategien være et verktøy og et grunnlag for å sette mål, funksjonskrav og sette i verk tiltak innen: Informasjon, fysisk tilrettelegging, sonering/kanalisering og oppsyn.

Siden besøksstrategien ikke er prioritert før slutten av prosjektperioden, gitt en tre års prosjektperiode, ville PL finne ut hvilket handlingsrom man har i prosjektet opp mot MD og en fremtidig besøksstrategi. Det var ønskelig å inngå en dialog med MD for å unngå å gjøre noe i dag, som blir underkjent av MD om et par år. Derfor ble involverte i oppfølgingen av fylkesdelplan for Lomsdal-Visten og MD kontaktet. Forvalter i Lomsdal-Visten hadde hatt stor nytte av arbeidet med besøksstrategien, og på bakgrunn av den definert en ny innfallsport. MD var klare på at tiltak ved innfallsporten skulle avvente til besøksstrategi var på plass. MD mente at situasjonen var en veldig god anledning til å initiere et godt samarbeid da de så at NP-forvalter og prosjektleder kunne ha gjensidig nytte av hverandre og være tjent med å jobbe sammen. Konkret så vil prosjektet få en merverdi av å ha en besøksstrategi på plass ved at:

- Flere av tiltakene i fylkesdelplanen, samsvarer med arbeid som må utføres i forbindelse med besøksstrategien, spesielt knyttet til reiseliv.
- Besøksstrategien må være på plass for at MD skal tillate bruk av deres merkevare. Dette inkluderer informasjonsplakater og - brosjyrer utviklet av MD, som også er ønskede tiltak i fylkesdelplanen. Bruk av ny merkevare var også en av grunnene for å avslutte tidligere avholdt arkitektkonkurranse.
- Den er et premiss for samarbeid med, og kunne få økonomisk støtte fra MD.

MD var også av den oppfatning at det meste av kunnskapen som trengs for å utarbeide en besøksstrategi allerede foreligger. De oppfordret til å tenke mindre omfattende, og få fortgang i prosessen ettersom det nå var en dedikert ressurs til å følge opp tiltak.

Nasjonalparkforvalteren på sin side var av den oppfatning at det ikke var behov for en besøksstrategi før man starter å gjennomføre tiltak. Likevel var nasjonalparkforvalter svært skeptisk til å offentliggjøre en skiltplan som Statskog har utarbeidet for de mest brukte stiene og turmålene i Sjunghatten. Dette, slik prosjektleder forstår det, med tanke på faren for uønsket økt slitasje. Dette viser til behovet for å finne ut av hvilke områder som tåler mer besøk, og hvor det bør unngås. Et digitalt kart med anbefalte stier i Sjunghattenområdet kunne vært et populært tiltak.

PL mener det er synd at det ikke jobbes for en omprioritering når det allerede foreligger mye kunnskap. Dette kunne tydeliggjort behovet og økt forankringen av de ulike tiltakene, unngå unødvendig dobbeltarbeid, bedret samarbeidet og mer goodwill fra miljødirektoratet.

Handlingsprogram

Det ble i august startet arbeidet med å revidere tiltaksprogrammet som følger fylkesdelplanen, nå regional plan. De regionale planene skal ha et handlingsprogram. Tiltaksprogrammet fra 2007 er svært omfattende og inneholder mange tiltak. Tiltaksprogrammet er delt inn i prioriterte tiltak, 23 stk, og øvrige tiltak, 24 stk. Tiltakene ble først strukturert i en liste over gjennomførte tiltak, ønskede prioriterte tiltak, tiltak som kan gjennomføres seinere, og uprioriterte tiltak. Videre ble noen tiltak sett i sammenheng, eller endret til dagens behov. Prosjektgruppa ønsket å prioritere færre tiltak, slik at handlingsprogrammet blir noe mer realistisk. Handlingsprogrammet viser ønsket oppstart for tiltaket, hvem som har ansvar for tiltaket, ca. kostnad, og hvem som kan være samarbeidsparter.

Statlig sikring parkeringsplass i Fridalen og Kvalhornet

Statlig sikring av viktige friluftslivsareal er et av de ønskede tiltakene i fylkesdelplanen. Sikring av områder for friluftsliv innebærer at staten skaffer seg råderett over arealer, og bidrar til å tilrettelegge for friluftsliv. Ved å gi staten råderett over arealet får kommunen mulighet til å søke fylkeskommunen om statlige midler til tilrettelegging av friluftslivsområdet.

Fridalen

I oktober startet arbeidet med å undersøke mulighetene for å statlig sikre arealene for innfallsporten i Fridalen. Årsaken er muligheten kommunen får til å søke tiltaksmidler. Ettersom både vegen og parkeringen har oppgraderingsbehov, kan tiltaksmidlene være et godt bidrag. Vegene og det meste av parkeringa er kommunens areal, derfor ville en vederlagsfri omgjøring vært en enkel prosess. Utfordringen ligger i at Statskog eier deler av parkeringsplassen og mye av arealet rundt. Statskog var usikre på om det var formålstjenlig å få området statlig sikret. Noe av argumentasjonen var at Statskog er eid av staten og at de har et samfunnsansvar om å bidra til å legge til rette for allmennhetens bruk av naturen. Statskog mener det er andre aktuelle tilskuddsmidler, og at de kan bidra når arbeidet med innfallsportene har kommet lengre. På bakgrunn av Statskogs vurdering, ble det ikke søkt miljødirektoratet om å statlig sikre området til friluftsliv. Det er likevel ikke uaktuelt å søke om statlig sikring på et senere tidspunkt, i dialog med Statskog.

Kvalhornet

Det ble den 19. januar, søkt om statlig sikring av et område for parkeringsplass for utfart til Kvalhornet, ved fylkesveg 531. Området er i fylkesdelplanen merket som en av innfallsportene til Sjunghatten, med ønske om enkel grad av tilrettelegging. Bruken av området har økt de senere årene, og det er i dag et stort behov for en parkeringsplass. Kvalhornet, med Nattmålstuva er trolig det mest brukte område for offpistkjøring i Bodø/Fauske. Bruken har vært økende de siste årene, både sommer og vinter. Områdets manglende parkeringsmulighet, har medført at brukere av området parkerer langs med fylkesvei 531, som fører til trafikkfarlige situasjoner. Grunneiere i området ble kontaktet. Grunneier på motsatt side av startpunktet for turen er villig til å avstå grunn, så lenge det fremdeles blir mulig å kjøre av parkeringsplassen og ut på myra med traktor. Det er en

liten ulempe at parkeringsplassen blir på motsatt side av startpunktet for turen, men på nåværende tidspunkt er dette eneste mulighet.

Jakt- og fiskekort for Sjunghattenområde

Et av tiltakene i fylkesdelplanen omhandler fiskekortsalg. I 2011 ble det utarbeidet et jakt- og fiskekart over Helgeland og Salten. Prosjektleder så derfor en mulighet for å ta utgangspunkt i dette kartet, og på bakgrunn av den informasjonen lage et digitalt jakt- og fiskekart over Sjunkan-Misten området. Kontaktinformasjonen i papirkartet var i stor grad utdatert, så det var tidkrevende å finne riktige kontaktpersoner knyttet til de ulike grunneierlagene. Flere grunneiere er heller ikke organisert i grunneierlag. Det har i samarbeid med fylkesmannen blitt utarbeidet et digitalt kart over Sjunghatten – området. Prosjektleder foreslår at fylkeskommunen overtar ansvaret for å oppdatere kartet ved behov, da de har forvaltningsansvaret for høstbart vilt og innlandsfisk. Alternativt forslag til å ta ansvar for å oppdatere kartet er Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Det foreslås å sende ut et årlig brev, med etterspørsel om det er behov for å gjøre endringer i kartet.

Forlengelse av prosjektstilling

Etter ønske fra styringsgruppa i juli ble det startet en prosess med å få til en forlengelse av prosjektstillingen. Det ble omsøkt nye prosjektmidler fra Fylkesmannen, som ble innvilget som skjønnsmidler for 2018. Fra kommunalt hold ble forslaget om midler til forlengelse av prosjektstillingen innvilget i Sørfold og Fauske kommune. I Bodø kommune ble det ikke tatt inn midler til stillingen i budsjettet for 2018. Fylkeskommunen bevilget penger til prosjektet i tre år.

De største utfordringene

Prosjektleder ønsker her å gjøre rede for noen av utfordringene, som har ført til at prosjektet ikke har hatt den fremdriften som var ønskelig.

Det ble en treg oppstart i prosjektet, mye med bakgrunn i at prosjektleder var lovet at organiseringen, mandat, prosjektbeskrivelse og midler til stillingen skulle være på plass før prosjektleder startet. Når prosjektleder startet 18. april var ikke noe av dette på plass. Fauske kommune hadde ikke oversikt over midlene som var kommet inn til stillingen, eller om de var kommet. Midlene fra Sørfold var ikke kommet. Leder på plan og utvikling var verken informert om ansettelsen, eller om at han skulle være leder for den nyansatte prosjektlederen. Kontor og kontorrekvisita var ikke på plass, og prosjektleder fikk ikke egen pc før juni. Etter en tid kom det fram at prosjektets plassering egentlig var tenkt underlagt kultur, dermed fikk prosjektleder ny leder og ble flyttet til nytt kontorsted. Prosjektleder fikk da tilslutt fast kontorplass. Det at arbeidsgiver og formell prosjekteier ikke har hatt kjennskap til prosjektet har ført til at prosjektleder ikke har hatt noen å rådføre seg med direkte.

Den største utfordringen har vært å avslutte arkitektkonkurransen fra 2011. Det har vært veldig ulike oppfatninger av hvem som var med i arbeidet med arkitektkonkurransen, hvem som har hatt ansvar, hva som var tanken videre med prosjektet, og hva en forpliktet seg til ved å holde en slik konkurranse og kåre en vinner. Ettersom det å avslutte arkitektkonkurranser ikke var en del av stillingsutlysningen eller en del av prosjektleders fagkunnskap, har det vært nødvendig for prosjektleder å søke råd hos fagkyndige. Rådene og formeningen om prosjektets forpliktelse har variert svært mye mellom ulike innkjøpskontor og jurister. Det har derfor vært utfordrende og tatt tid å finne ut av hvilke råd man kan stole på. Det å måtte vente på svar fra andre som har måttet sette seg inn i og vurdere saken har også tatt mye tid.

Det har vært vanskelig å jobbe videre med innfallsportene uten et avklart forhold til tidligere arkitekter. Dette førte til at det ikke har vært grunnlag for å søke om tilskudd og eksterne midler til de fysiske tiltakene ved innfallsportene. Kommunene ønsket heller ikke å bidra med midler uten konkrete planer. Videre var utgangspunktet for mange av tiltakene som ble planlagt i handlingsprogrammet basert på at hovedinnfallsportene ble etablert først, slik styret ønsket. Gjennomføringen av videre tiltak har heller ikke vært helt uproblematisk sett i lys av føringene fra miljødirektoratet angående krav om besøksstrategi. Prosjektlederen mener at prosjektets timing er uheldig, ettersom denne ikke er prioritert før i 2019.

Bodø kommune uttrykte at skissene som ble tegnet, skulle være et bidrag fra Bodø kommune til prosjektet. Først etter at skissene var ferdige, stilte skisstegneren egne krav for at prosjektet kunne få benytte skissene. Alternativet for å kunne innfri ønske om felles design for innfallsportene er nå å benytte rammeavtalen med Norconsult.

Videre anbefaling:

Det anbefales at en eventuell ny prosjektleder får ha arbeidssted i et relevant fagmiljø. Det bør ses på muligheten for at stillingen kan ha en lavere stillingsprosent, og dermed kan arbeide med prosjekter over flere år. Ettersom mange av prosessene er tidkrevende. Økonomien til stillinga bør være på plass før det ansettes en ny person. Styret bør oppfordre nasjonalparkstyret til å omprioritere arbeidet med besøksstrategien for Sjunkehatten, for å kunne benytte merkevaren. Forslag til handlingsprogram bør gjennomgås, og det bør avgjøres om dette er ønskede tiltak.

Arkivsaksnr: 2017/6510-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 18.02.2018

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	8/2018	05.03.2018

Låhko nasjonalpark - klage på vedtak om dispensasjon fra verneforskriften til utvidelse av uthus og etablering av gangvei/platt - Glomfjord jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak

Klage fra Glomfjord jeger- og fiskeforening på vedtak 1 og 2 i styresak 60/2017 for Midtre Nordlandnasjonalparkstyre den 19.12.2017 tas ikke til følge. Klagen oversendes klageinstansen, Miljødirektoratet for endelig behandling.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Låhko nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader og ta stilling til hvordan klager skal behandles. Glomfjord jeger- og fiskeforening har påklaget vedtak gjort i styresak 60/2017 for Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 19.12.2017.

Om nasjonalparkstyret velger å opprettholde vedtaket, sendes saken over til klageinstansen Miljødirektoratet for endelig behandling.

Hvis nasjonalparkstyret fatter et annet vedtak, er det som et nytt enkeltvedtak å regne. Vedtaket kan da naturlig nok påklages av berørte parter.

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre fattet følgende vedtak den 19.12.2017 i styresak 60/2017:

vedtak 1

Glomfjord jeger- og fiskeforening gis avslag på søknad om utvidelse av uthus ved Gåsvannshytta, Fiskvannshytta, Svalvannshytta og ved Sundvannshytta innenfor Låhko nasjonalpark i henhold til § 3 pkt. 1.1 i verneforskriften.

vedtak 2

Glomfjord jeger- og fiskeforening gis avslag på søknad om tillatelse til etablering av gangvei/ plattung mellom hytte og uthus ved Fiskvatnet Sør innenfor Låhko nasjonalpark i henhold til § 3 pkt. 1.1 i verneforskriften. Siden tiltaket allerede er etablert stilles det krav om retting av tiltaket etter naturmangfoldlovens § 69. Plattung/ gangvei skal fjernes. Vegetasjon skal forsøkes reetablert på sikt. Det ses på mulighet for å legge steinheller mellom hytte og uthus. Tiltaket gjøres i samråd med nasjonalparkstyret.

Glomfjord jeger- og fiskeforening gir følgende begrunnelse for klagen:

Vedtak 1:

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening(GJFF) viser til vår søknad datert 18.10.2017 i vedlegg 1 samt svar fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre(MNNPS) datert 30.12.2017 saksref. 2017/6510; vedlegg 2, Vedtak 1.

MNNPS har avslått vår søknad om tillatelse til utvidelse av uthus ved Gåsvannshytta, Fiskvannshytta; Svalvannshytta og Sundvannshytta i Lahko NP. Avslaget begrunnes hovedsaklig med fare for presedens knyttet til øvrige hytter i nasjonalparken.

Imidlertid, slik vi leser saksgjennomgang fra MMNPS i sak 2017/6510 fyller vårt omsøkte tiltak i utgangspunktet kriteriet for å kunne dispensere fra det generelle forbud mot bygging i Lahko NP:

- §4: 1) tiltaket må ikke påvirke verneverdiene nevneverdig
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål.

Etter vår mening oppfyller vårt omsøkte tiltak i utgangspunktet begge disse kriteriene.

Vår søknad berører 4 uthus ved våre hytter, vi søker om å få utvidet disse uthusene marginalt , totalt ca. 3,5 - 4 m2. Som beskrevet i vår søknad, vedlegg 1 er dagens uthus totalt ca. 10 m2. Av dette utgjør areal til utedo ca. 4 m2 samt gangveier vel 1 m2 slik at tilgjengelig lagringsareal er ca. 5 m2.

Utklipp fra vår søknad:

«Vi har hvert år behov for å lagre ca. 60 - 65 sekker med ved, 7 gassflasker (propan), samt en god del øvrig utstyr for drift av hver enkelt hytte. Med dette behovet gjennom vår økte utleie er uthusene blitt for små for vår drift.

GJFF ønsker derfor å utvide alle vår 4 uthus med ca. 5 m2 (i realiteten 3,6m2), dvs. å forlenge uthuset ca. 1,2 m i lengderetning, se vedlagt tegning som viser eksisterende uthus samt planlagt utvidelse.»

MNNPS har i sitt avslag til vår søknad bla. begrunnet dette med:

«Innenfor nasjonalparken ligger i dag 10 hytter. Utvidelse av uthus vil være relevant for flere av hyttene. Bakgrunnen for ønske om å utvide er på grunn av økt bruk av de 4 hovedhyttene. Behovet for å kunne lagre 60 - 65 sekker med ved, 7 gassflasker samt en del øvrig utstyr..... Det er på en måte forståelig at en ønsker bedre plass i uthusene, men sekretariatet mener en bør kunne løse dette gjennom året uten behovet for å utvide uthusene.»

Det er for oss i Glomfjord JFF uforståelig at en kommer til en slik konklusjon uten å forespørre oss om dette en mulig løsning. For å utdype vårt økte lagringsbehov kan vi jo føye til at hovedbruken av våre hytter er fra slutten av april og ut oktober måned. Her har vi 90 - 95 % av våre utleiedøgn på hyttene. Det er kun påsken som utgjør noe særlig utleie utover dette tidsrommet.

Vi mener det er selvsagt at vi **IKKE** kan fordele innforsyning av ved, gass og andre driftsmaterialer ut over sesongen; da det ikke er tillatt med scootertransport etter 1.mai hvert år.

Ved, gass og annet utstyr må være på plass og lagret i uthusene før sommersesongen starter og scootersesongen avsluttes.

Etableringen av Lahko NP har medført kraftig økning i antall besøkere generelt i parken, men også medvirket til at antall overnattinger på våre foreningshytter har økt fra et nivå på 340 utleiedøgn (2007-2012) til vel 420 (2013-2017).

utgjøre noen «trussel» for verneformålet; i hvert fall så lenge hyttene våre for øvrig driftes/vedlikeholdes og brukes i samsvar med verneinteressene.

A generelt bruke begrepet «presedens» for **alle tiltak** innenfor Lahko NP vil jo hemme enhver form for utvikling knyttet til de hytter som har eksistert i dette området i 70 - 90 år.

Dette kan vel heller ikke kalles forvaltning av Lahko NP når en utelukkende bruker begreper som presedens og føre-var-prinsipp, uten en gjennomgående diskusjon hvorvidt slike tiltak vil være i strid med formålet med vernet for området.

Vår forening er genuint opptatt av å ivareta de unike forholdene innenfor området som i dag er i Lahko NP, men det er jo viktig at det brukes noe skjønn og sunn fornuft i håndtering av verneforskriftene slik at de som har vært etablert i området med en fullt lovlig virksomhet ikke skal begrensnes unødvendig.

I forarbeidet til utarbeidelsen av verneforskriften til Lahko NP var jo nettopp dette med friluftsliv og den etablerte bruken av området noe som skulle ivaretas.

Vi håper derfor Miljødirektoratet vil se på dette vedtaket, og **ber om at vi får tillatelse til å få utvidet våre uthus ved hyttene innenfor Lahko NP.**

Vedtak 2:

MMNPS har avslått vår søknad om tillatelse til etablering av gangvei mellom uthus og hytte ved Fiskvann i Lahko Nasjonalpark. Avslaget begrunnes hovedsakelig med fare for presedens knyttet til øvrige hytter i nasjonalparken.

Imidlertid, slik vi leser saksgjennomgang fra MMNPS i sak 2017/6510 fyller tiltaket i utgangspunktet kriteriet for å kunne dispensere fra det generelle forbud mot bygging i Lahko NP:

- §4: 1) tiltaket må ikke påvirke verneverdiene nevneverdig
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål.

Vårt omsøkte tiltak oppfyller altså i utgangspunktet begge disse kriteriene.

I tillegg har jo vi argumentert med at slitasjen på terrenget mellom uthus og hytta er merkbar pga. den naturlige gangtrafikken der. Dette har jo også MMNPS i sitt saksfremlegg erkjent. Dette dreier seg om en foreningshytte med 140 utleiedøgn der det oppholder seg 2 til 6 person hvert døgn. Gangveien mellom hytte og uthus/do blir derfor mye mer utsatt for slitasje enn om det hadde vært en privathytte.

Stien mellom hytta og uthus/do ble bredere og bredere som resultat av slitasjen, og vi bygde gang- veien for å minimalisere slitasjen. Dette gjelder spesielt Fiskvannshytta og langt fra i samme grad de øvrige hyttene til GJFF.

Likevel er altså konklusjonen merkelig nok at det må gis avslag begrunnet i mulig presedens ved øvrige hytter i nasjonalparken.

Konklusjon fra MNNPS:

Treplattingen skal altså fjernes, men foreningen gis anledning til å anlegge steinheller i denne gangveien !!

En gangvei etablert med naturmaterialer i tre er altså **IKKE tillatt**, men en etablering av en gangvei med steinheller er **OK ??**

Dette faller jo helt på sin urimelighet. Formålet med å bevare vegetasjon blir jo helt klart uten betydning. MMNPS erkjenner jo at slitasjen pga gangtrafikk er umulig å unngå. GJFF vil i sakens anledning også rette fokus på opprettelse av flere naturstier i Lahko NP etter etablering av nasjonalparken. Bla. har DNT opprette en merket natursti mellom sti som går fra Fellvasstua til parkeringsplass Navnløsvann. Denne går fra sørøstende av Fiskvann over Corbels Canyon videre mot Kvitsteindalen.

Denne etableringen har blitt gjort uten kommentarer fra MMNPS; og dette inngrepet må jo sies å være av langt større omfang enn etablering av gangvei inne på et hyttetun som ble opprinnelig etablert på 1930-tallet!!

Så vidt vi kjenner til er denne nye merkede stien et tiltak som ikke er omsøkt eller har vært på høring.

I forhold til likebehandling forutsetter vi da at denne stien må fjernes og vegetasjon må reetableres?

Gjennom dette håper GJFF å påpeke at en slik «millimeter»-håndtering av forskriftene for Lahko NP ikke tjener noen. Samt at dette kun vil oppfattes av alle som nærmest «maktmisbruk» ovenfor en forening som i snart 90 år har forvaltet området slik at det i dag fremstår med gode fiskevann.

Vår forening er genuint opptatt av å ivareta de unike forholdene innenfor området som i dag er i Lahko NP, men det er jo viktig at det brukes noe skjønn og sunn fornuft i håndtering av verneforskriftene slik at de som var har vært etablert i området med en fullt lovlig virksomhet ikke skal begrenses unødvendig.

Det er jo vanskelig å forstå at de 10 etablerte hyttene innenfor Lahko NP skal utgjøre noen «trussel» for verneformålet; i hvert fall så lenge hyttene driftes/vedlikeholdes og brukes i samsvar med verneinteressene.

I forarbeidet til utarbeidelsen av verneforskriften til Lahko NP var jo nettopp dette med friluftsliv og den etablerte bruken av området noe som skulle ivaretas.

*Vi håper derfor Miljødirektoratet vil se på dette vedtaket, og **ber om at vi får tillatelse til å beholde etablert gangvei mellom uthus og hytte ved Fiskvann.***

Vurdering

Hjemmelsgrunnlag og vurdering av tiltaket er beskrevet i styresak 60/2017 datert 19.12.2017. Klagen er sendt innenfor klagefristen til å klage, og må derfor anses som gyldig.

Det vises blant annet i klagen til at en mener at det er relativ små utvidelser det er søkt om. Ja det for så vidt små utvidelser, men uansett så er total arealet på flere av disse hyttene betydelige. Det overskrider langt over total arealet som ble satt i forbindelse med utkast til forvaltningsplan. Total arealet som finnes på disse hyttene og uthusene mener nasjonalparkstyret at en helt klart bør kunne lagre både ved og gass som en trenger gjennom året.

Så langt nasjonalparkstyret kjenner til gjennom sine ferdselstellere og sekundær data tyder lite på at det har vært noen sterk økning av antall besøkende i nasjonalparken. Det vi vet er at disse trimpostkassene er godt besøkt av lokal befolkningen. Men vi registrerer at Glomfjord jeger- og fiskeforening har hatt en del økning på sine hytter.

Nasjonalparkstyret er nødt til å vurdere samlet belastning og fare for presedens i lignende saker. Utbygging i høyfjellsområde vil fort kunne forringe opplevelsen av området. Det vises for øvrig til vurderingene som er gjort i styresak 60/2017.

Når det gjelder etablering av gangvei mellom hytte og uthus påpekes det blant annet i klagen til dette med slitasje mellom uthus og hytta. Nasjonalparkstyret har stor forståelse for at det blir slitasje på vegetasjon rundt en hytte. Det er også påpekt i styresak 60/2017. Bakgrunnen i forhold til presedens er selvfølgelig knyttet opp mot at andre hytter kan få samme tillatelse.

Bakgrunnen for at vi foreslo steinheller var for å prøve å løse jeger- og fiskeforeningens utfordring i forhold til søle og gjørme i hytte og uthus, samtidig som en god del av vegetasjon ble bevart. Vegetasjonen er allerede gravd bort. Det er også forskjell på å legge ut noen steinheller med mellomrom kontra å lage en sammenhengende plattning på nesten 7m². Det vises for øvrig til vurderingene som er gjort i styresak 60/2017.

Sekretariatet kan ikke se at det er kommet inn nye opplysninger i klagen og anbefaler derfor å opprettholde styresak 60/2017 datert den 19.12.2017.

Konklusjon

Styresak 60/2017 datert den 19.12.2017 opprettholdes.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Glomfjord jeger- og fiskeforening			
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Klagebrev Miljødirektoratet avslag søknad tillatelse utvidelse uthus ved våre hytter i Lahko Nasjonalpark - brevdato 12.1.2018
- 2 Klagebrev Miljødirektoratet avslag søknad tillatelse gangvei mellom uthus og hytte Fiskvann i Lahko Nasjonalpark - brevdato 12.1.2018
- 3 Bilde av gangvei fra uthus til hytte Fiskvann sett fra uthus
- 4 Bilde av gangvei fra uthus til hytte Fiskvann sett fra hytte

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, Miljødirektoratet M106-2014
- Søknader datert 18.10.2017 og 02.11.2017 fra Glømfjord jeger- og fiskeforening
- Styresak Midtre Nordland nasjonalparkstyre 60/2017 den 19.12.2017

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Vår dato: 12.01.2018

Deres dato: 30.12.2017

Vår ref: Søknad 18.1017

Deres ref: 2017/6510

Miljødirektoratet
Via/Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
v/Ronny Skansen
Moloveien 10
8002 BODØ

Kopi:

KLAGE PÅ VEDTAK ANGÅENDE SØKNAD OM TILLATELSE TIL UTVIDELSE AV UTHUS VED GJFF'S HYTTER I LAHKO NP

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening(GJFF) viser til vår søknad datert 18.10.2017 i vedlegg 1 samt svar fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre(MNNPS) datert 30.12.2017 saksref. 2017/6510; vedlegg 2, Vedtak 1.

MNNPS har avslått vår søknad om tillatelse til utvidelse av uthus ved Gåsvannshytta, Fiskvannshytta; Svalvannshytta og Sundvannshytta i Lahko NP. Avslaget begrunnes hovedsaklig med fare for presedens knyttet til øvrige hytter i nasjonalparken.

Imidlertid, slik vi leser saksgjennomgang fra MMNPS i sak 2017/6510 fyller vårt omsøkte tiltak i utgangspunktet kriteriet for å kunne dispensere fra det generelle forbud mot bygging i Lahko NP:

- §4: 1) tiltaket må ikke påvirke verneverdiene nevneverdig
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål.

Etter vår mening oppfyller vårt omsøkte tiltak i utgangspunktet begge disse kriteriene.

Vår søknad berører 4 uthus ved våre hytter, vi søker om å få utvidet disse uthusene marginalt , totalt ca. 3,5 - 4 m2. Som beskrevet i vår søknad, vedlegg 1 er dagens uthus totalt ca. 10 m2. Av dette utgjør areal til utedo ca. 4 m2 samt gangveier vel 1 m2 slik at tilgjengelig lagringsareal er ca. 5 m2.

Utklipp fra vår søknad:

«Vi har hvert år behov for å lagre ca. 60 – 65 sekker med ved, 7 gassflasker (propan), samt en god del øvrig utstyr for drift av hver enkelt hytte. Med dette behovet gjennom vår økte utleie er uthusene blitt for små for vår drift.

GJFF ønsker derfor å utvide alle vår 4 uthus med ca. 5 m2 (i realiteten 3,6m2), dvs. å forlenge uthuset ca. 1,2 m i lengderetning, se vedlagt tegning som viser eksisterende uthus samt planlagt utvidelse.»

MNNPS har i sitt avslag til vår søknad bla. begrunnet dette med:

« Innenfor nasjonalparken ligger i dag 10 hytter. Utvidelse av uthus vil være relevant for flere av hyttene. Bakgrunnen for ønske om å utvide er på grunn av økt bruk av de 4 hovedhyttene. Behovet for å kunne lagre 60 – 65 sekker med ved, 7 gassflasker samt en del øvrig utstyr. Det er på en måte forståelig at en ønsker bedre plass i uthusene, men sekretariatet mener en bør kunne løse dette gjennom året uten behovet for å utvide uthusene.»

Det er for oss i Glomfjord JFF uforståelig at en kommer til en slik konklusjon uten å forespørre oss om dette en mulig løsning. For å utdype vårt økte lagringsbehov kan vi jo føye til at hovedbruken av våre hytter er fra slutten av april og ut oktober måned. Her har vi 90 – 95 % av våre utleiedøgn på hyttene. Det er kun påsken som utgjør noe særlig utleie utover dette tidsrommet.

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Vi mener det er selvsagt at vi **IKKE** kan fordele innforsyning av ved, gass og andre driftsmaterialer ut over sesongen; da det ikke er tillatt med scootertransport etter 1.mai hvert år.

Ved, gass og annet utstyr må være på plass og lagret i uthusene før sommersesongen starter og scootersesongen avsluttes.

Etableringen av Láhko NP har medført kraftig økning i antall besøkere generelt i parken, men også medvirket til at antall overnattinger på våre foreningshytter har økt fra et nivå på 340 utleiedøgn (2007-2012) til vel 420 (2013-2017).

Glomfjord JFF har vanskelig for å forstå at denne svært begrensede utvidelsen av våre uthus skal utgjøre noen «trussel» for verneformålet; i hvert fall så lenge hyttene våre for øvrig driftes/ vedlikeholdes og brukes i samsvar med verneinteressene.

Å generelt bruke begrepet «presedens» for **alle tiltak** innenfor Lahko NP vil jo hemme enhver form for utvikling knyttet til de hytter som har eksistert i dette området i 70 – 90 år.

Dette kan vel heller ikke kalles forvaltning av Lahko NP når en utelukkende bruker begreper som presedens og føre-var-prinsipp, uten en gjennomgående diskusjon hvorvidt slike tiltak vil være i strid med formålet med vernet for området.

Vår forening er genuint opptatt av å ivareta de unike forholdene innenfor området som i dag er i Lahko NP, men det er jo viktig at det brukes noe skjønn og sunn fornuft i håndtering av verneforskriftene slik at de som har vært etablert i området med en fullt lovlig virksomhet ikke skal begrenses unødvendig.

I forarbeidet til utarbeidelsen av verneforskriften til Lahko NP var jo nettopp dette med friluftsliv og den etablerte bruken av området noe som skulle ivaretas.

Vi håper derfor Miljødirektoratet vil se på dette vedtaket, og **ber om at vi får tillatelse til å få utvidet våre uthus ved hyttene innenfor Lahko NP.**

Med hilsen

for Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Leif Kristiansen, leder

Vedlegg: 1. Søknad om utvidelse uthus v/hytter i Lahko NP, datert 18.10.2017

2. Svar fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre datert 30.12.2017, saksreferanse 2017/6510, vedtak 1

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Vår dato: 12.01.2018

Deres dato: 30.12.2017

Vår ref: Søknad 18.1017

Deres ref: 2017/6510

Miljødirektoratet
Via/Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
v/Ronny Skansen
Moloveien 10
8002 BODØ

Kopi:

KLAGE PÅ VEDTAK ANGÅENDE SØKNAD OM TILLATELSE TIL ETABLERING AV GANGVEI MELLOM UTHUS OG HYTTE VED FISKVANN I LAHKO NASJONALPARK

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening (GJFF) viser til vår søknad datert 18.10.2017 i vedlegg; 1 samt svar fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre (MNNPS) datert 30.12.2017 saksref. 2017/6510; vedlegg 2, vedtak 2.

MNNPS har avslått vår søknad om tillatelse til etablering av gangvei mellom uthus og hytte ved Fiskvann i Lahko Nasjonalpark. Avslaget begrunnes hovedsakelig med fare for presedens knyttet til øvrige hytter i nasjonalparken.

Imidlertid, slik vi leser saksgjennomgang fra MNNPS i sak 2017/6510 fyller tiltaket i utgangspunktet kriteriet for å kunne dispensere fra det generelle forbud mot bygging i Lahko NP:

- §4: 1) tiltaket må ikke påvirke verneverdiene nevneverdig
2) tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål.

Vårt omsøkte tiltak oppfyller altså i utgangspunktet begge disse kriteriene.

I tillegg har jo vi argumentert med at slitasjen på terrenget mellom uthus og hytta er merkbar pga. den naturlige gangtrafikken der. Dette har jo også MNNPS i sitt saksfremlegg erkjent. Dette dreier seg om en foreningshytte med 140 utleiedøgn der det oppholder seg 2 til 6 person hvert døgn. Gangveien mellom hytte og uthus/do blir derfor mye mer utsatt for slitasje enn om det hadde vært en privathytte. Stien mellom hytta og uthus/do ble bredere og bredere som resultat av slitasjen, og vi bygde gangveien for å minimalisere slitasjen. Dette gjelder spesielt Fiskvannshytta og langt fra i samme grad de øvrige hyttene til GJFF.

Likevel er altså konklusjonen merkelig nok at det må gis avslag begrunnet i mulig presedens ved øvrige hytter i nasjonalparken.

Konklusjon fra MNNPS:

Treplattingen skal altså fjernes, men foreningen gis anledning til å anlegge steinheller i denne gangveien !!

En gangvei etablert med naturmaterialer i tre er altså **IKKE tillatt**, men en etablering av en gangvei med steinheller er **OK ??**

Dette faller jo helt på sin urimelighet. Formålet med å bevare vegetasjon blir jo helt klart uten betydning. MNNPS erkjenner jo at slitasjen pga gangtrafikk er umulig å unngå.

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

GJFF vil i sakens anledning også rette fokus på opprettelse av flere naturstier i Lahko NP etter etablering av nasjonalparken. Bla. har DNT opprette en merket natursti mellom sti som går fra Fellvasstua til parkeringsplass Navnløsvann. Denne går fra sørøstende av Fiskvann over Corbels Canyon videre mot Kvitsteindalen.

Denne etableringen har blitt gjort uten kommentarer fra MMNPS; og dette inngrepet må jo sies å være av **langt større omfang enn etablering av gangvei inne på et hyttetun** som ble opprinnelig etablert på 1930-tallet !!

Så vidt vi kjenner til er denne nye merkede stien et tiltak som ikke er omsøkt eller har vært på høring.

I forhold til likebehandling forutsetter vi da at denne stien må fjernes og vegetasjon må reetableres ?

Gjennom dette håper GJFF å påpeke at en slik «millimeter»-håndtering av forskriftene for Lahko NP ikke tjener noen. Samt at dette kun vil oppfattes av alle som nærmest «maktmisbruk» ovenfor en forening som i snart 90 år har forvaltet området slik at det i dag fremstår med gode fiskevann.

Vår forening er genuint opptatt av å ivareta de unike forholdene innenfor området som i dag er i Lahko NP, men det er jo viktig at det brukes noe skjønn og sunn fornuft i håndtering av verneforskriftene slik at de som var etablert i området med en fullt lovlig virksomhet ikke skal begrenses unødvendig.

Det er jo vanskelig å forstå at de 10 etablerte hyttene innenfor Lahko NP skal utgjøre noen «trussel» for verneformålet; i hvert fall så lenge hyttene driftes/vedlikeholdes og brukes i samsvar med verneinteressene.

I forarbeidet til utarbeidelsen av verneforskriften til Lahko NP var jo nettopp dette med friluftsliv og den etablerte bruken av området noe som skulle ivaretas.

Vi håper derfor Miljødirektoratet vil se på dette vedtaket, og **ber om at vi får tillatelse til å beholde etablert gangvei mellom uthus og hytte ved Fiskvann.**

Med hilsen

for Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Leif Kristiansen, leder

Vedlegg: 1. Søknad om tillatelse etablering gangvei mellom hytte og uthus v/Fiskvann, datert 18.10.2017
2. Svar fra Midtre Nordland Nasjonalparkstyre datert 30.12.2017, saksreferanse 2017/6510, vedtak 2

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	9/2018	05.03.2018

Junkerdalsura naturreservat - Søknad om dispensasjon for oppsetting av varselskilt om rasfare - Statens Vegvesen

Forslag til vedtak

*Statens Vegvesen v/Siv Annie Henriksen gis dispensasjon for oppsetting av varselskilt innenfor Junkerdalsura naturreservat (kap. IV pkt. 3 i verneforskriften)
Dispensasjon gis etter naturmangfoldlovens §48.*

Det settes følgende vilkår for dispensasjonen:

- Utforming og oppsett av skilt skal være i samsvar med beskrivelse i søknaden.
- Fundamentering av skiltet avgjøres etter befaring på barmark
- Tiltaket skal gjennomføres mest mulig hensynsfullt og skånsomt i forhold til verneverdiene.
- Grus/sand til sement må hentes utenfor reservatet.
- Varselskiltene som er oppsatt innenfor naturreservatet skal holdes ved like av Statens Vegvesen og fjernes hvis de ikke har noen funksjon.

Bakgrunn

I brev av 31.01.2018 søker Statens vegvesen om å få sette opp et varselskilt innenfor Junkerdalsura naturreservat, skiltet skal informerer om rasfare langs den gamle fredete vegen gjennom Junkerdalsura, se vedlagt rapport fra geolog.

I søknaden skriver Statens Vegvesen at rasfaren er permanent, og kan øke med klimaendringer som økt nedbør og ekstremvær.

Statens Vegvesen skriver at det er viktig å informere om rasfaren langs gammelvegen for å unngå at turgåere utsettes for skade ved eventuelle ras. Videre skriver vegvesenet at sikkerheten til publikum er viktig, og må settes over andre interesser. Ved å informere om dette blir det klargjort at publikum beveger seg inn i området på eget ansvar.

Skiltet ønskes plassert ved tursti i Storjordlia, der sti tar av mot øst og svinger ned mot Trekta, se kart nedenfor. Et større informasjonsskilt med mer informasjon om rasfaren i ura vil bli satt opp ved rasteplassen ved Janshellaren, utenfor grensa til naturreservatet.

Skiltet det søkes om vil være i størrelse A3 stående (29,7 x 42,0 cm), med en utforming og tekst som vist nedenfor. Samme skilt ble i 2011 satt opp ved Sandrønna inne i ura og ved Solvågli bru (utenfor naturreservatet).

Statens vegvesen skriver at valg av type fot eller fundamentering vil kunne gjøres etter befaring og i samarbeid med Midtre Nordland Nasjonalparkstyre. Statens vegvesen har som målsetting å få skiltet plassert før årets sesong.

Grunnlaget for avgjørelsen

Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kongelig resolusjon av 21. desember 2000.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for Junkerdalsura naturreservat den 1. oktober 2015, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Formålet med vernet er å bevare ei skogsli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- domineres av rike barskogs- og lauvskogstyper og rike vegetasjonstyper
- har stor botanisk artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter
- har en av Nordens største kalkbjørkeskoger, og
- utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.

Tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse, utføring av kloakk er ikke tillatt, opplistinga er ikke uttømmende, jf. verneforskriftens kapittel IV, pkt. 3. Oppsetting av varselkilt defineres til å komme under dette punktet.

Tiltak som oppsetting av skilt er ikke særskilt omtalt i verneforskriften og må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for reservatet. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.2009 ble naturvernloven opphevet. For naturvernområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (naturmangfoldlovens §77 andre punktum). For Junkerdalsura naturreservat vil det si at kapittel VIII ikke lenger er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 i stedet.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Junkerdalsura er ei aktiv ur hvor det raser mindre og større steiner og blokker jevnlig, med noe større hyppighet vår og høst. Den gamle veien gjennom ura har blitt ryddet for stein og blokker tilnærmet hvert år.

Veien gjennom Junkerdalsura, bygd i perioden 1871-1878, var fram til 1959 den vanlige veien mellom Junkerdal og Storjord, men på grunn av stor rasfare ble veien lagt om etter 1959. Rashyppigheten synes å ha økt de siste 10-åra og rasfaren er av geologer fra Statens vegvesen vurdert som stedvis stor fra Sandrønna, ca. 500 m innenfor Janshellaren ved inngangen til ura, og rasteplassen i Trekta. På bakgrunn av flere rasfarevurderinger i 2007 – 2009 og tilsynelatende økt rasaktivitet ble det i 2009 satt opp et midlertidig varselskilt ved inngangen til ura. I 2011 ble det satt opp et permanent skilt ved Sandrønna.

Det siste raset i det aktuelle området i ura gikk i september 2017, et forholdsvis stort steinras over ca. 40 m på den omtalte strekningen.

Veien gjennom ura ble i 2009 fredet etter kulturminnelovens § 22a, Statens vegvesen er vegeier og forvaltningsmyndighet for veien som kulturminne. Den gamle veien går gjennom Junkerdalsura naturreservat, men det er ingen kobling mellom de to vernene og veien er av mindre betydning for verneverdiene i naturreservatet.

Veien er et mye brukt turmål på Storjord, men det er også andre turstier og muligheter for å gå tur innenfor naturreservatet. Den gamle ferdselsveien i Storjordlia, fra Storjord og opp på Storjordfjell, er også mye brukt. Fra denne veien går det en sti østover som svinger ned til Trekta igjen, stikrysset er ønsket lokalitet for oppsetting av nytt varselskilt.

I et så viktig turområde, med det høye antall besøkende som går innover den gamle veien vår, sommer og høst, mener Midtre Nordland nasjonalparkstyre at det er viktig at det informeres om rasfaren så folk er oppmerksom på dette forholdet ved besøk i området.

Rasfaren er ikke ny, men det er behov for mer informasjon til de besøkende om geologien inne i ura og faren for steinras før de går inn i ura. Det er også behov for å gi informasjon om rasfaren til de besøkende som kommer fra Storjordlia og skal gå ned i selve ura ovenfra Storjordfjell.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre synes det er svært positivt at ei informasjonstavle med mer utfyllende informasjon vil bli satt opp på rasteplassen ved Janshellaren, inngangen til ura. Her er det allerede ei tavle med informasjon om naturreservatet og andre relevante forhold. Informasjonen vil være godt synlig for folk her.

Naturvernområder er underlagt spesielt strenge restriksjoner, og det er et mål om at nye inngrep skal unngås.

Kunnskapsgrunnlaget for behandling av denne saken er hentet fra Artskart, Naturbase og lokalkjennskap til området. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig til å vurdere effektene av tiltaket og føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse.

På den aktuelle lokaliteten er det ikke registrert spesielle sårbar vegetasjon eller arter som vil bli vesentlig skadelidende av det aktuelle tiltaket. Nasjonalparkstyret vurderer

det derfor slik at tiltaket isolert og direkte ikke vil få negative konsekvenser for verneformål eller verneverdier.

For at skiltet skal ha den effekten det er tiltenkt er det ikke mulig å plassere det utenfor naturreservatet. Det omsøkte skiltet bør plasseres der stien tar av ned mot Trekta slik at de turgåerne som har planlagt en tur ned til Trekta blir gjort oppmerksom på rasfaren før de kommer helt ned i ura.

Varselskiltet som står ved Sandrønna har samme utforming som det omsøkte og er satt opp på sortlakkerte aluminiumsrør type Arkeoplan. Skiltstativet er montert på en 80 cm rund og 10 cm tykk betongplate (ca. 150 kg). Dette for å muliggjør mindre flytting av skiltet for framkommelighet. Denne utformingen av skilt og fester er gjort på en måte som ikke er i konflikt med verneverdiene i naturreservatet.

I stikrysset hvor varselskiltet er tenkt plassert er det i dag et skiltstativ med anvisningsskilt for de stiene som møtes her. Oppsetting av varselskiltet vil imidlertid ikke føre til for stor samlet belastning på området.

Konklusjon

Med de vilkår som er satt vil ikke oppsetting av varselskilt skade verneverdier eller være i strid med formålet med vernet av Junkerdalsura naturreservat. Midtre Nordland nasjonalparkstyre innvilger derfor dispensasjon.

Klageadgang

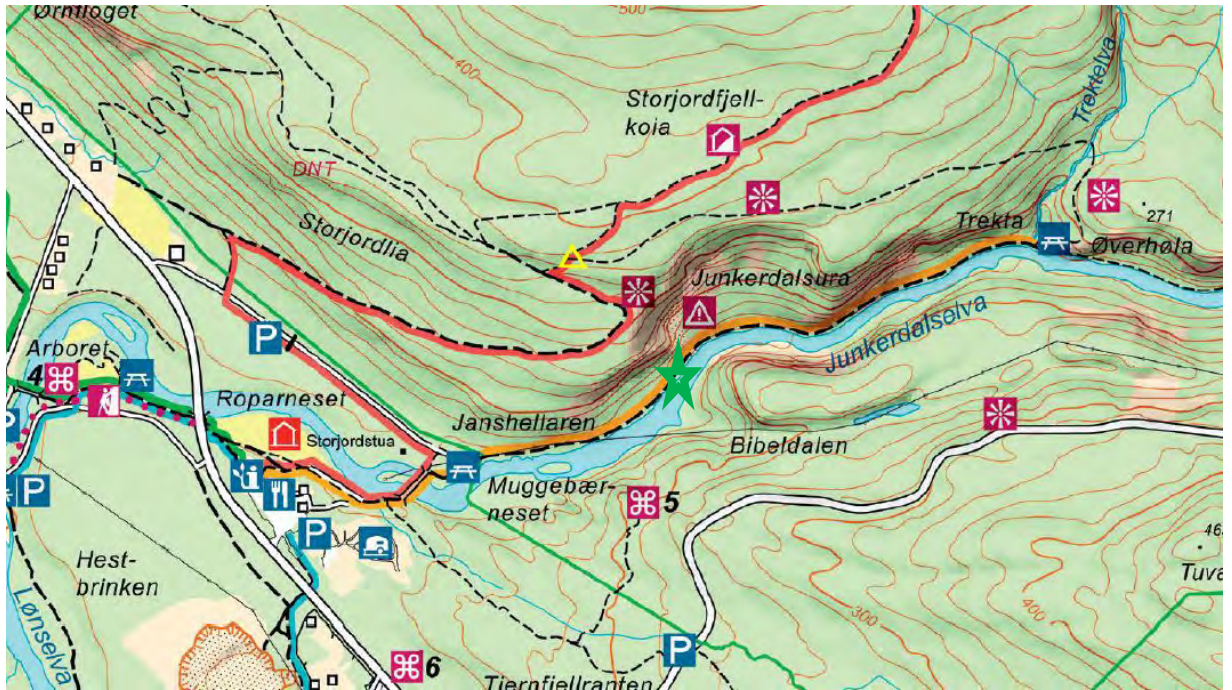
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

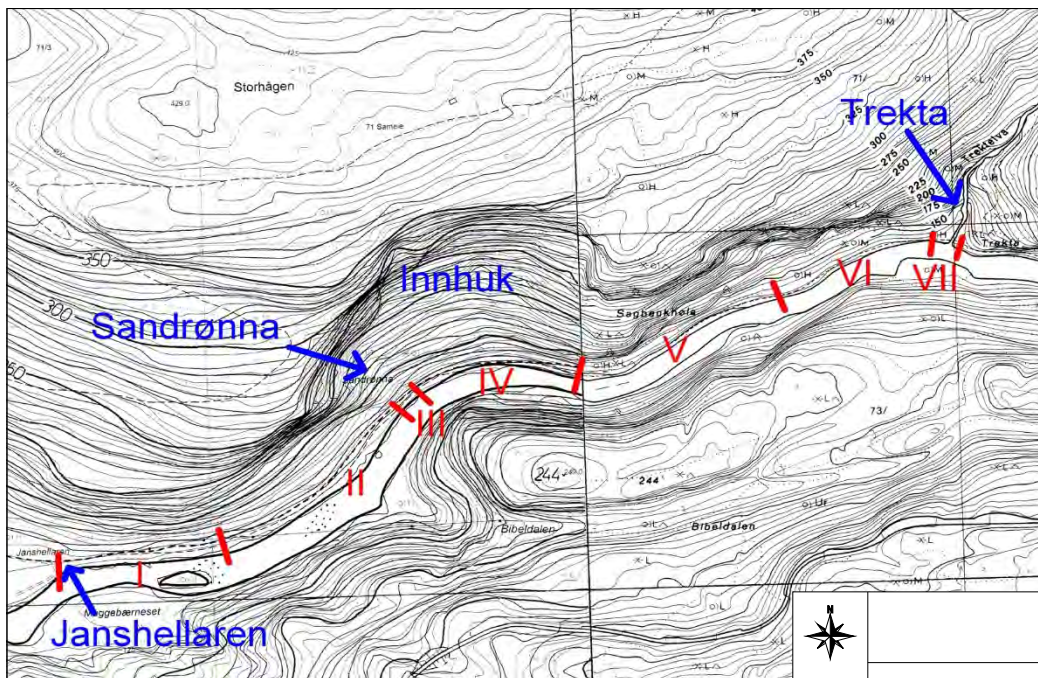
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos
Naturvernforbundet i Nordland			
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	Bodø
Nordland nasjonalparksenter	Storjord	8255	Røklund
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdalsura naturreservat
- Forvaltningsplan for Junkerdalsura naturreservat
- Naturmangfoldloven
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, M106 – 2014

Kart som viser stitraseer innenfor Junkerdalsura naturreservat.
Gul trekant angir ønsket lokalisering av nytt varselskiltet.
Grønne stjerner angir eksisterende varselskilt, skilt ved Solvågli er satt opp utenfor naturreservatet.

Statens vegvesen har angitt stor rasfare i område III – VI i vedlagt rapport fra 2011.

STOPP!

Veien videre er delvis blokkert, utrast og uframkommelig pga. flere store ras. Størst rasfare når det regner, når snø og is er under frysing eller tining og i perioder med langvarig solpåvirkning (sterk tørke).
All ferdsel videre skjer på eget ansvar og egen risiko!

STOP - ROCKSLIDES!

The road ahead is partly blocked, dislodged and impassable because of several large rockslides. There is a strong risk of rockslides during rainfall, when snow and ice are freezing or melting, and after long periods of sunshine (severe drought).
All passage from this point will be at your own risk and responsibility!

STOPP - LAWINENGEFAHR!

Die Straße ist im weiteren Verlauf teilweise blockiert, zerstört und unpassierbar durch mehrere große Lawinen.
Größte Lawinengefahr besteht bei Regen, Gefrierenden bzw. tauendem Schnee und Eis sowie in Zeiten lang anhaltender Sonneneinstrahlung (starke Trockenheit).
Das weitere Betreten erfolgt auf eigene Gefahr und eigenes Risiko!

Statens vegvesen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Behandlende enhet:
Region nord

Saksbehandler/telefon:
Emilie Røsholt Ødegaard /
90082792

Vår referanse:
17/193162-2

Deres referanse:

Vår dato:
31.01.2018

Gammelvegen i Junkerdalsura – Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelser i Junkerdalsura naturreservat

Det søkes om oppsetting av 1 stk. varselskilt som informerer om rasfare langs den gamle, fredete vegen gjennom Junkerdalsura.

Skiltet ønskes plassert ved tursti i Storjordlia, der stiene deler seg og ved den stien som tar av mot øst og svinger ned mot Trekta, se kart vedlegg 1. Ønsket plassering av skiltet er markert med gul trekant. Øvrige skilt som er plassert ved Solvågli bru (utenfor naturreservatet) og ved Sandrønna forutsettes beholdt. Et større skilt med mer informasjon om rasfaren vil bli satt opp ved rasteplassen ved Janshellaren, utenfor grensa til naturreservatet.

Skiltet det søkes om vil være i størrelse A3 stående (29,7 x 42,0 cm), med en utforming og tekst som ses i vedlegg, lik det skiltet som i dag er plassert ved Sandrønna. Valg av type fot eller fundamentering vil kunne gjøres etter befaring og i samarbeid med Midtre Nordland Nasjonalparkstyre. Det er en målsetting å få skiltet plassert før årets sesong.

Skiltene skal informere om den store rasfaren (se rapport fra geolog, vedlegg 3). Rasfaren er permanent, og kan øke med klimaendringer som økt nedbør og ekstremvær.

Vi mener det er viktig å informere om rasfaren langs gammelvegen, og på denne måten unngå at turgåere utsettes for skade ved eventuelle ras. Sikkerheten til publikum er viktig, og må settes over andre interesser. Ved å informere om dette blir det klargjort at publikum beveger seg inn i området på eget ansvar.

Vi håper på en snarlig behandling av søknaden.

Postadresse
Statens vegvesen
Region nord
Postboks 1403
8002 BODØ

Telefon: 22 07 30 00
firmapost-nord@vegvesen.no
Org.nr: 971032081

Kontoradresse
Dreyfushammarn 11, 3.etg.
8002 BODØ

Fakturaadresse
Statens vegvesen
Regnskap
Postboks 702
9815 Vadsø

Med hilsen

Siv Annie Henriksen

Regional koordinator for vegkulturminner

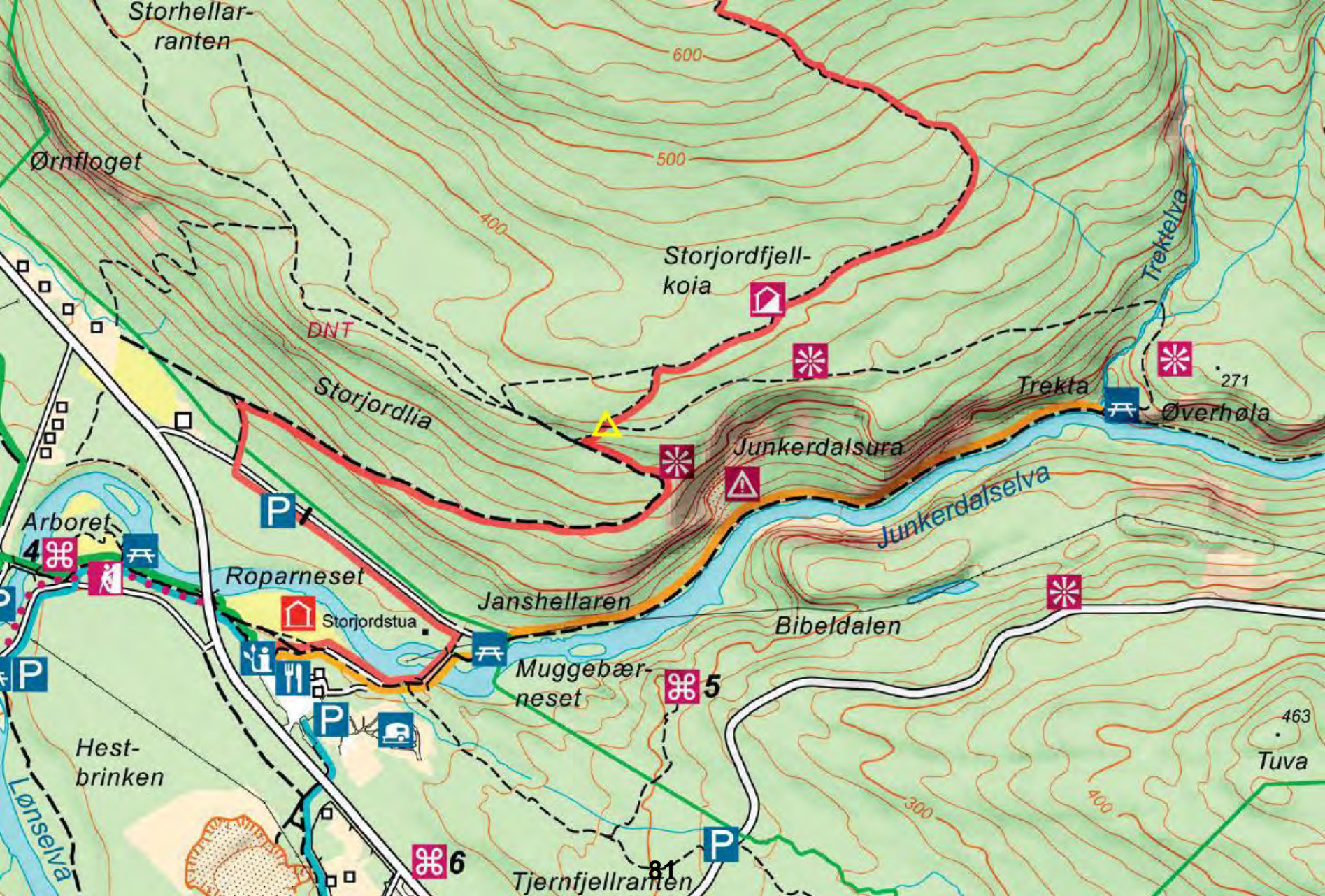
Emilie Røsholt Ødegaard

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

Vedlegg: 3

Kopi

Nordland Nasjonalparksenter v/Hanne Etnestad, Storjord, 8255 RØKLAND

STOPP!

Veien videre er delvis blokkert, utrast og uframkommelig pga. flere store ras. Størst rasfare når det regner, når snø og is er under frysing eller tining og i perioder med langvarig solpåvirkning (sterk tørke).

All ferdsel videre skjer på eget ansvar og egen risiko!

STOP - ROCKSLIDES!

The road ahead is partly blocked, dislodged and impassable because of several large rockslides. There is a strong risk of rockslides during rainfall, when snow and ice are freezing or melting, and after long periods of sunshine (severe drought).

All passage from this point will be at your own risk and responsibility!

STOPP - LAWINENGEFAHR!

Die Straße ist im weiteren Verlauf teilweise blockiert, zerstört und unpassierbar durch mehrere große Lawinen.

Größte Lawinengefahr besteht bei Regen, gefrierendem bzw. tauendem Schnee und Eis sowie in Zeiten lang anhaltender Sonneneinwirkung (starke Trockenheit).

Das weitere Betreten erfolgt auf eigene Gefahr und eigenes Risiko!

Statens vegvesen

Geologi

RASFAREVURDERING AV DEN GAMLE VEGEN I JUNKERDALSURA
MELLOM JANSHELLAREN OG TREKTA I SALTDAL KOMMUNE

Oppdrag

Ressursavdelingen

Nr. 2010014229-40

Region nord
Ressursavdelingen
Geo- og laboratorieseksjonen
2011-02-14

Statens vegvesen

Region nord
Ressursavdelingen
Geo- og laboratorieseksjonen

www.vegvesen.no

Oppdragsrapport

Nr. 2010014229-40

Labsysnr. 50412-1

Geologi

RASFAREVURDERING AV DEN GAMLE VEGEN I JUNKERDALSURA
MELLOM JANSHELLAREN OG TREKTA I SALTDAL KOMMUNE

UTM-sone	Euref89 Ø-N	Oppdragsgiver:	Antall sider:
33	518600 - 7411100	Nordland avd. v/ Torstein Hansen	11
		Dato:	Antall vedlegg:
		2011-02-14	1
Kommune nr.	Kommune	Utarbeidet av (navn, sign.)	Antall tegninger:
1840	SALTDAL	Viggo Aronsen	2
Papirarkivnummer		Seksjonsleder (navn, sign.)	Kontrollert
		Leif Jenssen	Anders Aal
Sammendrag			

På oppdrag fra Statens Vegvesen avd. Nordland, Plan og byggherre Salten v/ Torstein Hansen er det gjennomført rasfarevurdering av den gamle ferdselsvegen fra 1870-tallet.

Vegen går langs Junkerdalsura mellom Storjord og Trekta, som er ca 1.5 km oppover langs ura. Vegen/stien som eies av Statens Vegvesen, har vært fredet siden 2009.

Dagens trafikkerte veg, ble åpnet som ny veg til Junkerdalsbygda på 1950 tallet og videreført som mellomriksveg til Sverige i 1974.

Bakgrunn for denne rasfarevurderingen er at steinsprangfrekvensen på stien ser ut til å ha økt de senere åra.

Rasfaren i Junkerdalsura vil variere med årstiden. Generelt øker rasfaren ved store vannmengder enten ved snøsmelting og/eller ved store nedbørmengder, typisk vår og høst.

Langs stien mellom Janshellaren og Sandrønna er rasfaren for steinsprang vurdert som liten
Mellom Sandrønna og Trekta er rasfaren for steinsprang vurdert som stor.
Det anbefales derfor at det ikke tilrettelegges for opphold og stopp langs stien.

Rydding av stien frem til Trekta kan vurderes utført under gunstige forhold med hensyn til steinsprangfare. Dette er tilfelle ved minusgrader barfrostperiode - vinterstid. Denne rapporten kan inngå i byggherrens Risikovurdering og utførende entreprenør må gjennomføre Sikker - Jobb - Analyse (SJA).

Emneord:

Rasfare, steinsprang, tursti

Distribusjonsliste	Antall	Distribusjonsliste	Antall

INNHALDSFORTEGNELSE

1	INNLEDNING/ORIENTERING	4
1.1	BAKGRUNN	4
1.2	UNDERSØKELSER	4
2	RASHISTORIKK.....	5
3	ÅRSAKER TIL STEINSPRANG.....	5
4	STABILITET- OG RASFAREVURDERING.....	6
5	OPPHOLD LANGS STIEN VED EN STEINSPRANG-SITUASJON	9
6	ARBEIDE LANGS STIEN	9
7	RASSIKRING	10
8	SKILTING RASFARE	10
9	KONKLUSJON	11
10	REFERANSER	11

VEDLEGGSOVERSIKT

Fotografier

	Målestokk	Format
Tegn. 01: Oversiktskart	1:500 000	A4
02: Junkerdalsura, vestre del	1:5000	A4-liggende

1 INNLEDNING/ORIENTERING

1.1 BAKGRUNN

På oppdrag fra Statens Vegvesen avd. Nordland, Plan og byggherre Salten v/ Torstein Hansen er det gjennomført rasfarevurdering av den gamle ferdselsvegen fra 1870-tallet. Vegen går langs Junkerdalsura mellom Storjord og Trekta, se tegning 01. Vurderingen er gjennomført fra Storjord, der fjellskråningen starter i vest ved Janshellaren og avsluttet ved Trekta. Denne strekningen er ca 1.5 km lang, se tegning 02. Kun fjellskråningene på nordsiden av Junkerdalsura er vurdert.

Vegen/stien som eies av Statens Vegvesen, har vært fredet siden 2009.

Dagens trafikkerte veg, ble åpnet som ny veg til Junkerdalsbygda på 1950 tallet og videreført som mellomriksveg til Sverige i 1974.

Stien langs Junkerdalsura er populær som rekreasjon, med ca 3000 innom hver sesong mellom mai - oktober. Stien har blitt vedlikeholdt fram til en raste-/bål plass ved Trekta. Dette vedlikeholdsarbeidet har årlig vært gjennomført av Statskog på oppdrag fra Statens Vegvesen frem til 2007. Arbeidet har bestått i rydding av steiner/blokker som har kommet ned på stien, og stedvis grusing.

Stien ligger innenfor Junkerdal Nasjonalpark, med de bestemmelser som gjelder for Nasjonalparker. Dette kommenteres ikke videre i denne rapporten, men vil ha betydning for hvilke tiltak som kan gjennomføres etter eventuelle dispensasjoner.

Bakgrunnen for rasfarevurderingen er at steinsprangfrekvensen på stien ser ut til å ha økt de senere åra.

1.2 UNDERSØKELSER

Flere befaringer for rasfarevurdering er utført i perioden 2007-2009. Befaringene er gjennomført langs stien, i terrenget/flog i klatretau og en gang med helikopter. Deltakere har vært Viggo Aronsen, Anders Aal og Egil Revhaug.

På grunn av de mange steinsprangene har det ikke vært behov for å gjennomføre steinsprangsimuleringer ved hjelp av dataprogrammer for vurdering av rasfaren. Dette kan likevel være et nyttig verktøy for dimensjonering av rassikringstiltak.

Berggrunnsgeologisk kart fra NGU [1], økonomisk kartverk i målestokk 1:5 000 og 3D bilder fra finn.no [2] har vært brukt i vurderingene.

2 RASHISTORIKK

Det er ikke ført noen systematisk rasregistrering. Ifølge lokalkjente raser det steiner/blokker jevnlig, med en noe større hyppighet vår og høst. Rashyppigheten synes å ha økt de siste 10-åra. Antatt rasfrekvens på stien er 10-20 mellom Janshellaren og Trekta.

På grunn av den økte rashyppigheten og uklarerheter om eventuelle tiltak er ikke stien blitt ryddet siden 2006. Tidligere har stien blitt ryddet etter hver vår for steiner/blokker.

Fordeling av rasmassene (stein/blokk) langs vegen er ved Sandrønna, langs Innhuk og nedenfor flogene langs Sagbenkhøla, se tegning 02.

Siste store rashendelse var 16.-18.05.2010 der flomras langs Trekta ødela den opparbeidete rasteplassen inkludert bru over bekken. Rasteplassen og bru ble etablert i 1981, og det har ikke vært et tilsvarende stort flomras siden før den gang.

På bakgrunn av rasfarevurdering og tilsynelatende økt rasaktivitet ble det satt opp rasfareskilt ved inngangen til ura ved Janshellaren mai 2009, se foto 33. Teksten på skiltet er: ”Rasfare spesielt vår og høst. Under snøsmelting og ved store nedbørsmengder er det spesielt stor fare for ras.”

Etter rasene i mai 2010 ble det satt opp enda et skilt. Dette er plassert før Sandrønna, se foto 34. Teksten på skiltet er: ”Junkerdalsura – Anbefalt å snu.”, med oversetting til engelsk og tysk.

Under anlegget på 1800-tallet omkom to arbeidere ved treff av stein. Senere er det ikke registrert omkomne som følge av steinsprang.

3 ÅRSAKER TIL STEINSPRANG

Rasfaren i Junkerdalsura vil variere med årstiden. Generelt øker rasfaren ved store vannmengder enten ved snøsmelting og/eller ved store nedbørsmengder, typisk vår og høst.

Ved lengre tørkeperioder sommerstid vil jordholdige sprekker i berget tørke ut, og dermed kunne utløse steinsprang. Junkerdalsura er et frodig område og rot-sprengning i sprekker vil være en vanlig årsak til steinsprang. En annen årsak vil være oppbygging av sprekkevannstrykk og den generelle forvitringen av berget.

Gjentatte fryse-/tinesykluser for vann i sprekker vil nok være den mest vanlige årsaken til steinsprang.

Det vil alltid være en viss fare for steinsprang i Junkerdalsura, uavhengig av nedbør og temperaturforhold.

4 STABILITET- OG RASFAREVURDERING

Berggrunnen i området består av marmor og glimmerskifer tilhørende Sjønstågruppen med antatt ordovicisk-silurisk alder 400-500 millioner år siden [1]. Dette er del av jordas oldtid. Marmor er dominerende bergart i dalen, og glimmerskifer i øvre del av flog. Stedvis er det innslag av glimmerskifer i marmoren.

Oppsprekningen i berggrunnen er ikke kartlagt nærmere, men det er påvist flere sprekkesett som gir et oppsprukket berg. Stedvis er oppsprekningen så kraftig at det er detaljoppsprukket berg.

Junkerdalsura ligger i en elvedal preget av flog og urer nedenfor, med høydeforskjeller 100-250 m fra elva og opp mot overkant flog. Over flogene stiger terrenget videre oppover nordover mot Solemtinda 905 moh og videre mot nordøst til Solvågtinden, 1 559 moh. Nedre del av Junkerdalsura er 120 moh.

I en slik dal med flog og bratte skråninger med denne type bergarter er det vanlig med en viss steinsprang-aktivitet. Med marmor i berggrunnen vil det trolig være en del utvaskede/ oppløste sprekker og kanaler i berggrunnen som ikke sees på overflaten. Sprekkene og kanalene leder vann i berggrunnen og gir økt usikkerhet med hensyn på bergets stabilitet.

Erfaringer fra tilsvarende fjellskråninger tilsier at den årlige rasfrekvensen kan variere sterkt. Typisk kan det rase hyppigere noen år, for så å få en periode med mindre aktivitet. Generelt der storblokkig ur bygger seg opp, vil rasfrekvensen nedenfor ura avta, da mange av steinsprangene vil stanse i ura.

I vurderingene er det brukt relative begrep som liten – stor rasfare. Dette er ikke normerte betegnelser, men betegnelser som baseres på sannsynligheter/forventinger og erfaringer. Det vurderes både sannsynligheten for at steiner/blokker skal løsne og sannsynligheten for at disse skal nå frem til aktuelle sted som skal rasfarevurderes.

- Liten rasfare: Liten- middels sannsynlighet for at steiner/blokker løsner i kombinasjon med liten sannsynlighet for at disse kommer ned på stien.
Det forventes mindre enn 1 rashendelser pr 5-10 år.

- Middels rasfare: Middels - stor sannsynlighet for at steiner/blokker løsner i kombinasjon med liten - middels sannsynlighet for at disse kommer ned på stien.
Det forventes i størrelsesorden 1 rashendelser pr år.

- Stor rasfare: Stor sannsynlighet for at steiner/blokker løsner i kombinasjon med middels - stor sannsynlighet for at disse kommer ned på stien.
Det forventes 2 eller flere rashendelser pr år.

Nedenfor følger en noe mer detaljer rasfarevurderinger av de ulike del-områdene som er vist i tegning 02:

Område I: Fra Janshellaren – frem til flog vest for Sandrønna.

På oversiden av stien er det en jevn skråning med ingen markerte skrenter eller flog. Dett er få/ingen spor etter steinsprangaktivitet. Det er vurdert liten rasfare på stien langs denne delen av stien.

Område II: Flog vest for Sandrønna.

Skråningen er preget av et 75 m høyt flog over skogkledt skråning med stedvis storblokkig ur nedenfor, se fotoene 2, 3 og 4. Stien ligger helt inntil ura. Nedre del av ur har blokker med typisk sidekanter i størrelsesorden 2 - 5 m. Ved befarings i 2007 ble et ferskt steinsprang lokalisert med løsneområde nederst i floget. Samtlige steiner/blokker fra dette steinspranget hadde stanset i ura. Floget over ura har detaljoppsprukket berg, med stedvis ustabil fot. Det er vurdert som stor sannsynlighet for at steiner/blokker løsner fra floget. På grunn av de gode dempingsforholdene i ura nedenfor er det vurdert som lite sannsynlig for at steiner/blokker kommer ned på stien. Rasfaren er derfor vurdert som liten.

Område III: Ved Sandrønna.

Skråningen her er preget av en åpen finstoffholdig ur, Sandrønna, nedenfor et 100 m høyt flog, se fotoene 4, 5, 6 og 7. Floget over representerer den ene siden av en markert svakhetsone i berget, og er årsaken til at ura består av så finkornige masser. Typisk steinstørrelse har sidekanter på 0.05 – 0.5 m. På grunn av det høye finstoffinnholdet er ura i sig. Det er kun spredte busker i ura, se fotoene 5 og 6. Det er vurdert som stor sannsynlighet for steinsprang fra floget over, og stor sannsynlighet for at blokker med sidekanter >0.5 m kommer ned på stien. Rasfaren er vurdert som stor.

Område IV: Innhuk.

Dette området er preget med et U-formet innsving, derav navnet Innhuk i fjellskråningen. Selv om dalbunnen dreier noe inn mot dette innhuket er det lengre avstand mellom flogene /skrenten og stien. Fjellskråningen preges av et øvre flog med varierende høyde mellom 25- 100 m, med det høyeste floget i vest like inntil Sandrønna. Nedenfor det øverste floget er det også mindre skrenter/avsatser i skråningen, typisk 5 - 25 m høye, se fotoene 7-18. Stedvis er det sva i skråningen med løse blokker oppå, se fotoene 12 og 13.

Ura nedenfor flogene/skrentene er preget av en del jordmasser/finstoffholdige masser, og det er kun sporadisk at det er blokker med sidekanter > 0.5 m i skråningen. Østre del av skråningen er noe mer bevokst med trær enn den vestlige delen.

Det er flere mulige løsneområder for steinsprang, og spesielt fremheves områder i vestre del, vist i fotoene 10, 11, 12 og 13. Det er stor fare for at steinsprang fra flogene /svaene i Innhuket. På grunn av de dårlige dempingsegenskapene til skråningen nedenfor flogene/skrentene, vil blokker med sidekanter > 0.5 m mest sannsynlig komme ned på veggen.

På grunn av den store fallhøyden får stein- blokkene stor hastighet og høy energi. Rasfaren er vurdert som stor.

Område V: Flog langs Sagbenkhøla.

Flog opp mot 100 m over stien. I den øvre delen av skråningen er det flere nivåer/avsatser, se fotoene 19 - 28. Nedenfor flogene er det skråning med vekslende mellom tynt vegetasjonsdekke og finstoffholdig vegetert ur, se fotoene 26 og 27. Store mengder rasmasser ligger på stien under dette området, anslått til ~30 m³, se fotoene 24 - 26.

Det er i dette området det har rast mest de siste to årene, og det er stor sannsynlighet for steinsprang fra disse flogene. På grunn av de dårlige dempingsegenskaper til ura/skråningen nedenfor, er det stor fare for ras på stien.

Område VI: Flog vest for Trekta.

Opptil 75 m høyt flog som østover går over til mer jevn fjellskråning, se fotoene 19, 29 og 30. Skogkledd, jevn skråning nedenfor med vegetert overflate. Dette gir dårlige dempingsegenskaper for steiner/blokker som løsner fra floget over. Det ligger endel rasmasser på stien, se foto 31. Sannsynligheten for steinsprang fra disse flogene er stor. På grunn av de dårlige dempingsegenskapene til ura/skråningen nedenfor, er det stor fare for ras på stien. Rasfaren er noe mindre i østre del ved gradvis overgang til jevn fjellskråning

Område VII: Ved Trekta.

Området ved Trekta skiller seg ut fra de øvrige områdene ved at dette området domineres av flom-/løsmasseras. Hyppigheten vil være betydelig mindre enn for steinsprangene. Trekta drenerer et stort nedbørsfelt helt opp mot Solvågtinden. Flere bekker samles ned mot dette området.

Flom-/løsmasserasene skjer i perioder/værsituasjoner da det lite sannsynlig vil være folk på stien. Rasene vil kunne skade/ødelegge tilrettelagte tiltak som bru, benker, bålpluss etc. I foto 32 er vist området etter flomraset i mai 2010. Rasfaren mht. flom-/løsmasseras er vurdert som liten. Bekken er løsmasseførende, slik at en del løsmasser vil alltid transporteres nedover elva ved stor vannføring, uavhengig av flomras eller ikke.

Tabell 1: Oppsummert rasfarevurdering av stien i Junkerdalsura.

Område	Lokalitet	Terreng	Rasfare
I	Fra Janshellaren – frem til flog vest for Sandrønna	Jevn skråning	Liten
II	Flog vest for Sandrønna	Flog med storblokking ur nedenfor.	Liten
III	Ved Sandrønna	Flog med finstoffholdig åpen ur nedenfor.	Stor
IV	Innhuk	Flog/skreinter i flere nivåer. Skråning nedenfor med dårlige dempingsegenskaper.	Stor
V	Flog langs Sagbenkhøla	Flog i flere nivåer over ur/skråning med dårlige dempingsegenskaper	Stor
VI	Flog vest for Trekta	Flog over ur/skråning med dårlige dempingsegenskaper	Stor
VII	Ved Trekta	Stort nedbørsfelt helt opp mot Solvågtinden	Liten, men ødeleggende

Merknad:

Rasfare for områdene I-VI gjelder steinsprang. Rasfare for område VII gjelder flom-/løsmasse-ras.

5 OPPHOLD LANGS STIEN VED EN STEINSPRANG-SITUASJON

Det vil være liten sannsynlighet for at folk som ferdes langs stien vil bli truffet av steinsprang/ras. Det kan likevel oppfattes skremmende å høre steinsprang uten at man har oversikt over hvor det kommer fra.

Begrenset oversikt:

Skråningene nedenfor flogene er stedvis frodige og det vil være vanskelig å få oversikt over steinsprang.

Støy fra elva

På grunn av støyen fra elva er det til tider vanskelig å høre steinsprang.

Begrenset fluktmulighet:

På grunn av den til tider frådende elva nedenfor stien er fluktmulighetene begrenset til enten opp eller ned langs stien.

Store grupper /organiserte turer.

Ved opphold i rasfarlig terreng bør man være vant til dette og ta sine forholdsregler. Det vil være en viss fare for at personer i terrenget over stien utløser steinsprang. Disse kan ramme personer som oppholder seg lengre nede i terrenget eller langs stien.

Ved tilrettelegging for opphold / stopp langs stien som for eksempel i form av benker eller rasteplasser, øker sannsynligheten for å bli rammet av steinsprang. Dette på grunn av økt eksponeringstid. Slik tilrettelegging frarådes sterkt.

6 ARBEIDE LANGS STIEN

Sammenlignet med alminnelig åpen ferdsel langs stien, er det strengere krav med hensyn til rasfare ved arbeidsforhold. Med den store rasfaren for steinsprang anbefales det ikke å arbeide langs stien på våren /høsten, da det er størst rasfare.

Rasfaren er minst vinterstid med stabile kuldegrader. I en slik periode kan det være tilrådelig å rydde stien og eventuelt gruse den opp. For å minske omfang av arbeidet, og dermed eksponeringstiden, bør det tillates at steiner / blokker skyves rett på nedsiden av stien der de er stanset. På denne måten "hjelper" man den naturlige prosessen. Utførende entreprenør må utføre Sikker-Jobb-Analyse (SJA). Denne rapporten bør inngå som del av byggherrens risikovurdering.

Hvis stien ryddes opp til Trekta, vil det bedre fluktmulighetene langs stien når det går steinsprang.

7 RASSIKRING

Sikring av stien vil medføre store kostnader, høy arbeidsrisiko og et større inngrep i nasjonalparken.

For oversiktens skyld nevnes aktuelle sikringsmetoder som benyttes av Statens Vegvesen for rassikring av veger, og som ville vært aktuelt i Junkerdalsura. Rensk i selve fjellskråningen i form av spettrensk, spylerenk, putepress og sprengning. Forankring/sikring av labile bergpartier i form av understøttelser, bolter, stag og wirenett. Oppfang av rullende steiner og blokker kan gjøres ved etablering av rasfanggjerde. Et grovt kostnadsoverslag for sikring av 1 500 m sti vil raskt beløpe seg til Kr 10 millioner, sannsynligvis mer.

8 SKILTING RASFARE

Det anbefales at rasfare-skilt med klar avsender monteres ved inngang til Junkerdalsura ved Janshellaren. Skiltet kan repeteres før Sandrønna der rasfaren øker. Teksten bør være trespråklig; norsk, engelsk og tysk.

Nedenfor følger forslag til tekst:

Trekantsymbol med rasfare øverst på skiltet.

Norsk

RASFARE

Steinsprang kan forekomme, spesielt vår og høst. I tillegg vil det være økt steinsprangfare i perioder med kraftig regnvær.

Det henstilles om at rassituasjoner meldes til Vegtrafikksentralen (VTS), telefonnummer 175.

Statens Vegvesen

Engelsk

DANGER ROCKFALL

Rockfall may occur, especially often in spring and autumn. The rockfall rate will be increased during heavy rain periods.

Norwegian Public Road Administration

ACHTUNG STEINSCHLAG

Es können Steinschläge auftreten, besonders im Frühling und Herbst. Während der Perioden mit Starkniederschlägen kann das Steinschlagrisiko zusätzlich steigen.

Norwegischer Strassendienst

Samme informasjon bør fremkomme i informasjon/brosjyrer som omhandler Junkerdalsura.

9 KONKLUSJON

Langs stien mellom Janshellaren og Sandrønna er rasfaren for steinsprang vurdert som liten Mellom Sandrønna og Trekta er rasfaren for steinsprang vurdert som stor. Det anbefales derfor at det ikke tilrettelegges for opphold og stopp langs stien.

Rydding av stien frem til Trekta kan vurderes utført under gunstige forhold med hensyn til steinsprangfare. Dette er tilfelle ved minusgrader barfrostperiode – vinterstid.

10 REFERANSER

1. Norges Geologiske Undersøkelse (NGU) Foreløpig berggrunnskart 2128, IV Junkerdal, målestokk 1:50 000, 1986.
2. www.finn.no, kart- 3D. Digitale 3-dimensjonale bilder.

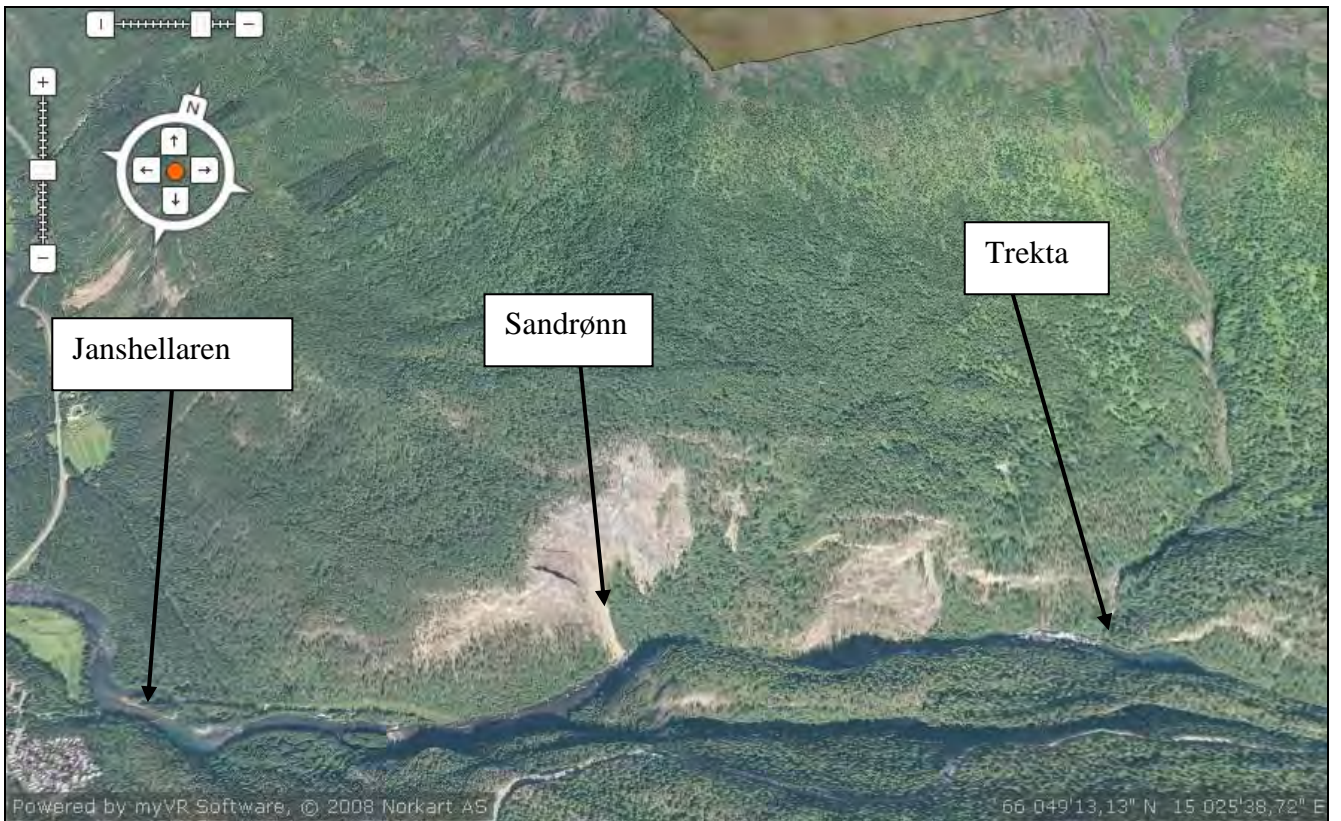

Foto 1: Junkerdalsura mellom Janshellaren og Trekta. Bilde fra Finn.no 3D.

Foto 2: Vestre del av Junkerdalsura, vest for Sandrønna. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 3: Utsnitt fra flog vest for Sandrønna. Bilde tatt 13.07.2007.

Foto 4: Vestre del av innhuk. Sandrønna ca midt i bildet. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 5: Sandrønna. Bilde tatt 13.07.2009.

Foto 6: Øvre del av Sandrønna og floget over. Bilde tatt 13.07.2009

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

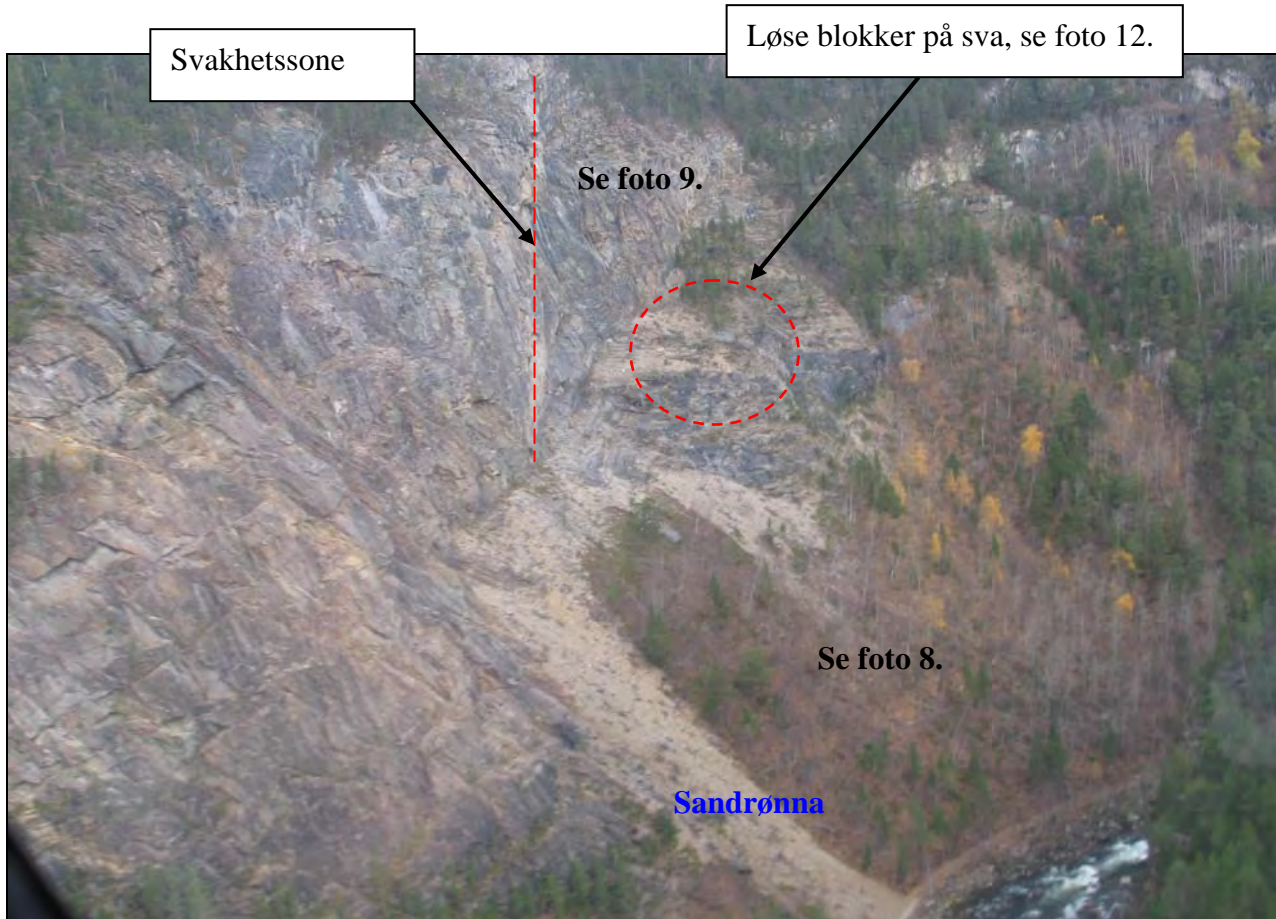

Foto 7: Innhuk mellom Sandrønna og Sagbenkhøla. Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 8: Nedenfor flog like øst for Sandrønna. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 9: Innhuk. Nordre-vestre del. Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 10: Markert løsneområde for steinsprang, nest øverste flog, innerst i innhuket. Bilde tatt 16.10.2008

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 11: Utsnitt fra nest øverste flog i Innhuk,. Nærbilde av markert løsneområde.
Bilde tatt 16.10.2008.

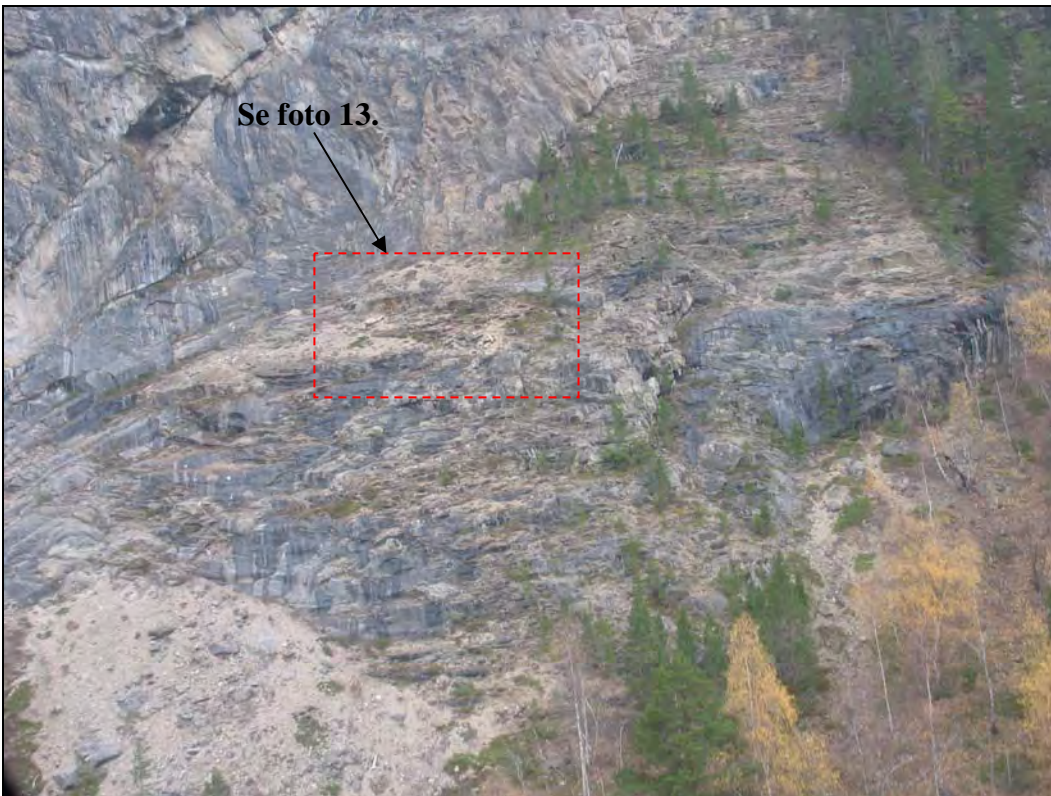

Foto 12: Sva like øst for Sandrønna, med løse blokker. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 13: Løse blokker på sva like øst for Sandrønna. Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 14: Flog i østre del av Innhuk ved storfuru. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 15: Flog i østre del av Innhuk ved storfuru. Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 16: Stien fra Sandrønna og østover. Bilde tatt 16.10.2009

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 17: Sti nedenfor Innhuk. Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 18: Sti nedenfor østre del av Innhuk. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

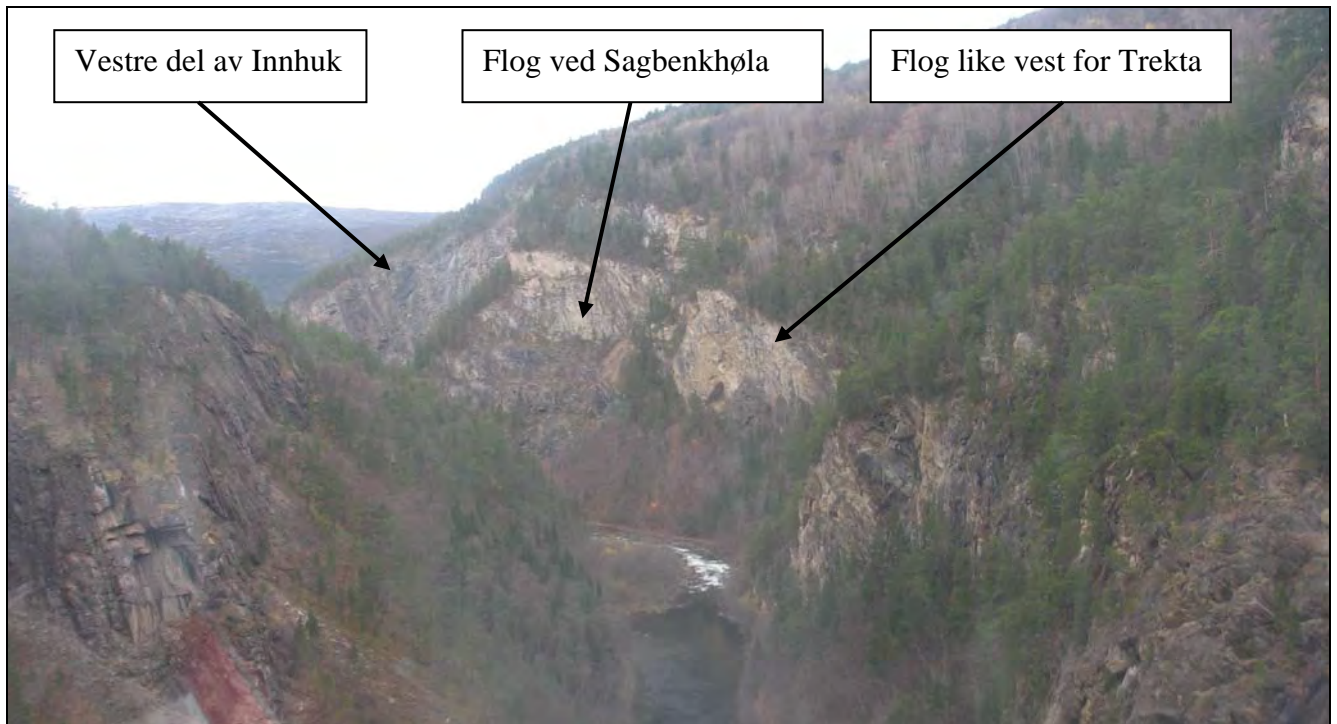

Foto 19: Oversikt-bilde fra vestre del av Innhuk til flogene vest for Trekta, ca midt i bildet.
Bilde tatt 16.10.2008.

Foto 20: Vestre del av flog ved Sagbenkhøla. Bilde tatt 13.07.2007.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Flak med åpen
baksprekk.

Foto 21: Vestre del av flog ved Sagbenkhøla. Bilde tatt 16.10.2008.

Flak med åpen
baksprekk, sett nedefra.

Foto 22: Vestre del av flog ved Sagbenkhøla. Bildet tatt nede fra stien. Bilde tatt 16.10.2008.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 23: Flog ved Sagbenkhøla, videre østover. Bilde tatt 13.07.2007.

Foto 24: Nedenfor vestre deler av Sagbenkhøla. Bilde tatt 16.10.2009.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 25: Nedenfor vestre deler av Sagbenkhøla. Videre østover. Bilde tatt 16.10.2009.

Foto 26: Nedenfor vestre deler av Sagbenkhøla. Videre østover. Bilde tatt mot vest.
Bilde tatt 16.10.2009.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Liten demping/friksjon i
terrengoverflaten nedenfor floget

Foto 27: Nedenfor flog ved Sagbenkhøla. Bilde tatt mot vest. Bilde tatt 16.10.2009.

Foto 28: Flog ved Sagbenkhøla. Sett opp fra stien. Bilde tatt 13.07.2007.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Se foto 30.

Foto 29: Østre del av flog ved Sagbenkhøla Bilde tatt 13.07.2007.

Foto 30: Utsnitt av østre del av flog ved Sagbenkhøla Bilde tatt 13.07.2007

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 31: Nedenfor østre deler av Sagbenkhøla. Videre østover. Bilde tatt 16.10.2009.

Foto 32: Ved Trekta etter flomrasert mai 2010. Bilde tatt 2.07.2010

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Foto 33: Rasfareskilt oppsatt ved infotavle ved Janshellaren ved inngangen til Junkerdalsura. Bilde tatt 21.05.2009.

Tekst på plakat:
Junkerdalsura
Anbefalt å snu.

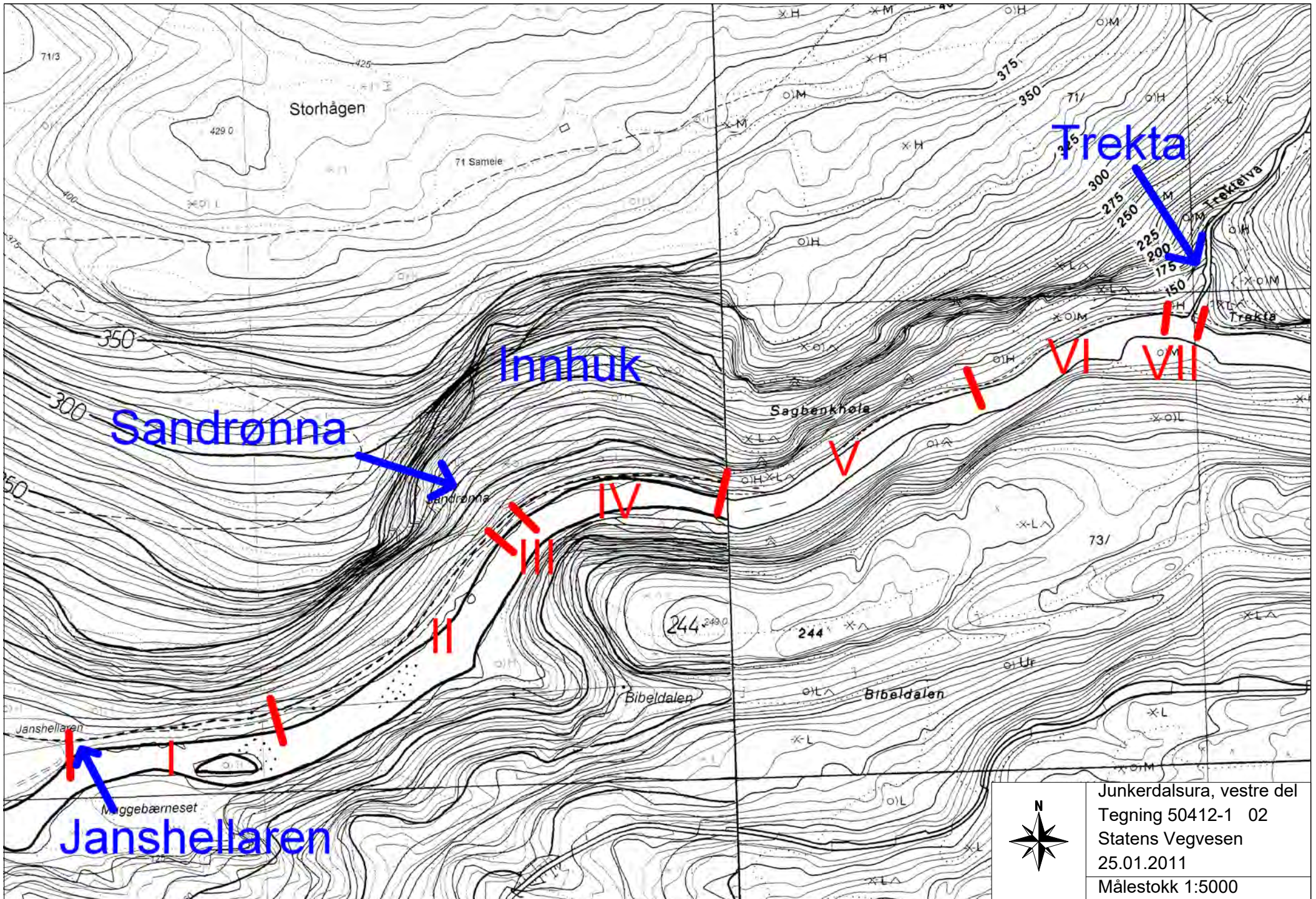
Recommended to turn around.

Empfohlen zu umdrehen.

Foto 34: Skilt før Sandrønna. Oppsatt mai 2010. Bilde tatt 2.07.2010.

FOTO		Geo 50412-1
Junkerdalsura – gammel ferdselsveg		Foto
Statens vegvesen Region nord - Ressursenheten, Geo- og laboratorieseksjonen		

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	10/2018	05.03.2018

Junkerdalsura naturreservat - Rasfaren i Junkerdalsura og ura som turmål

Forslag til vedtak

Publikum må gis god og tydelig informasjon om faren for steinras inne i Junkerdalsura.

-Ved innfallsportene til ura bør det informeres om bakgrunnen for rasfaren; geologien i området og under hvilke forhold rasfaren er størst.

-Stier som fører inn / ned til ura bør skiltes med varselskilt om fare for steinras

-Nasjonalparkstyret vil ikke være ansvarlig for å arrangere eller delta ved guidete turer inn i Junkerdalsura

-Informasjonsmateriell som omtaler selve Junkerdalsura som turmål bør endres og det bør Informeres godt om faren for steinras inne i ura.

Det bevilges ikke tiltaksmidler til tilrettelegging inne i Junkerdalsura

-Informasjonstavle og vedskjul på rasteplassen i Trekta fjernes.

-Annen tilrettelegging på rasteplassen i Trekta bør også fjernes; benker og bålstativ

Framtidig tilrettelegging for besøk i området og bruk av nåværende Rv 77 over Tjørnfjellet avklares i forbindelse med utarbeiding av Besøksstrategi for naturreservatet. Eventuell ny tilrettelegging innenfor naturreservatet må avklares i forhold til i naturmangfoldlovens § 48.

Bakgrunn

I september 2017 gikk det et stort steinras inne i Junkerdalsura, mellom Sandrønna, 500 m inn i ura og Trekta. Steinraset gikk over en strekning på ca. 40 m. I tillegg til en store mengder stein og jord, ca. 20 m³, kom det ned en stor steinblokk på ca. 2 – 3 m³ som sperrer stien.

I etterkant av dette raset inviterte grunneier Statskog Salten til to møter mellom aktuelle parter med interesser i Junkerdalsura, se vedlagt referat fra møte 7.11.2017 og 14.12.2017.

På møtene ble de geologiske forholdene i ura og faren for steinras lagt fram, deretter ble temaet Junkerdalsura som turmål diskutert / drøftet. Junkerdalsura er i dag et viktig opplevelsespunkt for besøkende på Storjord, Muligheten for bruk av ura, markedsføring av ura som turområde, mulighet for annen aktivitet i området, hvordan kan publikum oppleve ura hva gjør en med tilretteleggingen i ura?

På møtet 14.12.2017 ble følgende avgjørelse tatt angående aktivitet i Junkerdalsura 2018 og 2019. Benker, vedlager og grillpanne fjernes fra Trekta før sesongen 2018 og stien blir ikke ryddet inneværende år. Det ble avtalt nytt møte og befaring i mai 2018 og en arbeids- og styringsgruppe for videre arbeid med Junkerdalsura som turmål og turistattraksjon etableres.

Grunnlaget for vedtaket

Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kongelig resolusjon av 21. desember 2000.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for Junkerdalsura naturreservat den 1. oktober 2015, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Formålet med vernet er å bevare ei skogsli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- domineres av rike barskogs- og lauvskogstyper og rike vegetasjonstyper
- har stor botanisk artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter
- har en av Nordens største kalkbjørkeskoger, og
- utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.

Konklusjon fra geolog i Statens Vegvesen:

«Langs stien mellom Janshellaren og Sandrønna er rasfaren for steinsprang vurdert som liten Mellom Sandrønna og Trekta er rasfaren for steinsprang vurdert som stor. Det anbefales derfor at det ikke tilrettelegges for opphold og stopp langs stien.

Rydding av stien frem til Trekta kan vurderes utført under gunstige forhold med hensyn til steinsprangfare. Dette er tilfelle ved minusgrader barfrostperiode – vinterstid.»

Tiltak som kan endre naturmiljøet i naturreservatet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse, utføring av kloakk er ikke tillatt, oppstillinga er ikke uttømmende, jf. verneforskriftens kapittel IV, pkt. 3.

Tiltak som ikke er særskilt omtalt i verneforskriften behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for naturreservatet. For naturvernområder vernet etter naturvernloven, før innføring av naturmangfoldloven i 2009, skal søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal vurderes etter naturmangfoldlovens § 48. I henhold til denne kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Eventuelle tiltak innenfor naturreservatet skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Junkerdalsura er ei aktiv ur hvor det raser mindre og større steiner og blokker jevnlig, med noe større hyppighet vår og høst, eller ved store nedbørsmengder. Den gamle veien gjennom ura har blitt ryddet for stein og blokker tilnærmet hver vår.

Veien gjennom Junkerdalsura, bygd i perioden 1871-1878, var fram til 1959 den vanlige veien mellom Junkerdal og Storjord, men på grunn av stor rasfare ble veien lagt om etter 1959. I følge Alf Storjord, 84 år, bosatt på Storjord syklet vegvokteren i Junkerdalsura opp og ned ura 2 ganger daglig for å fjerne stein fra ras og steinsprang.

Rashyppigheten synes å ha økt de siste 10-åra og rasfaren er av geologer fra Statens vegvesen vurdert som stedvis stor fra Sandrønna, ca. 500 m innenfor Janshellaren ved inngangen til ura, og rasteplassen i Trekta. På bakgrunn av flere rasfarevurderinger i 2007 – 2009 og tilsynelatende økt rasaktivitet ble det i 2009 satt opp et midlertidig varselskilt ved inngangen til ura. I 2011 ble det satt opp et permanent skilt ved Sandrønna og i østenden av ura ved Solvågli.

Følgende større og mindre steinras er registrert på den aktuelle strekningen de siste 10 år; høsten 2008 og 2009, våren 2010 (sørpeskred i Trekta), juni 2014, våren 2015 (steinsprang) og det siste i september 2017.

Veien gjennom ura ble i 2009 fredet etter kulturminnelovens § 22a, Statens vegvesen er vegeier og forvaltningsmyndighet for veien som kulturminne. Den gamle veien går gjennom Junkerdalsura naturreservat, men det er ingen kobling mellom de to vernene og veien er av mindre betydning for verneverdiene i naturreservatet.

Den gamle veien innover Junkerdalsura er et mye brukt turmål på Storjord og har til tider hatt et høyt antall besøkende vår, sommer og høst. Statskog Salten har i flere år plassert ut tellere for å registrere besøkende ved innfallsporten til ura. Her ble det i 2006 registret opp mot 3500 personer som hadde besøkt området. Ferdselen har avtatt noe de seinere årene og i 2016 ble det registret opp mot 1700 personer. Det ser imidlertid ut til at bruken av ura om høsten har økt.

I Trekta, inne i Junkerdalsura, har Statskog med støtte av tiltaksmidler fra fylkeskommunen og forvaltningsmyndigheten for naturreservatet, tilrettelagt en bål plass hvor det er tilkjørt ved, bålstativ, benker og informasjon om naturreservatet. Tilrettelegging for besøkende betyr at en ønsker besøk av turgåere inn i ura og på rasteplassen, noe som signaliserer at det er trygt å gå inn i Junkerdalsura. Ura har også vært brukt til guidete turer for å informere om botanikken i området. Selv om

steinras skjer sjelden i området kan ingen gi garanti for at ikke et steinsprang kan forekomme i barmarksperioden; vår, sommer, høst, da ura benyttes til turer.

Storjord og området rundt kan imidlertid også by på mange andre fine turmuligheter og turstier, også innenfor naturreservatet og for de som ønsker å oppleve det rike plantelivet i reservatet. Den gamle ferdselsveien i Storjordlia, fra Storjord, opp på Storjordfjell og videre opp til Solvågtind, er mye brukt. Det tar også av en sti nordover fra denne og ned til Storjord igjen. Oppe på Tjørnfjellet går det sti opp til Tjørnfjellvatnet. Nåværende Fv. 77 over Tjørnfjellet skal stenges og kan benyttes som turvei når den nye tunnelen gjennom Tjørnfjellet er ferdig høsten 2019, fra denne veien er det god utsikt over selve Junkerdalsura og opp på Solvågtind. Den gamle veien gjennom Junkerdalsura er derfor ikke nødvendig å holde åpen for å kunne komme inn i naturreservatet.

Det kan ikke dokumenteres at rasfaren i ura har endret seg de seinere år, men med endring i klima og større variasjon i nedbørmengder, kan rasfaren øke i ura. Besøk av turister til Storjord-området har imidlertid økt. Dette kan bety at faren for at turgåere inne i Junkerdalsura kan oppleve steinras, noe som skjedde i 2017, vil bli større.

Junkerdalselva som renner gjennom ura har mange kraftige stryk, og elva gir ifra seg mye lyd. Lydnivået fra elva gjør det vanskelig å høre andre lyder i området og derfor mindre sjanse for å høre når steiner løsner oppe i fjellet. Dette minker sjansen for å kunne lokalisere raset, hvor det vil komme, og gi mulighet for hvilken retning en bør rømme vekk fra raset.

Arbeidet med tilrettelegging og rydding av stien inne i ura medføre også at en må utsette oppsynspersonell for faren ved å arbeide i rasfarlige områder inne i ura.

Naturvernområder er underlagt spesielt strenge restriksjoner, og det er et mål om at nye inngrep skal unngås. For å rassikre den gamle veitraseen gjennom ura inn til Trekta vil det kreve store inngrep som vil påvirke verneverdiene i Junkerdalsura og gå utover verneformålet i naturreservatet i stor grad.

Statens Vegvesen skrevet i sin rapport fra 2011:

«Sikring av stien vil medføre store kostnader, høy arbeidsrisiko og et større inngrep i nasjonalparken.»

For oversiktens skyld nevnes aktuelle sikringsmetoder som benyttes av Statens Vegvesen for rassikring av veger, og som ville vært aktuelt i Junkerdalsura. Rensk i selve fjellskråningen i form av spettrensk, spylereusk, putepress og sprengning. Forankring/sikring av labile bergpartier i form av understøttelser, bolter, stag og wirenett. Oppfang av rullende steiner og blokker kan gjøres ved etablering av rasfanggjerd. Et grovt kostnadsoverslag for sikring av 1 500 m sti vil raskt beløpe seg til Kr 10 millioner, sannsynligvis mer.»

Naturmangfoldlovens §48 sier at det kan gjøre unntak fra verneforskriftene dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Sikkerhetshensyn kan ikke medføre unntak for rassikrings-tiltak inne i Junkerdalsura fordi hverken vernet eller andre nødvendige formål er avhengig av at det er mulig å ferdes innover gamle veien.

Vesentlige samfunnsinteresser vil heller ikke være aktuelt for rassikringstiltak inne i ura da denne bestemmelsen kun gjelder nasjonale interesser.

Junkerdalsura er også et viktig hekkeområde for kongeørn, noe som betyr at aktivitet på våren og tidlig i hekketiden vil kunne føre til forstyrrelser og mulig fare for mislykket hekking. Før det settes i gang utredning av eventuelle tiltak i Junkerdalsura eller i nærområdet må fare for forstyrrelse av kongeørna i forhold til ferdsel og tilrettelegging utredes. I naturmangfoldlovens §48 står det bl.a. i siste avsnitt;
«Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene.»

Vedlegg:

- 1 Referat fra møte 07.11.17 om ras i Junkerdalsura naturreservat
- 2 Referat fra møte 141217 rasutfordring Junkerdalsura

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdalsura naturreservat
- Forvaltningsplan for Junkerdalsura naturreservat
- Naturmangfoldloven

Referat fra møte rastufordring Junkerdalsura

Dato: 07.11.2017

Sted: Fauske Hotell, Rødsalen

Deltakere:

Statens Vegvesen: Geolog Viggo Aronsen
Geolog Emilie Rosholt Ødegard
Museumskordinator Siv Annie Henriksen (På Skype)

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre: Forvalter Hanne Etnestad
Forvalter Gunnar Rofstad

Saltdal Turistsenter AS: Styreleder Halvard Olsen

Saltdal kommune: Ordfører Rune Berg
Enhetsleder Ivar Skogset

Nordland Nasjonalparksenter: Faglig leder natur Benny Sætermo

Nordland Fylkeskommune: Rådgiver Tom Jenssen

Statskog SF: Utmarkskonsulent, Fjelltjenesten Jim Tovås Kristensen
Regionsjef Jan Normann Nilsen

Forfall:

Salten Friluftsråd: Trond Loge

Møteleder og referent: Jan Normann Nilsen

Saksliste: **Velkommen**

Jan Normann Nilsen ønsket alle velkommen til møtet for å diskutere utfordringene som de involverte har i forbindelse med forvaltningen av Junkerdalsura.

Historisk tilbakeblikk v/Statskog Fjelltjenesten v/Jim Tovås Kristensen:

Kristensen gikk igjennom en presentasjon av historisk tilbakeblikk fra 1877 til d.d. Det har alltid rast i Junkerdalsura og Statens Vegvesen hadde en egen veivokter som daglig plukket stein i ura. Det har vært tellinger av antall besøkende i ura. 2006: 3500 personer, 2016: 1700. Høstbruken har økt. Mye av nedgangen skyldes nok frykt for ras og utfordringer med korrekt info til publikum. Presentasjonen følger vedlagt.

Statens Vegvesens geologiske vurderinger v/Viggo Aronsen:

Rensking av deler av Junkerdalsura ble gjort i 2009 i forbindelse med inspeksjonsarbeide. Renskingen var ikke rettet som sikkerhetstiltak overfor publikum. Status i dag er at det ikke er noen ny situasjon etter geologirapport av 2011. Ny inspeksjon 25.10. d.å. Endringer i Sagbenkhøla hvor torvkant har blitt delvis borte. Her er de største rasutfordringer og fare for personskade. Lia nedenfor Sagbenkhøla er dekket med mye skog og personer som oppholder seg i området får ikke noe forvarsel og har liten mulighet for flukt. Ca. 20 m³ er kommet ned i år. Området ved Sagbenkhøla er farlig siden avstanden ned til veien er kort. Derfor er det liten mulighet for flukt. Sandrønna betegnes også som farlig, men her er området litt mer oversiktlig og fluktmuligheter. Trekta ansees som trygg. Aronsen påpekte at naturen gjør sin gang og at man ser tydelige endringer i 10-20-50 års perspektiv. Vi er inne i tid hvor vi har perioder får store nedbørsmengder. Ut fra en faglig vurdering er det ikke forsvarlig å ha Junkerdalsura åpen i perioder av året. Viktig at man også kobler inn NVE i videre prosess rundt ura. Presentasjonen følger vedlagt.

Statens Vegvesens kulturminnevurderinger v/ Siv Annie Henriksen:

Junkerdalsura mellomriksvei er vernet av Statens Vegvesen gjennom Nasjonal verneplan. Statens Vegvesen har en løpende vurdering over hvilke objekter som skal være med i verneplanen. Er skeptisk til framtidig ferdsel. P.t. er det ikke aktuelt å ta Junkerdalsura ut av verneplanen, men vurderes. Framtidig visning av Junkerdalsura bør vurderesi forbindelse med ny status for RV 77 (kulturvei). Kan dette være en løsning?

Ordet fritt:

Saltdal Turistsenter AS v/Halvard Olsen:

- Klimaendringer. Storjord har de siste 10-15 årene endret seg fra «ørken til normalt klima»
- Kundene og besøkende har blitt skeptisk til å besøke ura p.g.a. rasfare. Bedre skilting, oppsyn og stenging for besøkende må bedres. Junkerdalsura er et viktig element for å besøke Storjord
- Mange godt merkete stier i Storjordområdet. Viktig for 220 caravanister som holder til ved turistsenteret

Nordland Nasjonalparksenter v/Benny Sætermo:

- Høsttrafikken har økt. Gruppeguiding er viktige tilbud for besøkende
- Menneskets psykologi med å søke utfordringer i barsk natur
- Trekta er et trygt besøkssted
- Pedagogisk sikring
- Bør vi gjennomføre en mulighetsanalyse
- Kanskje er tiden kommet for å se på alternative ferdeselsveier

Nordland Fylkeskommune v/Tom Jenssen:

- Historisk har det gått to liv(steinras) under arbeide i 1870-årene. To liv gikk i 1955 i snøras på veien. I de siste 60-årene har det ikke vært skader/personer som har mistet liv i Junkerdalsura.
- Forholdet til Allemannsretten må vi huske på skal ivaretas
- Nasjonal satsning på å ferdes i naturen . Vandrings- og opplevelsesturisme er viktig. Nordland fylkeskommune har dette som satsningsområde
- Få bedre varsling – beredskap

Saltdal kommune v/Rune Berg:

- Stengingen av ura 2010-2014 var negativ for næringslivet på Storjord/Saltdal
- Junkerdalsura er en nasjonal turistattraksjon
- Junkerdalselva er åpnet for lakse-og ørretfiske etter mange års stenging
- Det bær vurderes digital varsling – øke beredskapen
- Status på RV 77 må avklares –urovekkende signaler fra Statens Vegvesen

Saltdal kommune v/Ivar Skogset:

- Vurdering av risikosoner må avklares (Lav-medium-høy)
- Jfr. erfaringer Skogset hadde med guiding fra fjellområder på Kreta
- Alternativ vei fra RV 77 bør vurderes
- Reguleringsplan for parkeringsplass i Tjernfjellet er vedtatt i oktober 2017

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre v/Hanne Etnestad:

- Junkerdalsura er et viktig naturreservat
- Stenging av veien er ikke hinder for biologiske verneverdier
- Uheldig i forbindelse med besøksstrategi for MNPNPS og nasjonale målsettinger
- Sikringstiltak må det innhentes tillatelse fra vernemyndighet
- Bedre info ved innfallsporter om rasfarer og verneverdier

Statskog SF v/Jan Normann Nilsen:

- Må ta hensyn til at det er flere innfallsporter til Junkerdalsura (Koja, Solvågtinden)
- Lage til lavterskeltilbud for publikum - kan man lage noe spennende utkikkspunkter?
- Viktig at NVE blir tatt med i videre prosess

Oppsummering og veien videre:

Enighet om at framover et kortsiktig perspektiv (2018) og i et lengere perspektiv (2019->) for utvikling/mulighetsstudie for Junkerdalsura.

Prosjektgruppe består av følgende:

- Statskog er sekretæriat
- Nordland nasjonalparksenter (ivaretar næringsaktørene på Storjord)
- Statens Vegvesen
- Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
- Nordland Fylkeskommune
- NVE
- Saltdal kommune

Neste møte for prosjektgruppa:

14.12.2017, kl. 12.00

Sted: Fauske Hotell, Møterom Leivset

Enkel lunsj

Til møtet lager Statskog et notat som innspill om framtidige muligheter for Junkerdalsura på et kort og lansiktig perspektiv.

Jan Normann Nilsen (referent)

Referat fra møte rastufordring Junkerdalsura

Dato: 14.12.2017

Sted: Fauske Hote, møterom Leivset

Deltakere:

Statens Vegvesen:	Geolog Emilie Rosholt Ødegard Museumskoordinator Siv Annie Henriksen
Midtre Nordland Nasjonalparkstyre:	Forvalter Hanne Etnestad Forvalter Gunnar Rofstad Styremedlem Kjell Magne Johansen
Saltdal kommune:	Enhetsleder Ivar Skogset Skogbrukssjef Ørjan Alm
Saltdal Utvikling KF:	Prosjektleder Britt Elin Paulsen
Statskog SF:	Utmarkskonsulent, Fjelltjenesten Jim Tovås Kristensen Regionsjef Jan Normann Nilsen
Forfall:	
Salten Friluftsråd:	Trond Loge
Statens Vegvesen:	Geolog Viggo Aronsen
Saltdal Turistsenter AS:	Styreleder Halvard Olsen
Saltdal kommune:	Ordfører Rune Berg
NVE:	Overingeniør Reidun Ursin Nikolaisen
Nordland Fylkeskommune:	Rådgiver Tømm Jenssen
Nordland Nasjonalparksenter:	Faglig leder natur Benny Sætermo
Møteleder og referent:	Jan Normann Nilsen

Saksliste:**Velkommen**

Jan Normann Nilsen ønsket alle velkommen til møtet.

Jim Tovås Kristensen gjennomgikk notat om Junkerdalsveien om veien videre(notatet følger vedlagt).

Gruppen diskuterte utfordringene man står overfor:

Kortsiktig 2018 -2019 og følgende punkter ble drøftet:

- **Ansvar for skilting og riktig informasjon ved stenging av Junkerdalsura i 2018 tas av Statens Vegvesen. Utforming av tekst søkes bistand fra Statskog v/Jim Tovås Kristensen og Midtre Nordland Nasjonalparkstyre. Vi har med tre forskjellige innfallsporner som har behov for info om rasutfordringene. Bom bør flyttes nært Sandrenna. Info må endres på UT.no og produserte brosjyrer for Storjord-området(legge innstikk med oppdatert info. Statens Vegvesen sender søknader til til Midtre Nordland Nasjonalparkstyre om nye skilt/bom-plassering. Mediaoppslag om rasutfordringene vår 2018**
- **Rasteplass i Trekta fjernes benker, vedlager og grillpanne før sesongen 2018**
- **Kan Sommerfelts plass være en infoplass i framtida. Vi tilrettelegger for 2018 her**
- **Fjerning av ras gått september 2017 ikke aktuelt å gjøre i 2018.**
- **Lakse/ørret-fiske vil skje i Junkerdalsura i tidsrommet 15.7.-15.9.18.**
- **Erstatningsansvar ved skader på personer som tar seg inn i Junkerdalsura: Hver enkelt person går inn i ura på eget ansvar. En total stenging av Junkerdalsura er det kunn Polititet som kan gjøre.**

Langsiktig 2020-2025: og følgende punkter ble drøftet:

- **Junkerdalsura betyr mye for næringslivet i øvre del av Saltdal og Nordland nasjonalparksenter/MNNPS. Trolig den største turistattraksjonen i Saltdal. Junkerdalsura er viktig i framtid felles besøksstrategi for region Salten. I det framtidige arbeidet med hvordan man skal presenterer Junkerdalsura må dette tas hensyn til.**
- **Ny reguleringsplan for parkeringsplass er vedtatt av Saltdal kommunestyre i okt. 2017 i Tjernfjellet ved RV 77. Vi bør se på alternativ måte å presentere Junkerdalsura fra denne plassen. Kan vi se for oss etablering av et utkikkspunkt Junkerdalsura?**
- **Statens Vegvesen arbeider med endelig klassifisering for RV 77 Storjord-Junkerdal. Hvilket nivå ser Statens Vegvesen for seg? Beredskapsvei eller kulturhistorisk vei?**
- **Ta hensyn til faglige vurderinger av ras/flom risikoer fra NVE og Statens Vegvesen**
- **Utfordringene med kongeørnlokasjon i Junkerdalsura. Bør det lages en sårbarhetsanalyse?**
- **Vernemyndighetene må se på bruk- og vern i framtidig utvikling av området. Samhandling rundt felles besøksstrategi er viktig**
- **Etablere en arbeids- og styringsgruppe bestående av dagens aktører på møtet + NVE vår 2018**
- **Møte og befaring mai 2018 Junkerdalsura og Tjernfjellet. Se muligheter og samarbeide om felles prosjekt. Statskog innkaller til møte og befaring**

Jan Normann Nilsen (referent)

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	11/2018	05.03.2018

Innspill fra Rådgivende Utvalg angående medvirkning ved revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark

Forslag til vedtak:

Midtre Nordland nasjonalparkstyret tar Rådgivende Utvalgs innspill og råd til orientering og omgjør vedtak 3 i sak 33/2017, opprettelse av ei arbeidsgruppe for arbeidet med revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark.

Det opprettes ei referansegruppe for arbeidet med revidering av forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark, og følgende inviteres til å sitte i denne gruppa:

- Fauske kommune – 1 representant
- Saltdal kommune - 1 representant
- Balvatnet reinbeitedistrikt – 1 representant
- Svensk sameby – 1 representant
- Statskog Salten – 1 representant
- Forum for natur og friluftsliv – 2 representanter
- Reiselivsnæringen – 1 representant
- Bonde og småbrukarlaget – 1 representant
- Bondelaget – 1 representant
- Salten Friluftsråd – 1 representant

Bakgrunn:

Midtre Nordland nasjonalparkstyret behandlet prosjektplan og oppstartmelding for revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark møtet den 02.06.17. Nasjonalparkstyret gjorde følgende vedtak i sak 33/2017:

«Vedtak 1

Framlagt prosjektplan for arbeidet med revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark vedtas.

Vedtak 2

Framlagt oppstartmelding for arbeidet med revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark vedtas.

Styret ber nasjonalparkforvalter iverksette revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark i trå med framlagt Prosjektplan.

For budsjettåret 2017 stilles kr 70 000,- til disposisjon for arbeidet med revisjon av forvaltningsplanen.

Vedtak 3:

Arbeidsgruppa bør bestå av:

En representant fra hver av kommunene

En representant fra Balvatn reinbeitedistrikt

En representant fra svensk sameby

Arbeidsgruppas mandat skal sikre at alle interesser blir belyst.»

Forum for natur og friluftsliv (FNF) klaget på den vedtatte organiseringen av arbeidet, kun etablering av ei arbeidsgruppe bestående av kommunene og reindriften, uten mange av de berørte interessene. FNF henviste til innstillinga i saken, og ønsker at det opprettes ei referansegruppe bestående av de berørte interessegruppene innenfor nasjonalparken.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avviste klagen i sak 40/2017 den 15.09.2017, men skrev bl.a. i vedtaket:

«Arbeidet med revidering av forvaltningsplan Junkerdal nasjonalpark krever involvering og god dialog med ulike brukergrupper og andre relevante myndigheter. Det er spesielt viktig å involvere grunneiere, rettighetshavere og andre som er berørt av spesifikke retningslinjer i forvaltningsplanen.

Det er viktig at man viderefører den gode prosessen som gikk forut for etablering av nasjonalparken og første generasjons forvaltningsplan.

For å sikre at disse målsetninger blir ivaretatt må vårt sekretariat få bedre bistand fra brukergruppene.»

Videre sier nasjonalparkstyret i sitt vedtak:

«På første møte i Rådgivende Utvalg må utvalget forespørres hvordan de skal involveres i arbeidet for at man skal kunne gjennomføre en god prosess der alle berørte parter blir involvert.»

Saken ble lagt fram for Rådgivende Utvalg på møtet den 18. desember 2017. Sekretariatet presenterte saken og bad utvalget gi nasjonalparkstyret råd / innspill angående hvordan prosessen med revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark på best mulig måte kan involvere de brukerinteressene som er representert i utvalget og få bedre bistand fra brukergruppene i nasjonalparken.

Rådgivende utvalg gav sin tilslutning til innspill fra FNF om å opprette ei referansegruppe med alle berørte parter / organisasjoner. Det ble presisert at det er viktig at alle brukere av området blir involvert i prosessen. Følgende vedtak ble fattet: *«Rådgivende utvalg, RU, sier seg tilfreds med styrets forslag til oppretting av ei Referansegruppe der alle berørte interesseorganisasjoner får høve til å delta. RU er kritisk til oppretting av Arbeidsgruppe med innstillende myndighet overfor styret. Dette er en oppgave forvalterne har, og de må stå fritt til å samarbeide med aktuelle saksbehandlere i kommunene.*

Vedlagt referat fra møtet, den aktuelle saken ble tatt opp som sak nr.5.

Arbeidet med revidering av forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark har ikke kommet i gang. Nasjonalparkstyret vedtok i sak 39/2017 at arbeidet utsettes til høsten 2018. Vedtak 3 i sak 33/2017, opprettelse av ei arbeidsgruppe for dette arbeidet, er da heller ikke fulgt opp.

Definisjonen av ei arbeidsgruppe er at representantene blir pålagt å utføre en spesifikk arbeidsoppgave, her arbeidet med å revidere forvaltningsplanen for Junkerdal nasjonalpark, og har derfor krav på økonomisk kompensasjon. Det er ikke tatt høyde for at det skal utbetales godtgjørelser utover reise- og kostgodtgjørelse i dette arbeidet. Sekretariatet utfører arbeidet med innhenting av data, avholder møter, o.a.

Referansegruppa skal være en støtte i arbeidet og gi råd og veiledning for å sikre at alle interesser i området blir belyst. Sekretariatets utkast til forskjellige deler av revidert forvaltningsplan skal legges fram for referansegruppa som skal komme med innspill til arbeidet. Ved behov kan sekretariatet også innhente kunnskap og informasjon fra andre kilder og interessegrupper med forbindelse til området.

På denne bakgrunn og nasjonalparkstyrets vedtak i sak 40/2017, behandling av klage fra FNF, anses vedtaket i sak 33/2107 om opprettelse av ei arbeidsgruppe for arbeidet med revidering av forvaltningsplanen, som ikke lenger gjeldende.

Referat - Rådgivende Utvalg

Rognan – 18.desember 2017

Tilstede:

Rådgivende utvalg:

Erling Solvang – FNF

Jan Nilsen – Statskog Salten

Wenche Hjelmseth – Statskog Helgeland

Kari Nystad-Rusaanes / Benny Sætermo – Nordland nasjonalparksenter

Trond Loge – Salten Friluftsråd

Pål Vinje – Polarsirkelen Friluftsråd

9 forfall fra rådgivende utvalg:

FNF – 1 representant

Nordland fylkeskommune – 1 representant

NordNorsk reiseliv – 1 representant

Nordland Bondelag – 2 representanter

Nordland Bonde- og Småbrukarlag – 2 representanter

Reinbeitedistriktene - 2 representanter

Administrativt kontaktutvalg:

Hilde Sofie Hansen – Rana kommune

Gerd Bente Jakobsen – Sørfold kommune

Ørjan Alm – Saltdal kommune

Anders Owrenn – Gildeskål kommune

Renée Normann – Fauske kommune

Midtre Nordland nasjonalparkstyre:

Anfinn Pavall - Sametinget

Geir Waage – Rana kommune

Astrid Olsen – Bodø kommune

Torsten Simonsen – Rødøy kommune

Audgar Carlsen – Beiarn kommune

Sverre Hagen – Fauske kommune

Lars Evjenth – Sørfold kommune

Kjell Magne Johansen – Saltdal kommune

Sekretariatet:

Ronny Skansen, Gunnar Rofstad, Sigrid Elise Lium, Hanne Etnestad

Tema for møtet:

1. Rasutsatte Junkerdalsura – styrets rolle?
2. Kasseundersøkelser 2017 – hva skjer nå?
3. Fjelltjenestens årsrapportering – presentasjon av året som gikk
4. Bestillingsdialogen – søknad om tiltaksmidler
5. Organisering av arbeidet med forvaltningsplan Junkerdal nasjonalpark (her kommer det en egen sak sammen med ferdig program).
6. Utvidelse av Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark-orientering
7. Eventuelt – innspill til styret

1. Rasutsatte Junkerdalsura – styrets rolle?

Sekretariatet orienterte utvalget om ura, rasfaren og tiltak videre.

2. Kasseundersøkelser 2017 – hva skjer nå?

Sekretariatet orienterte om Brukerundersøkelsen som ble gjennomført i Rago, Junkerdal og Saltfjellet – Svartisen nasjonalparker sommeren 2017.

Flere innspill om et behov for etablering av statlig ordning for finansiering av tilrettelegging for besøkende i tilknytning til verneområder. Økt besøk i sårbare områder medfører behov for økt tilskudd til tilrettelegging.

Vedtak i RU:

Momsøkningen på 2% på reiseliv bør også gå til finansiering av tilrettelegging for besøksforvaltning.

Styret for MNNPS bes sende innspill til regjeringa om saken. Medlemmer av RU oppfordres til å ta saken opp gjennom sine organisasjoner.

3. Fjelltjenestens årsrapportering – presentasjon av året som gikk

Orientering fra Kristian Sivertsen og Tore Veisetaune, Statskog Fjelltjenesten om naturoppsynets arbeid innenfor og i tilknytning til verneområdene.

4. Bestillingsdialogen – søknad om tiltaksmidler

Sekretariatet orienterte kort om prosjekt gjennomført i 2017.

Styresak skjøtselsprosjekt med uttak av gran presentert. Tiltaksmidler skal primært benyttes for å ta vare på verneverdiene. Grana en trussel mot den naturlige vegetasjonen og økologiske prosesser i verneområdene.

Sekretariatets forslag til prioritert liste for skjøtsels- og tilretteleggingstiltak i verneområdene i 2018 ble presentert.

Utvalget framhevet at det bør tilrettelegges for ferdsel i verneområdene slik at en unngår slitasje og at ferdselen går utover verneverdier.

Nasjonalparkene «belaster» lokalsamfunn ved innfallsportene, kommunene behov for økonomisk tilskudd til tilrettelegging.

Utvalget etterlyste bedre dialog mellom sekretariatet og RU i forbindelse med arbeidet med Bestillingsdialogen, mye faglig kunnskap i RU.

Vedtak i RU:

Orienteringen tas til etterretning.

Bevaring av naturverdier prioriteres.

Miljødirektoratet bes om så snart som mulig prioritere midler til tilrettelegging for besøke som sikrer verneverdier i attraktive sårbare områder.

5. Organisering av arbeidet med forvaltningsplan Junkerdal nasjonalpark.

Sekretariatet presenterte bakgrunn og framdrift i saken.

RU gav sin tilslutning til innspill fra FNF om å opprette ei referansegruppe med alle berørte parter / organisasjoner. Viktig at alle brukere av området blir involvert i prosessen.

Vedtak i RU:

Rådgivende utvalg, RU sier seg tilfreds med styrets forslag til oppretting av ei

Referansegruppe der alle berørte interesseorganisasjoner får høve til å delta.

RU er kritisk til oppretting av Arbeidsgruppe med innstillende myndighet overfor styret. Dette er en oppgave forvalterne har, og de må stå fritt til å samarbeide med aktuelle saksbehandlere i kommunene.

6. Utvidelse av Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark - orientering fra møtet med Miljødirektoratet

Sekretariatet orienterte om status for arbeidet med endring og revidering av vernestatus, grenser og forskrifter for verneområdene i Saltfjell-området.

7. Eventuelt – innspill til styret

Det ble stilt spørsmål om hvordan RU fungerer og hva RU skal brukes til? Forslag om at dette blir tema på første møte i RU i 2018.

Vedtak i RU:

Skoleringstema om Rådgivende utvalg, RU, sin rolle, oppgaver og utvikling tas opp i RU sitt vårmøte 2017. Miljødirektoratet inviteres til møtet som innleder. Medlemmer av RU i andre nasjonalparkstyrer inviteres til seminaret som deltakere for erfaringsutveksling.

Det søkes Miljødirektoratet om midler til seminaret.

Erling Solvang
Leder Rådgivende Utvalg

Hanne Etnestad
Nasjonalparksekretariatet

Arkivsaksnr: 2015/4072-0

Saksbehandler: Sigrid Elise Lium

Dato: 21.02.2018

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	12/2018	05.03.2018

Status for arbeid med besøksstrategier i Midtre Nordland

Forslag til vedtak

Styret tar status for arbeid med besøksstrategier i områder Midtre Nordland nasjonalparkstyret har forvaltningsansvar for til orientering.

Styret opprettholder fremdriftsplanen for Rago nasjonalpark og Sjunkehatten nasjonalpark vedtatt i styresak 4/2017.

I Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark, Láhko nasjonalpark og Junkerdal nasjonalpark følger arbeidet med besøksstrategi arbeidet med forvaltningsplaner for parkene. Det er et mål at besøksstrategiene ferdigstilles innen utgangen av 2020.

Styret holdes løpende oppdatert om fremdriften i arbeidet med besøksstrategier for nasjonalparkene i Midtre Nordland gjennom arbeidsutvalget og fremdriftsplanene justeres ved behov.

Norsk institutt for naturforskning (NINA) inviteres til styremøte i juni for å presentere resultatene fra brukerundersøkelsen gjennomført i 2017.

Bakgrunn

Arbeidsutvalget ba i sitt møte 15.2.18 sekretariatet orientere om status for arbeidet med besøksstrategier i områder Midtre Nordland nasjonalparkstyret (MNNPS) har forvaltningsansvar på førstkommende styremøte 5. mars.

I styresak 4/2017 vedtok styret fremdriftsplan for besøksstrategi i Midtre Nordland nasjonalparkstyrets fem nasjonalparker med bakgrunn i fremlagte prosjektplaner og

spesifiserte fremdriftsplaner. Her ble det vedtatt at alle nasjonalparkene skulle ha besøksstrategi på plass innen utgangen av 2019. Besøksstrategi skal være en plan for besøksforvaltning i verneområdene MNNPS har forvaltningsansvar for og integreres i forvaltningsplanen til de ulike områdene. Forvaltningsplanene er et hjelpemiddel for å sikre enhetlig forvaltning gjennom konkrete retningslinjer om bruk, informasjon, skjøtsel, tilrettelegging mv. i verneområdene.

Vurdering

Her følger en kortfattet gjennomgang av status for arbeidet med besøksstrategi i nasjonalparkene Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvar for.

Det ble sommer og høst 2017 gjennomført brukerundersøkelse i Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark, Rago nasjonalpark og Junkerdal nasjonalpark. Totalt 24 selvregistreringskasser ble utplassert i de tre nasjonalparkene og over 4000 svar kom inn. Feltundersøkelsen ble fulgt opp med en etterundersøkelse i november og desember. Norsk institutt for naturforskning (NINA) var ansvarlig for etterundersøkelsen og jobber nå med analyse av dataene fra brukerundersøkelsen. Rapport fra alle tre parkene skal være levert før 1.mai 2018. Det er avtalt at NINA skal presentere resultatene fra brukerundersøkelsen. Styremøte i juni kan være en god anledning for dette.

Det vil etter avtale med Miljødirektoratet ikke bli gjennomført brukerundersøkelse Láhko nasjonalpark og Sjunkehatten nasjonalpark i forbindelse med utvikling av besøksstrategi. Dette fordi man mener kunnskapsgrunnlaget om de besøkende er godt nok for disse parkene.

Láhko nasjonalpark

Arbeidet med besøksstrategi for Láhko nasjonalpark har fulgt fremdriftsplanen og besøksstrategien ble oversendt Miljødirektoratet for faglig gjennomgang i 2017. Miljødirektoratet har siden bestemt at besøksstrategien skal innlemmes i forvaltningsplanen for Láhko med de rutiner som kreves for godkjenning av denne. Avhengig av behandlingstid vil må man anta at endelig besøksstrategi for Láhko kan foreligge i løpet av 2018 eller starten av 2019.

Sjunkehatten nasjonalpark

Utvikling av besøksstrategi for Sjunkehatten har planlagt oppstart i 2018 med målsetning om ferdigstilling innen 2. styremøte i 2019. Arbeidet med besøksstrategien vil i 2018 ledes av sekretariatsleder og igangsettes når han returnerer fra foreldrepermisjon 12.mars.

Rago nasjonalpark

Arbeidet med besøksstrategi for Rago nasjonalpark er godt i gang. Man har gjennomført brukerundersøkelse i parken med etterundersøkelse etter plan. Førsteutkast av rapporten fra brukerundersøkelsen er mottatt og sekretariatet har gitt sin tilbakemelding på denne. Endelig rapport skal foreligge 1.mars. Informasjonsmøte for interessenter er gjennomført. Etablering av referansegruppe og møter med representanter for ulike målgrupper og reiseliv gjennomføres våren 2018. Forslag til besøksstrategi for Rago nasjonalpark vil bli presentert på styremøte i desember 2018.

Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark

Besøksstrategien for Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark blir forsinket som følge av manglende vedtak av ny verneforskrift for nasjonalparken. Man forventer at vedtak vil komme i 2018. Brukerundersøkelse er gjennomført og NINA skal levere rapport fra denne innen 20.april. Besøksstrategien vil bli en del av ny forvaltningsplan for Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark og vil fremlegges styret tidligst i 2019. Det foreslås å endre målsetningen til ferdig besøksstrategi i 2020.

Junkerdal nasjonalpark

Brukerundersøkelse ble gjennomført sommeren 2018 og rapport fra denne skal foreligge fra NINA før påske og vil bli presentert for styret sammen med resultatene fra Rago nasjonalpark og Saltfjellet- Svartisen. Besøksstrategien skal innlemmes i forvaltningsplanen og ferdigstillelse vil følge fremdriften i revidering av forvaltningsplanen (tenkt oppstart høsten 2018). Som følge av utsettelsen på dette arbeidet bør man justere målsetningen om ferdigstillelse av besøksstrategi til 2020.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	13/2018	05.03.2018

Oppfølging av rådgivende utvalgssak 18.12.2017

Forslag til vedtak

Nasjonalparkstyret tar saken opp med regjeringa/departementet neste gang styret er på besøk.

Bakgrunn

I forrige rådgivende utvalgsmøte 18.12.2017 ble det blant annet fattet følgende vedtak:
Momsøkningen på 2 % på reiseliv bør også gå til finansiering av tilrettelegging for besøksforvaltning.

Styret for MNNPS bes sende innspill til regjeringa om saken.

Saken ble drøftet i arbeidsutvalget 15.02.2018. Det var enighet om at sekretariatet undersøker saken nærmere og forelegger en sak til førstkommende styremøte.

Vurdering

Momsøkningen på 2 % som er vedtatt går så langt sekretariatet kjenner til, ikke til noen bestemte formål i budsjettet. Ekstramidlene som tas inn er altså ikke øremerket. Finansiering av disse nye type tilretteleggingstiltak som er skissert gjennom blant annet den nye merkevaren, kan være fornuftig at midlene hentes fra andre budsjettposter. Dette blant annet da den nye merkevaren vil være relativ dyr å implementere, samt at budsjettene gjennom bestillingsdialogen er ofte begrenset.

Hvis nasjonalparkstyret ser det som hensiktsmessig å ta dette opp med regjering/departement foreslås det at det gjøres i sammenheng med neste gang styret er på besøk hos regjering/departement. Å skrive et brev å sende til departement/regjering vil trolig ha lite gjennomslagskraft.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	14/2018	05.03.2018

Dispensasjon for motorisert ferdsel i Saltfjellet landkapsvernområde. - Helegelandkraft

Forslag til vedtak

Helgelandkraft gis følgende dispensasjoner fra motorferdselsforbudet i Saltfjellet landkapsvernområde, jfr Kap. IV punkt 8 i verneforskriften.

VEDTAK 1.

Dispensasjonen for bruk av snøskuter og helikopter i forbindelse med drift, vedlikehold og avbruddssituasjoner på kraftlinja fra Stokkabekken opp til Polarsirkelsenteret.

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen for bruk av snøskuter gjelder kun på frossen snødekt mark.

VEDTAK 2

Dispensasjonen for bruk av ATV (eller tilsvarende) i forbindelse med avbruddssituasjoner på kraftlinja fra Stokkabekken og opp til Polarsirkelsenteret.

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder kun dersom det skal fraktes utstyr som er tyngre enn 100 kg.
- Denne dispensasjonen kan ikke nyttes til ren persontransport.
- Før dispensasjonen nyttes i området 200 m rett nord for Stokkabekken skal dere ha kunnskap om forekomst av Stallotufta der.

For begge vedtaka gjeler:

- Dispensasjonen gjelder fra dags dato til forskriftene for Saltfjellet landskapsvernområde er endret
- Dispensasjonene gjelder i området mellom E6 og kraftlinja.
- Før dispensasjonene nytte skal det gis melding til Kristian Sivertsen, Fjelltjenesten i Nordland (Tlf. 988 42329) (send SMS) som er ansvarlig for oppsynet i «Verneområdene på Saltfjellet»
- Dersom det er rein i området skal det vises særskilt hensyn til denne og før helikopter nyttes skal et gis melding til Saltfjellet reinbeitedistrikt.

Dispensasjonene gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Bakgrunn

Helgeland Kraft AS eier og driver det meste av regional og distribusjonsnettet på Helgeland, og en betydelig del ligger i områder som er lite tilgjengelige. For å kunne drifte nettet på en forsvarlig og forskriftsmessig måte (*jf. forskrift om elektriske forsyningsanlegg*) har vi behov for å utføre drifts- og vedlikeholdsoppgaver på en rasjonell måte med bruk av motoriserte hjelpemidler (helikopter, snøskuter, ATV, jernhest og lignende).

Søknaden gjelder drift-, vedlikehold og avbruddssituasjoner. Befaringer, drift og vedlikehold blir utført kontinuerlig, og for å unngå unødig arbeid med søknader og tillatelser ber vi om at disse blir gitt en varighet så lenge forskriftene gjelder eller minimum fem år.

Innen Saltfjellet landskapsvernområde er kun ei aktuell kraftlinje. Det er kraftlinja fra Stokkabekken og opp til Polarsirkelsenteret. Den går der på østsiden av E6 ca. 50-200 m fra veien (se vedlegg1).

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging er ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Forskriften har ingen relevante spesifiserte unntaksbestemmelser.

Søknaden må derfor vurderes i forhold til § 48 i Naturmangfoldloven som lyder:

«Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.»

Vurdering

Sikkerhetskonsyn eller konsynet til vesentlige samfunnsinteresser vurdertes ikke å være relevant.

Det er ingen spesielle biologisk mangfold verneverdier knyttet til den aktuelle kraftlinjetrasen og i området mellom veien/parkeringsplasser, kun ordinær fjellvegetasjon og ingen spesielle zoologiske/ornitologiske forekomster. Ca 160 meter nord for Stokkabekken, mellom E6 og kraftlinja er det registrert ei stallotuft (se Vedlegg 2).

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland			
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde.

Naturmangfoldloven

Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106 – 2014. Miljødirektoratet.

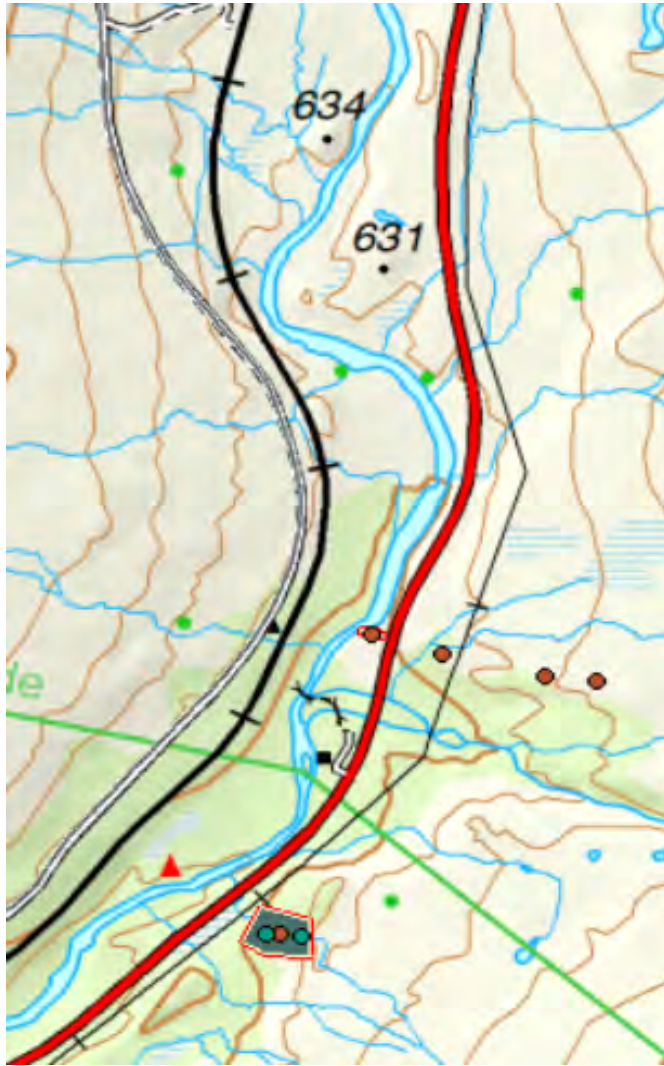
Vedlegg 1

Kraftlinja mellom Stokkabekken og Polarsirkelsenteret.

Vedlegg 2

Lokalitet for stallotuft (markert som brun flekk) nord for Stokkabekken.

Arkivsaksnr: 2018/1177-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 21.02.2018

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	15/2018	05.03.2018

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og utvikling av randsone/innfallsport

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre takker nei til deres forespørsel om å delta i ei prosjektgruppe som skal utrede bruken av Svartisen området.

Som forvaltningsmyndighet for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ønsker vi å utøve vårt forvaltningsansvar uten at det kan stilles spørsmål ved vår habilitet. Engenbreen ligger nært opp til Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og vi registrerer at et av prosjektene som her planlegges (nasjonal Turiststi fra kaia ved sjøen, om Tåkeheimen opp på Helgelandsbukken) vil kreve dispensasjoner fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal utarbeide en besøkstrategi for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (Verneområdene på Saltfjellet). Dette arbeidet vil starte opp for fullt når ny avgrensningene og nye forskriftene for verneområdene er vedtatt av kongen i statsråd.

Besøksstrategien for «Verneområdene på Saltfjellet» skal være ferdigstilt i løpet av 2019.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ønsker å ha en observatørrolle i prosjektet. Dette medfører at vi kan holde oss orienterte om deres prosjekt og også oppdatere dere i forhold til «Besøksstrategien for Saltfjellet».

Bakgrunn

Nordland fylkeskommune har startet opp besøksforvaltningsprosjekter i Lofoten på Vega og ved Svartisen

Dette for å kunne takle en stadig økende vekst antall besøkende.

Det skal utarbeides et helhetlig system for å bedre koordinering og kommunikasjon mellom de forskjellige aktørene, tilreisende og fastboende.

Meløy kommune ved Espen Marhun tok telefonisk kontakt med en av våre forvaltere (GRO) 26.01.2018, og det er oversendt oss en prosjektplan for hovedprosjektet «Utvikling av Svartisen» og prosjektplan «Svartisentrappa».

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert 8. september 1989.

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Forvaltningsmyndighet innebærer at nasjonalparkstyret er ansvarlig for å utarbeide en forvaltningsplan for nasjonalparken. En forvaltningsplan skal være «ei kokebok» for hvordan verneforskriften skal praktiseres. En forvaltningsplan skal være et praktisk hjelpemiddel til å opprettholde naturverdiene i nasjonalparken og fremme målet med vernet. Forvaltningsplanen skal også bidra til sikre forutsigbarhet og likebehandling.

Nyere forvaltningsplaner skal inneholde et kapittel om Besøksforvaltning.

Vurdering

Forvaltningsmyndighetens viktigste oppgave er å ivareta verneformålet og verneverdier, men samtidig skal det legges til rette for at de besøkende i verneområdene skal ha en størst mulig opplevelse.

Besøksforvaltning betyr her at man skal legge til rette for å styre bruken i en nasjonalpark slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapningen blir størst mulig, forståelsen for vernet økes og verneverdiene ivaretas.

Er det motstrid mellom disse skal ivaretagelse av verneverdier har høyest prioritet.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Meløy utvikling ved Espen Marhun			
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Naturmangfoldloven

Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106-2014. Miljødirektoratet.

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyret	16/2018	05.03.2018

Avslag på søknad om å bygge elementlavo (plankelavo) ved Hessihompvatnet,- Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Jon-Anders Kuhmunen.

Forslag til vedtak

Jon-Anders Kuhmunen gis avslag på søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for å bygge elementlavo (plankelavo) ved Hessihompvatnet, innen Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, jfr. forskriftens kap. IV punkt 1.1.

Omsøkte byggverk vil kunne skape presedens for andre tilsvarende søknader og tiltaket vurderes å være i strid med verneformålet med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og kan påvirke verneverdiene negativt.

Bakgrunn

Jon-Anders Kuhmunen er en av reindriftsutøverne innen Saltfjellet reinbeitedistrikt.

Han er innehaver av en av de 7 sidaenhetene innen distriktet og han søker her som sidainnehaver om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for å føre opp en liten gjeterlavo ved Hessihompvatnet, Saltdal kommune.

Lavoen har en diameter på 4,4 m og den ønskes oppført på østsida av vatnet, ca. 500 m nordøst for jeger og fiskerhytta som ligger ved vatnet og ca 500 m sør for den private hytta som legger ved vatnet.

Området hvor hytta ønskes oppført er et sentralt område for hans reindrift på Saltfjellet. Flytt- og trekkvei går forbi Hessihompan. I tillegg er dette et trivselsområde for reinen med sin årstidsbeiter. Han ser nødvendigheten med å ha en gjeterlavvo i dette området da det vil gjøre tilsynet med flokken enklere og mer effektivt. Gjeterlavvoen vil ha en strategisk plassering

under travle og lange tilsynsperioder. Bruken av gjeterlavvoen vil være i perioder, sommer-høst-vår som igjen vil medføre til mindre motorferdsel.

Figur 1. Omsøkte Lavo.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

For denne typen saker (forskriften inneholder spesifiserte unntaksbestemmelser eller hvor det er etablert en entydig forvaltningspraksis) er forvaltningsmyndigheten delegert til nasjonalparkforvalterne, jfr. styresak 25/2016.

Forvalter mener at denne søknaden er av av prinsipiell karakter, og han velger derfor å legge saken fram for styret.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble etablert 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Innen nasjonalparken er landskapet fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder **oppføring av bygninger** (saksbehandlers utheving) og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprenging og boring, nydyrking,

nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper, jfr Kap. IV punkt 1.1.

- vedlikehold, opprettelse, merking og omlegging av turstier og skiløyper, og legging av bruer og klopper, samt oppsetting av skilt og vegvisere.
- nødvendige tiltak og innretninger på privat grunn for utøvelse av tradisjonell landbruksdrift.
- anlegg og utvidelser av foreningshytter.
- anlegg og tiltak i reindriftsnæringen som går under punkt 1.1.

Unntaksbestemmelsen i forskriften sier at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til anlegg og tiltak i reinriftsnæringen. Reindriftsnæringen tolkes her som reinbeitedistriktet.

Innen denne delen av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (nordre Bjøllåvatn – Harodalen - Hessihompan) er det flere hytter (3 foreningshytter og 3 private hytter) + at det går en mye brukt turiststi gjennom området (Telegrafruta). Langs telegrafruta er det mange kulturminner.

Forekomster av biologisk mangfold er godt kartlagt i verneområdene på Saltfjellet. Oppsynet (Fjelltjenesten i Nordland) har årlig siden 1989 jobbet med dette. Spesielt er det god oversikt over ynglehi for fjellrev og hekkelokaliteter for jaktfalk og kongeørn.

I det aktuelle området er det flere registreringer av varslende jaktfalk på våren. Rett øst for omsøkte lokalitet er det en berghammer med flere ravnereir som er aktuelle hekkelokaliteter for jaktfalk. Selv om ingen konkrete hekkinger er kjent, kan bygging av et nytt husvære her medføre at en potensiell lokalitet for jaktfalk blir uegnet som hekkelokalitet. Jaktfalken starter hekkinga svært tidlig, den benytter gamle ravnereir, og samme hekkelokalitet kan brukes i flere tiår.

I 2017 ble det registrert 2 par jaktfalk med vellykket hekking innen «Verneområdene på Saltfjellet», en i Rana og en i Saltdal

Vurdering

Reindriftslovens § 57 fastslår at det skal fastsettes bruksregler for forvaltningen og bruken av reinbeitedistriktets ressurser. Bruksreglene utarbeides av distriktsstyret og skal godkjennes av fylkesmannen

Reindriftsloven § 62 pålegger distriktsstyret å utarbeide en distriktsplan som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendig for den offentlige planleggingen.

Distriktsplan for Saltfjellet reinbeitedistrikt ble godkjent på årsmøtet 05.11.2015.

Distriktsplanen har en oversikt over hytter og gammer som reinbeitedistriktet eier/disponerer. Totalt er det her 12 hytter/gammer og dessuten er det to hytter som eies/disponeres av svenske samebyer.

Distriktsplanen inneholder ingen opplysninger om planlagte nybygg. Da Midtre Nordland nasjonalparkstyre hadde planen til gjennomsyn ble dette omtalt spesielt i vår tilbakemelding.

Ved vurdering av om det skal gis en dispensasjon fra verneforskriften skal eventuelle presedensvirkninger av en tillatelse vurderes. Selv om en enkelt tillatelse ikke vil være i strid med verneformålet eller påvirke verneverdiene på stedet, må det alltid vurderes om en tillatelse gradvis kan forringe verneverdiene i området. Dette gjelder både for tilsvarende innen dette verneområdet, men gjelder også generelt i forhold til andre verneområder.

Små lavoer synes å bli mer og mer populære til bruk i forbindelse med jakt, fiske og friluftsliv, og disse kan gradvis gå over til å brukes som permanente overnattingssteder/leirplasser.

En dispensasjon her kan medføre at andre, både i og utenfor reindriften, kan søke om tilsvarende..

Like i nærheten av omsøkte lokalitet er det årlige registreringer av varslende jaktfalk. Det er her en berghammer med flere gode hekkelokaliteter (gamle ravnereir) og det er årlige registreringer av varslende jaktfalk på stedet. Det er her ikke er påvist hekkende jaktfalk, men det kan skyldes at det allerede er for mye forstyrrelser pga. de eksisterende hyttene. Ett ytterligere byggverk, betydelig nærmere aktuell hekkelokalitet, vil da svært uheldig og det vil helt klart påvirke verneverdiene. Dette må behandles på nytt i forbindelse med den kommende besøksstrategien for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Jaktfalken er på siste utgave av den norske rødlista klassifisert som (NT) nært trua. Dette innebærer at arten kan gå over til en alvorligere klassifisering dersom de negative faktorene ikke opphører.

Søknaden må avslås da en tillatelse på sikt kan være med på å forringe verneformålet med opprettelsen av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (tilnærmet urørt fjellområde) og forringe verneverdiene (potensiell hekkelokalitet for jaktfalk) innen for nasjonalparken.

Det tillegges vekt at det omsøkte lokalitet ligger nært bygda og kun 3-4 km fra verneområdegrensa. Det må være mulig å finne en lokalitet for lavoen utenfor verneområdet, jfr prinsippet om at tiltak/aktiviteter som kan foregå utenfor et verneområde skal legges utenfor verneområdet..

Konklusjon

Søknaden avslås da den kan skape presedens i forhold til andre tilsvarende søknader og den er i strid med verneformålet (urørt villmark) og dersom den vil det påvirke konkrete verneverdier negativt (aktuell hekkelokalitet for jaktfalk).

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet ved Marit Doseth	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Ole Oskal	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Stein Ove Johannessen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Kistian	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Naturmangfoldloven

Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter. Veileder M106- 2014. Miljødirektoratet.

Arkivsaksnr: 2012/3621-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.11.2016

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	56/2017	19.12.2017
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	17/2018	05.03.2018

Gjenopptatt sak ST 91/2012 - Søknad om utvidelse av eksisterende uthus ved hytte i Stalluroggi - Saltfjellet reinbeitedistrikt

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avslår søknaden fra Saltfjellet reinbeitedistrikt om utvidelse av uthus ved hytte i Stalluroggi i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Fylkesmannen i Nordland har en påbegynt sak angående krav om retting, og avslaget oversendes slik at denne prosessen kan slutføres.

Saksprotokoll i Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 19.12.2017

Styrets behandling:

Saken utsettes og Saltfjellet reinbeitedistrikt blir oppfordret å komme på neste styremøte for å informere om sitt syn i saken.

Styrets vedtak – enstemmig:

Saken utsettes og Saltfjellet reinbeitedistrikt blir oppfordret å komme på neste styremøte for å informere om sitt syn i saken.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre behandlet i styresak 91/2012 søknad fra Saltfjellet reinbeitedistrikt om utvidelse av eksisterende uthus med anneks/badstu ved Stalluroggi i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Midtre Nordland nasjonalparkstyrets fattet følgende vedtak: «Saken utsettes inntil distriktsplan foreligger». Sekretariatet v. Ole Petter Rundhaug innstilte på å avslå søknaden som følge av at utvidelsen ikke er forankret i overordnet planer jfr. Reindriftsloven § 62 (distriktsplan).

Denne saken ble først behandlet av Midtre Nordland nasjonalparkstyre som en ulovlig byggesak i møte 30.mai 2012 – ST 54/2012, på bakgrunn av mottatt rapport fra Fjelltjenesten datert 7.mai 2012. Følgende vedtak ble fattet med 7 mot 6 stemmer: «Styret ber Fylkesmannen i Nordland om å vurdere tiltaket i forhold til §§ 69-73 i nml. Kap. IX».

For å få et bedre beslutningsgrunnlag ba Fylkesmannen i brev datert 13.juli 2012 om en redegjørelse fra reinbeitedistriktet. I brevet heter det bl.a.:

«Fylkesmannen ber med dette om redegjørelse fra Saltfjellet reinbeitedistrikt angående bygging i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark tilknyttet distriktets hytte sør for Stallogropa. Det gis frist til 1. september 2012 med å gi tilbakemelding.

Før Fylkesmannen eventuelt krever retting av tiltaket ber vi om en redegjørelse fra reinbeitedistriktet rundt de faktiske forhold. Her bør distriktet redegjøre for på hvilket grunnlag bygget er oppført. Videre må byggets funksjon og hensikt oppgis. Dersom tiltaket er forankret i bruksregler eller distriktsplan for reinbeitedistriktet bes dette dokumenteres.

Fylkesmannen vil på bakgrunn av de opplysninger reinbeitedistriktet kommer med vurdere hvilke forvaltningsmessige reaksjoner som skal iverksettes».

Det heter i svarbrevet fra distriktet (03.09.2012):

«Oppføring av tilbygg til uthus, redegjørelse

Hytta i Stalloroggi er sentralt plassert og blir brukt både på våren, sommeren, høsten og tidlig vinter. Av alle hyttene vi har, er det denne hytta som blir mest brukt. I hytta er det 6 senger og 2 sofaer som kan brukes som senger ved behov. Vi er 7 siidaandeler fordelt på 22 manntallsførte reineiere, pluss barn. Når vi er mange på hytta, så er det altfor lite med sengeplasser.

Når hytta og uthuset ble bygd (1984), var det ikke mer penger eller material til å bygge uthuset større. Uthuset var på 5 x 4 meter stort. Behovet skulle vært på minst 3x3 m pr. siidaandel. Planen har vært fra første stund å lage den stor nok til å kunne fungere som en basestasjon. Uthuset brukes til å lagre drivstoff, ved, maskiner, mat, klær og annet ekstra utstyr. Det er også bygd inn et utedo. Tilbygget er 2,5 meter lang og 4 meter bred, bygd i samme stil som det opprinnelige uthuset. Innholdet i tilbygget er badstue med vedovn, dusj og som også kan fungere som ekstra soveplass.

Med bakgrunn i dette og at tilbygget er i beskjeden størrelse, mener vi at vi har bygd i god tro og i henhold til de opprinnelige planene».

Fylkesmannen har ut fra opplysningene i saken sendt saken tilbake til styret og bedt om den behandles på nytt som en omsøkt byggesak. Det heter i brev datert 11.10.2012:

«Etter det Fylkesmannen forstår er ikke utbyggingen behandlet i forhold til verneforskriften for nasjonalparken, og utbygget er således oppført ulovlig. Byggingen er anmeldt av oppsynet, straffeforfølgelse vil være avhengig av påtalemyndighetens behandling av saken. Fylkesmannen kan benytte nml §§ 69 til å pålegge retting, dvs fjerning av utbygget og tilbakeføring til opprinnelig terreng. Tiltakshaver bør imidlertid først gis anledning til å søke om tillatelse til det ulovlige arbeidet. En eventuell søknad må behandles av nasjonalparkstyret, og et avslag derfra vil kunne påklages.

Ved et eventuelt endelig avslag vil Fylkesmannen kunne benytte bestemmelsene i §§ 69-73 for å sikre retting av forholdet. Inntil videre avventer derfor Fylkesmannen Midtre Nordland nasjonalparkstyres behandling av saken».

Sekretariatet har hatt samtale med lederen av distriktet og anmodet om at slik søknad ble sendt. I brev av 1.november 2012 søkes det om dispensasjon fra verneforskriften:

«Søknad om utvidelse av eksisterende uthus ved hytte i Stalluroggi.

Viser til fylkesmannens brev av 11.10.12 med ref. 2012/4381, vårt brev til fylkesmannen den 3.09.2012, samtale med Ole Petter Rundhaug og reindriftslovens § 21. rett til husvære, buer og lignende

Vi søker med dette om å få godkjent tilbygg/forlengelse av uthus ved vår gjeterhytte i Stalluroggi på Saltfjellet og tillatelse til å la det nå eksisterende bygg stå.

Tilbygget er i samme utførelse og farge som den gamle delen. Det sitter også sammen med resterende av uthuset. På bildene som Statskog har vedlagt, så kan det se ut som at det er ulik takhøyde. Pga. at tilbygget er bygget i element og montert på plass var det litt vanskelig å treffe eksakt på centimeteren med taket på det gamle uthuset. Den nye delen ble derfor noen cm høyere en den gamle delen og som det egentlig var planlagt. Takvinkel er samme som uthuset.

I første omgang vurderte vi også å renovere/bygge om en del av eksisterende uthus til badstu og sovedel, men pga byggets tilstand og byggemåte, så lot det seg ikke gjøre. Derfor ble det bygd som det nå står. Også pga at de eldre i distriktet mente at det forelå i planene fra den tiden hytta ble omsøkt og bygd.

Tilbygget som vi nå søker om å få godkjent er innredet med en badstu del hvor det også er soveplass for 4-5 personer og en del hvor det er mulighet for å vaske seg og bytte klær. Det er også bygd en platting som "forlengelse" av badstua. Den er i samme størrelse som det nye tilbygget, altså 2.5x4m, men uten tak.

Håper på forståelse for våre behov i forbindelse med vår næring og virke i fjellet. Ber om tillatelse til å la oppførte tilbygg stå og at det blir godkjent.

Benytter samtidig anledningen til å beklage vår uvitenhet rundt dette med byggetillatelse o.l i forbindelse med utbygging av eksisterende bygg i verneområder».

Distriktsplan ble godkjent av årsmøtet til Saltfjellet reinbeitedistrikt 5. november 2015. Annekset / badstua er ikke nevnt i distriktsplan, heller ikke økt bruk, motorferdsel, transport som følge av økt kapasitet på hytta.

Grunnlaget for avgjørelsen

III Formål

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante-og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

IV Vernebestemmelser

1. Landskapet

1.1.Landskapet skal være fredet mot tekniske inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving og påfylling av masse, sprengning og boring, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, merking av stier og løyper. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter.

Det er forbudt å bryte løs stein, mineraler eller fossiler. Det samme gjelder uttak av slikt materiale for salg. Grotter og karstforekomster er vernet mot naturinngrep og beskadigelse av enhver art. Det er forbudt å fjerne materiale eller forekomster fra grottene.

1.2. Unntatt fra bestemmelsene i pkt. 1.1. er:

- Nødvendig vedlikehold av hytter, gammer og bygninger.
- Nødvendig vedlikehold av reindriftnlegg.
- Vedlikehold av gjerder og andre innretninger til bruk for beiting.

1.3. Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:

- Vedlikehold, opprettelse, merking og omlegging av turstier og skiløyper, og legging av bruer og klopper, samt oppsetting av skilt og vegvisere.
- Nødvendige tiltak og innretninger på privat grunn for utøvelse av tradisjonell landbruksdrift.
- Anlegg og utvidelser av foreningshytter.
- Anlegg og tiltak i reindriftnæringen som går under pkt. 1.1.

Vurdering

Spørsmålet er om anneks/badstu i regi av Saltfjellet reinbeitedistrikt er å oppfatte som et tiltak hvor forvaltningsmyndigheten kan gi dispensasjon fra bestemmelsen i kap.IV, pkt. 1.1. med hjemmel i kap. IV. pkt. 1.3.

Ut fra vår vurdering ville en søknad om utvidelse av eksisterende uthus hvor samme funksjon ble beholdt, falt inn under pkt. 1.3. I dette tilfellet dreier det seg om et anneks med badstu som også kan benyttes til overnatting. Tiltaket bidrar til økt overnattingskapasitet, større behov for ved og vil medføre økt motorferdsel og barmarkskjøring som kan ha konsekvenser for verneverdiene.

I dette tilfellet, hvor planverk ikke foreligger og en ny funksjon etableres, mener vi en søknad om dispensasjon til badstu/anneks ikke dekkes av gjeldende bestemmelse. Søknaden må vurderes etter naturmangfoldlovens § 48 og ikke etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i verneforskriftens kap. 8, jfr. naturmangfoldlovens § 77 annet punktum.

Etter naturmangfoldloven § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig. Begge vilkårene må være for at det skal kunne gis dispensasjon. Etter naturmangfoldlovens § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet som berører naturmangfold, og det skal framgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

Etter første alternativ i § 48 første ledd kan det gis dispensasjon dersom det «ikke strider mot vernevedtakets formål». Dette innebærer at tiltaket etter sin art, plassering og omfang ikke må stride mot formålet. I verneforskriftens kap. III om formål står bl.a.:

- Å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- I tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- Å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Det følger av naturmangfoldloven § 8 at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet så langt det er rimelig skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap om naturmangfold, samt effekten av påvirkninger. Kunnskapen om natur- og kulturlandskapet i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er bl.a. hentet fra den gamle forvaltningsplanen, gjennomførte naturtype- og landskapstypekartlegginger, kartlegging av kjørespor og forarbeidet rundt forestående arbeid med revisjon av forskrift og forvaltningsplan.

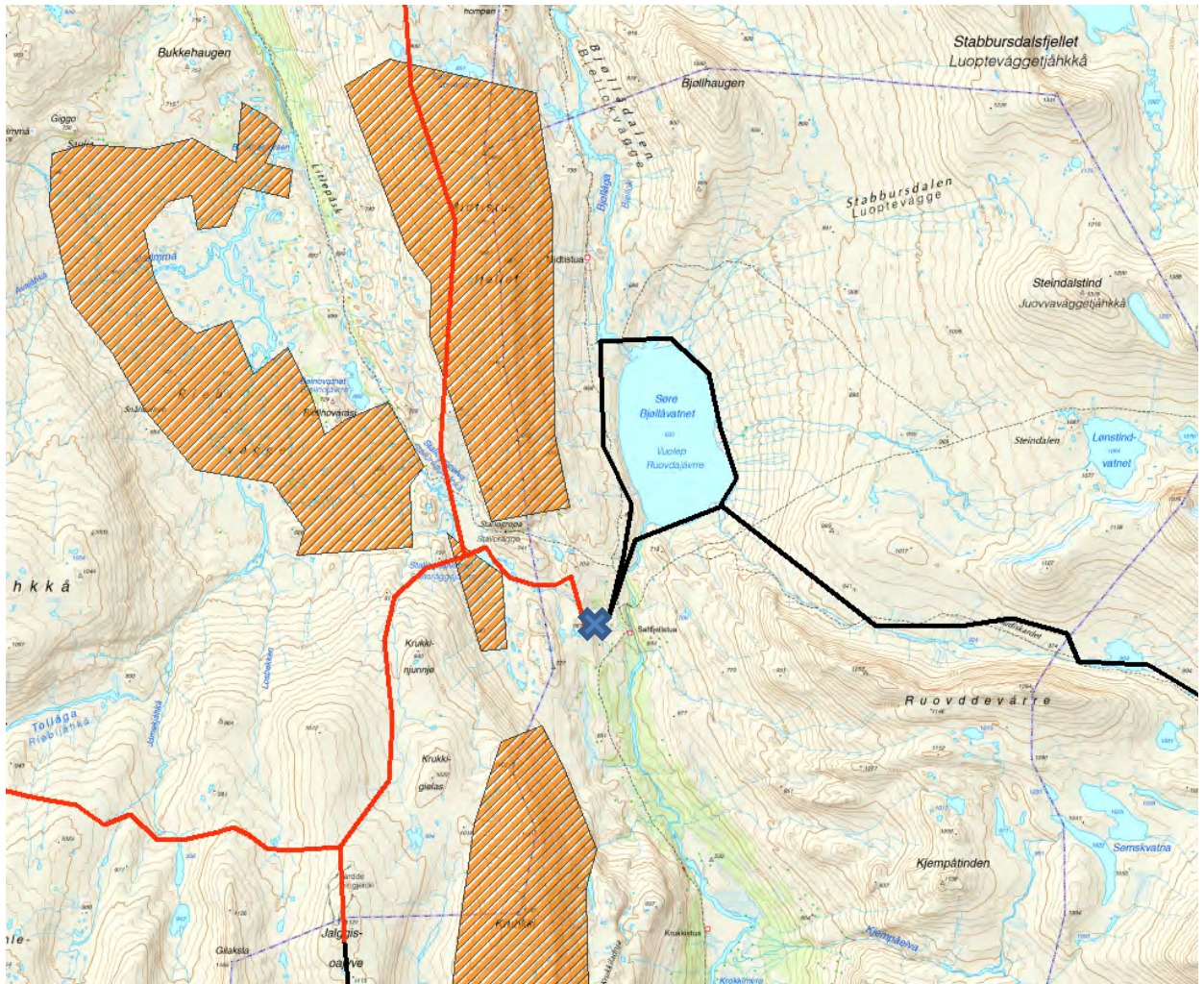
Tiltaket, et anneks på 10m², vil isolert sett ha liten effekt på natur- og kulturlandskapet. Forvaltningen legger til grunn at det omsøkte tiltaket alene i liten grad vil påvirke truet, nær truet eller verdifullt naturmangfold som er omfattet av verneformålet, men barmarkskjøringen som følger med en ny funksjon og utvidet bruk av anlegget vil kunne gjøre det ut fra den kartlegging som er utført. I tillegg vil et slikt uthus, med badstue og anneks med ekstra overnattingsplasser skape en uheldig presedens for liknende saker i nasjonalparken. Veldig mange aktører ønsker å bygge større uthus for å øke bekvemmelighetsbehovet, og nasjonalparkstyret har til nå ført en streng praksis på å gi tillatelse til slike utbygginger. Uthus med badstuer vil også kreve økt behov for motorferdsel / transport til hytta for å betjene badstua med ved. Foreliggende kunnskap om naturmangfold i saken er i samsvar med kravene i naturmangfoldloven § 8. Tiltaket isolert sett anses ikke å stride mot vernevedtakets formål, men forvaltningen er klar på at samlet belastning allerede er stor og økende.

Selv om tiltaket isolert i liten grad vil påvirke natur- og kulturlandskapet, må den enkelte søknad vurderes i lys av prinsippet om samlet belastning, fj. Naturmangfoldloven § 10. Under vurderingen av samlet belastning, må nasjonalparken og Saltfjellet LVO, Gåsvatnan LVO og Storlia NR ses i sammenheng. Eksisterende påvirkning i området

består i hovedsak av veg og jernbane i Saltfjellet LVO, hytter, motorferdsel, beiting, jakt og fiske i de øvrige verneområdene. I lys av den situasjonen som beskrives i skjønnsdokumentene fra 1996, er det riktig å betegne dagens barmarkskjøring som fri uten forankring i verneforskrift og utenfor forvaltningens kontroll. Reindriftas barmarkskjøring vurderes som den største trusselen mot verneverdiene og dette har vært et sentralt tema på flere av de åpne møtene som er avholdt i forbindelse med revisjon av verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og bestillingsmøter mellom nasjonalparkforvaltere og oppsyn.

Reinbeitedistriktet henviser til tidligere planer ukjent for forvaltningen og fylkesmannens spørsmål om prosjektets forankring i planverk ble ikke besvart. Siden det nå foreligger distriktsplan kunne man forvente seg at denne omtalte hytta og behovet for ekstra kapasitet/utvidelse av uthus, men slik informasjon foreligger ikke i vedtatt distriktsplan. I søknaden om byggetillatelse for anneks/badstu heter det bl.a. at hytta blir brukt både på våren, sommeren, høsten og tidlig vinter. Av søknaden må en oppfatte at hytta også brukes i rekreasjonsøyemed. Det påpekes videre at det egentlige behovet er minst 3x3 m for hver av de 7 siidaandelene og at planen fra første stund har vært å utvikle hytta til en basestasjon.

Den mest brukte traseen for barmarkskjøring går fra Semska og vestover til hytta ved Stolluroggi. I 2015 gjennomførte Ecofact en sårbarhetsanalyse for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Ecofact har i dette arbeidet opprettet hensynssoner hvor motorferdsel bør reduseres til et minimum. Hytta ved Stalluroggi ligger tett opp mot flere av de angitte hensynssonene. Motorferdselen er allerede stor i dette området, men det er ikke ønskelig å legge til rette for ytterligere behov for motorisert ferdsel nært disse sårbare hensynssonene.

Figur 1: Kart over området. Hytte er markert med kryss. Hensynssonene i Ecofacts rapport er markert med oransje-skraverte polygoner. Røde streker er barmarkstraseer angitt i distriktsplan som berører hensynssoner. Svarte streker berører ikke hensynssoner.

All ferdsel til denne hytta er motorisert og dagens kjøring på barmark går langt utover de forutsetninger som er lagt til grunn for skjønnet i 1996. I dag er det også knyttet betydelige utfordringer til å forsyne alle hyttene i denne delen av nasjonalparken med ved og dette medfører motorferdsel. På denne bakgrunn vurderer forvaltningen det slik at kunnskapsgrunnlaget ikke er tilstrekkelig og det er ikke forsvarlig å innvilge søknaden om badstu/anneks i dagens situasjon.

Det er i denne omgang ikke aktuelt å stille fordyrende vilkår. Det er heller ikke aktuelt å vurdere andre lokaliseringalternativ før forslag til distriktsplan foreligger. Naturmangfoldloven § 11 og §12 vurderes derfor ikke nærmere her.

Det andre vilkåret som må være oppfylt etter § 48 første ledd første alternativ, er at tiltaket «ikke påvirker verneverdiene nevneverdig». Verneverdiene er i følge verneforskriften i hovedsak knyttet til å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, jf. verneforskriftens kap. III. Som det framgår av vurderingen av § 8 ovenfor, vil det aktuelle tiltaket og barmarkskjøringen det medfører kunne påvirke natur og landskap. Ut fra vurderingen av samlet belastning, anses faren for at tiltaket vil påvirke verneverdiene som vesentlig. Vilkårene for å gi dispensasjon i § 48 vurderes derfor ikke å være oppfylt i dagens situasjon

Konklusjon

Saltfjellet reinbeitedistrikt gis ikke dispensasjon til utvidelse av uthus ved Stalluroggi i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Direktoratet for naturforvaltning	Postboks 5672 Sluppen	7485	Trondheim
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltfjellet reinbeitedistrikt		8255	RØKLAND
Statskog SF			Namsos

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt: